

Eero Salkala

ELÄMYKSIÄ URHEILUSEURASSA

Espoo Squash Rackets Club ry 25 v

Julkaisija ESRC ry

Espoo 2003

Elämyksiä urheiluseurassa

Sisällysluettelo

Alkusanat	5
ESRC:n puheenjohtajan tervehdys	7
Suomen Squashliitto ry:n tervehdys	8
Kehittyvää squash-seuratoimintaa	10
Squash on hyvä laji	13
Tapahtumia seuran alkutaipaleelta	14
Miten seura sai alkunsa	24
Oi niitä aikoja	26
Junioritoiminnan alkuaikoja	28
Oppipojasta opettajaksi ja ihailijaksi!	32
ESRC:n junioritoiminta - esite	36
Squashia, elämäkokemusta ja -koulua	38
Vierumäen leirillä 1997	44
Nuori Suomi -toiminta ESRC:ssä tänään	46
Juniori mestikset 2001	48
Juniorivaliokunta toimii	50
Unohtumaton loppuottelu	52
Pikkupojasta maajoukkuepelaajaksi	56

Menikö maila rikki?.....	58
Naisjoukon vaellus Niittariin.....	61
Squash-historiani	62
ESRC 25 vuotta	64
Mankku on monessa mukana	65
Elämykseni urheiluseurassa.....	66
Nautinnollisia hetkiä Squashin seurassa.....	67
Todellinen seuramatka.....	68
"Törkeän Paikan" –leiri Vierumäellä	70
ESRC vuonna 2003	72
Joulupukin lahja.....	78
Squash-sulhasen ryöstö.....	79
Mikä on ESRC:n menestymisen salaisuus?	80
Kymmen vuotta sitten.....	82
A little more exercise, please!.....	84
Juniori- ja veteraanimestareita.....	86
ESRC SM-liigassa	88
Seuran puheenjohtajat.....	106
Seuralle myönnetyt SSqL:n ansiomerkit.....	107
ESRC:n mestarit	108
Takakannen kuva	110
Teoksessa esiintyvät seuran jäsenet.....	113

ALKUSANAT

Urheiluseura on kuin pitsa: kun se on hyvää, se on todella mainiota, ja kun se ei ole hyvää, se on ihan kelvollista.

Urheiluseuraan tullaan harrastamaan ja kokemaan asioita. Parhaimmillaan näitä kokemuksia voi kutsua elämyksiksi. Siitä on saanut alkunsa tämän teoksen nimi. Seuran jäsen, jolla on taito havainnoida asioita, kokee enemmän. Pitsan päälliset: oliivit ja kinkunpalat sekä ananakset - homejuus-tokin - ovat tapahtumia seuran sisällä. Ne voivat olla suuria tai pieniä voittoja ja tappioita otteluissa squash-kentällä. Ne voivat olla myös kaverin kanssa juttelua, yhteisiä kilpareissuja, jopa matkoja, sukupolvien välistä kohtaamista, yhdessä tekemistä ja tavoitteiden saavuttamista.

Tämä kirja kertoo tapahtumista seurassa, joka kantaa ja on uljaasti kantanut nyt jo 25:n vuoden ajan nimeään **Espoo Squash Rackets Club**.

Kiitän tämän teoksen syntymisessä auttaneita kirjoittajia ja kuviaan antaneita henkilöitä sekä seuran yhteistyökumppaneita. Erityisesti kiitän tiimiä, joka oppilastyönään on teoksen teknisesti valmistanut: Tero Timberg, Janne Levo ja Vesa Maukonen Espoon -Vantaan teknillisen ammattikorkeakoulun (EVTEK) mediatekniikan linjalta.

Espoossa toukokuussa 2003

Eero Salkala
25 v juhlatuomikunnan pj

ESRC:N PUHEENJOHTAJAN TERVEHDYS

ESRC on saavuttanut erittäin vahvan aseman suomalaisessa squashissa 25 toimintavuotenaan. Tuona aikana, tämän juhla-julkaisun teemaa lainaten, on ESRC tuonut elämyksiä lukuisille squashin harrastajille. Myös minulle on noita elämyksiä tullut rutkasti 15-vuotisen jäsenyyteni aikana.

25-vuotiaan suurseuran toiminta on laajaa. Se on aktiivista junioreissa, naisissa ja miehissä sekä kilpa- että harrastepelaamisessa. Olemme saavuttaneet menestystä kilpailuissa: Suomen mestaruudet sekä miehissä että naisissa. Olemme vakavarainen seura, ja jäsenmäärämme on kasvanut tasaisesti. Meitä on n. 200. Vaikka toiminta on kasvanut, ja siitä on tullut monelta osin systemaattisempaa, ei "ESRC -henki" ja ESRC:lle tyypillinen sosiaalisuus ole kadonnut. Tästä on osoituksena aktiivinen osallistuminen seurailtoihin, liigaan, valmennukseen, mestaruuskilpailuihin, illanviettoihin ja leireille. Ihmisten on kiva olla seuran toiminnassa mukana.

Tämän juhla-julkaisun teema on erittäin osuvasti valittu ESRC:lle. Olemme pystyneet luomaan elämyksiä huipputasoisessa kilpaurheilussa, juniorityössä, laadukkaassa järjestötoiminnassa ja mukavassa yhdessäolossa. Olemme saavuttaneet erittäin paljon. Meillä on ehdottomasti syytä juhlaan. Varmasti myös tulevat vuodet ovat meille suosiollisia, ja meillä on mahdollisuus saada uusia elämyksiä myös seuraavien 25 vuoden aikana. Haluan kiittää Eero Salkalaa ja koko juhlatoimikuntaa tästä julkaisusta ja 25-vuotisjuhlien valmistelusta.

Janne Heikkinen

ESRC:n puheenjohtaja

SUOMEN SQUASHLIITTO RY:N TERVEHDYS

Hyvät ESRC:n nykyiset ja entiset jäsenet! Suomen Squashliitto ry:n hallituksen puolesta onnittelen lämpimästi teitä kaikkia jo 25 vuotta jatkuneesta erittäin nousujohteisesta seuratoiminnasta.

Juhlavuotenaan 2003 seura on voimakas ja hyvin johdettu lajimme suomalainen suurseura, jonka työ kattaa kaikki squashtoiminnan osa-alueet. Jarmo Jaakkolaan henkilöityy jo pitkään jatkunut juniorien esimerkillinen kasvatustyö. Kansalliselle huipulle asti yltää ESRC:n kilpakärki, johon kirkkaimpien tähtien lisäksi kuuluvat vahvat liiga-joukkueet. Laajan harrastajakaartin piiristä löytyy väsymättömiä uurastajia juniorityöhön sekä vilkkaan kansallisen kilpailutoiminnan pyörittämiseen, seurailtoihin, leireihin ja muihin rentoihin. Ilkka Forsell, Guy Sundman, Henkka Kronlund ja monet muut henkilöt ovat tällä hetkellä kansallisten huipputapahtumien näkyviä hahmoja. Liiton hallitukseenkin riittää seuralta voimia: liiton hallituksessa on mukana Pirjo Piekäinen. Tähän pääseminen on vaatinut varsinkin viime vuosina taitavaa seura-johtamista ja aikaa.

Sallittakoon muutama rivi "mukana olleen" muisteluita vuosikymmenien takaisista seuran alkuvaiheista. Kun seura aloitti toimintansa 1978 Tontunmäen Perstorp -seinillä varustetussa hallissa, oli se todellakin vain muutamien lajista kiinnostuneiden "nuorten aikuisten" pelailua ilman kilpaurheiluun tai juniorityöhön liittyviä tavoitteita. Eero Salkalan mailakokoelman synty oli merkittävämpää kuin kansallinen pelimenestys, vaikka uuden seuran jäsenten osallistumiset pääkaupunkiseudun C-luokan kisoihin ja harvat 1. kierroksen voitot kyllä noteerattiin komeasti silloisissa jäsentiedotteissa.

Vaikka hallin seinissä ehkä olikin erikoinen ääni pallon osuessa siihen, oli hallissa myös tunnelmallinen after-squash tila, jossa lajin sosiaalisia arvoja edistettiin antaumuksella. Pelitaitojen kehittyessä kilpailumatkat alkoivat ulottua myös pääkaupunkiseudun ulkopuolelle. "Ei voittaminen, vaan matkustaminen on urheilussa tärkeätä" - asenne huipentui lopulta siihen, että seuran II-joukkue (Rami, Tomppa, Late, Kämy, Hessu) nousi kansallisen joukkueiliigan 1. divisioonaan samalla kun seuran "oikeiden" kilpapelaaajien (Jykä, Hassinen, Tapsa, Juha) muodostama I-joukkue laskeutui 2. divisioonaan.

Seura siirtyi 1997 nykyiseen kotihalliinsa Esport Centeriin ja vahva juniorityö alkoi kantaa hedelmää. Seuran monivuotinen puheenjohtaja Janne Heikkinen on ensimmäisiä seuran juniorivalmennusta saaneita. Myös kärkipelaajien taso nousi merkittävästi 90-luvulla ja on ollut pitkään ehdotonta kansallista huippua.

Ei ole liioittelua sanoa, että ESRC on saavuttanut kärkitason kaikilla toimintansa osa-alueilla. Siitä lankeaa suuri kiitos ja kunnioitus sekä alkuvuosikymmenien että erityisesti viime vuosien taitaville seuran luottamushenkilöille.

Menestyköön ja voimistukoon ESRC edelleenkin!

Lauri Palojärvi

Suomen Squashliitto ry:n
hallituksen puheenjohtaja

KEHITTYVÄÄ SQUASH-SEURATOIMINTAA

ESRC on ehkä parhaiten johdettu ja organisoitunut squashseura Suomessa. Se tarkoittaa mm. sitä, että tämäkin juttu on tilattu jo kaksi kuukautta sitten, ja että vastuuhenkilö juttujen kerääjäksi on Eero Salkala, jota ei samaan aikaan kuormiteta tietääkseni useilla muilla tehtävillä.

ESRC:n organisaatio on suuri ja tehtävät ajoissa jaettu ja selkeiksi sopivan kokoisiksi kakuiksi. Tästä seuraa mukava hyvähenkinen tekemisen ja onnistumisen ilmapiiri, joka ruokkii itseään - mainiota!

Seuran jäsenistö on ollut vahvasti edustettuna vuosien varrella liiton hallituksessa ja liitto on saanut useita arvokkaita kehitysaloitteita seuralta. Uskon tämän toiminnan jatkossa entisestään lisääntyvän. Seuran luomat mallit ja esimerkit ovat myös usein esillä keskusteltaessa ja kehitettäessä muitten seurojen toimintaa. Toiminnan skaala on lisäksi kattava kaikki seuratoiminnan sektorit huomioiden.

ESRC on Nuori Suomen Sinettiseura (muuta squashissa HSRC ja Myyr Squash) ja selvä ykkönen juniorien ja ohjaajien määrässä - 90 ja 17 kpl. Silti myös aikuisten toiminta on aktiivista. Heille on kisoja, leirejä, juhlija ja ainakin naisille ohjattuja treenejä. Junnujen aktiviteetit ovat todella laajat ja uskon niistä olevan tässä julkaisussa oman esityksen erikseen. Olennaista on silti mainita seuran omien kasvattien pyörittämä lasten toiminta "Nuori Suomi -ryhmät", jotka toimivat eräänlaisena squashin liikuntaleikkikouluna.

ESRC:n eri ikäisten jäsenten toiminta mahdollistaa osaltaan luonnollisen tekijäresurssien uusiutumisen ja täydentämisen. Vanhoista junioreista saadaan uusia tekijöitä, mutta myös uusien juniorien vanhemmista nousee uusia vastuun kantajia. Tärkein tekijöiden ja junioreitten hankkija on Jarkki Jaakkola, joka on ymmärtänyt ko. tehtävän vaativuuden ja satsaa erityisesti siihen. Jarkki on seuran sielu, mikä ei vaadi esim. puheenjohtajana toimimista.

Junioritoiminnan kehittämistä olen miettinyt monet kerrat Jarkin ja Niskalan Karin kanssa. Rekrytointi on kunnossa, ohjaus ja valmennus rullaavat hyvin, tekijöitä on monia, mutta läpimurto terävimpään eurooppalaiseen juniorikärkeen on vielä kesken. Kehitettäviä kohteita on jo onneksi nimetty. Palautejärjestelmää (mm. videointi) voidaan lisätä. Eri taseisia aktiviteettiryhmiä on oltava lisää. Eräs idea on oma tehoryhmä, johon seura panostaa, ja

josta syntyy seuran "käyntikortti". Ryhmä on mallina muille junnuille ja pitää seuran nimeä esillä.

Junioritoiminnassa on erityisen olennaista yhteenkuuluvuuden tunne - seurahenki. Esport Center isona hallina hukuttaa helposti ryhmän identiteetin. Tämän vuoksi Jarkki pyrkiikin järjestämään seuraohjaukseen arki-illoille yhtäaikaisia rinnakkaisia kenttiä, jolloin useita ryhmiä, valmentajia ja kymmeniä junnuja voisi olla yhteisissä treeneissä vaikkakin eri ohjelmilla.

ESRC on hyödyntänyt Espoon ulkopuolella asuvia ammatti-valmentajia "ostettuina" omien ohjaajien lisäksi. Näin on saatu toiminnan laatua ja määrää kasvamaan. Ostovalmentajat - itseni mukaan lukien - lähtevät kuitenkin työn jälkeen pikaisesti kotiin ja vierailevat harvoin hallilla esim. omien pelien merkeissä. Ihanteellista siis olisi, että seurasta kasvaa omasta takaa ammatti-valmentajia, jotka ovat hallilla muutenkin kuin työasioissa innostaen ja luoden henkeä sekä keräten lisänäkemyksiä kehitysmahdollisuuksista.

Markku Hyrske

Vt toiminnanjohtaja
Projektipäällikkö
Suomen Squashliitto

Nouseva nuoriso on hallin omistajan mieluisin näky

SQUASH ON HYVÄ LAJI

Me Esport Centerissä tunnemme suurta ylpeyttä "oman seuran" menestyksestä samalla kun kiitämme aktiivista asiakastahoa rakentavasta yhteistyöstä squash-asian hyväksi. Parhaat onnittelumme ja menestyksen toivotukset myös tulevaa työtä varten!

ESRC ry:n neljännesvuosisadan kestänyt taival suhteellisen nuoren urheilulajin historiassa on kunnioitettava saavutus. Sen arvoa korostaa se, että squash on joutunut taistelemaan "paikasta auringossa" entistä ankarammin harrastustilojen huvetessa ja kilpailun kiristyessä lajikirjon monipuolistumisen myötä.

ESRC on seurana tehnyt erinomaista työtä omalla alueellaan myös maamme squashurheilun eteenpäinviemiseksi. Se on tullut tunnetuksi esikuvallisena Nuori Suomi -sinettiseurana, joka panostaa erityisesti nuoriin ja naistoimintaan. Seuran edustusjoukkueet ja kilpapelajaajat ovat vakiinnuttaneet paikkansa kansallisella huipulla.

Mitkä sitten ovat tulevaisuuden näkymät? Tämän hetken suvantovaiheesta huolimatta uskon squashin nousuun. Liikunnan merkityksen tiedostaminen ja harrastusaktiviteetin kasvu antavat peruslähtökohdat, joita seurojen ja hallien tulisi yhteistoimin hyödyntää. Viimeisimmät gallupit osoittavat lisäksi, että squashin pelaaminen saattaisi jopa tuplaantua nykyisestään, jos harrastusmahdollisuuksia kehitetään. Tämä taas edellyttää kenttäkapasiteetin lisäämistä, hallien viihtyvyyteen panostamista, värielementin mukaan tuomista kenttäalueelle jne.

Toiminnallisella puolella voitaisiin edistää myös squashin omaksumista kakkoslajiksi aktiivisten liikkujien vaihtoehtovalikoimakirjoon. Edelleen vire-squashiin panostaminen, esimerkiksi minisquash ja nelinpeli, voisivat olla sopivia haasteita harrastuspohjan lauantamiseksi monen tasoisten kuntosarjojen ohella.

Tekemätöntä työtä siis riittää. Squash on hieno ja näyttävä urheilulaji, joka tehokkaasti nostaa kuntoa ja edistää siten kansanterveyttä. Sen eteen kannattaa yhä edelleen ponnistella.

Yhteistyöterveisin
Färid Ainetdin
Espoon Tennistuki ry
ESPORT CENTER

TAPAHTUMIA SEURAN ALKUTAIPALEELTA

Otteita alkuvuosien 1978 - 1982 hallitusten pöytäkirjoista ja vuosikertomuksista

Pöytäkirja hallituksen kokouksesta 7.4.1978

Pöytäkirja Espoo Squash Rackets Club ry.
nimisen yhdistyksen hallituksen kokouksesta,
joka pidettiin huhtikuun 7. päivänä 1978
yhdistyksen kerhohuoneessa Tonttukummun Squash
Clubilla Espoon kaupungissa.
Läsnä olivat: puheenjohtaja Leif Laine sekä
varsinaiset jäsenet Ari Kallio, Ismo Hirvonen,
Kenneth Malin, Tarja Peura, Tuija Åhman ja Juha
Öhman, joten hallitus oli kokonaisuudessaan
saapuvilla.

3§

Päätettiin välittömästi ryhtyä toimenpiteisiin yhdistyksen
rekisteröimiseksi.

Pöytäkirja hallituksen kokouksesta 28.2.1979

2§

Päätettiin järjestää seuran sisäiset kilpailut 7.4.1979
alkaen klo 14.00. Ari Kallio valittiin kilpailuohjelman
suunnittelijaksi.

5§

Päätettiin hankkia seuralaisille yhtenäinen verryttelypuku:
Näytekappale noudetaan Urheilulinnasta.

Toimintakertomus vuodelta 1979

Espoo Squash Rackets Clubin toinen toimintavuosi ja sen
aikana saavutetut tulokset olivat seuran toiminnan kannalta
monessa mielessä merkittäviä. Jäsenmäärä oli vuoden lopussa
68, joten uusia jäseniä oli vuoden 1979 aikana liittynyt 26.
... Seura järjesti kuluneena vuonna kahdet sisäiset
kilpailut, joissa osanottajamäärä oli noin 40 pelaajaa
molemmissa kilpailuissa. ... Toiminnallisesti tärkeätä oli
seuramme SSqL:n luvalla järjestetty Perstorp-Cup lokakuussa.
Kilpailut ja sen järjestelyt sujuivat kiitettävästi, joten
toivomme saavamme järjestää vastaavan kilpailun syksyllä
1980.

Valmennustoiminnassa on pääpaino ollut Pajulahden Urheilupistolla, pidetyissä leireissä, joita seura järjesti syksyn aikana kolmesti ... Tuomarikurssit järjestettiin keväällä kerhon omissa tiloissa, luennoitsijana toimi C. Paltschik.

RAHOITUSTOIMINTA ... Tärkeimmät tulolähteet olivat jäsenmaksutulot, sekä Perstorp-Cupin järjestämisestä saatu voitto. Voittoa tuotti myös kahdet seuran sisäiset kilpailut. sen sijaan kenttävuokrista saatu tulo oli alijäämäinen siihen nähden, mitä kentistä oli maksettu vuokraa hallille. Menojen puolella suurimman erän muodostivat koulutus- ja valmennustoiminnasta aiheutuneet kulut.

Pöytäkirja hallituksen kokouksesta 16.1.1980

5§

Todettiin, että Heikki Hassinen on seuramme jäsen 16.1.1980 alkaen, ja tulee pitämään kaksi koulutustilaisuutta kevään aikana, sekä antaa erikoisvalmennusta erikseen määrätyille pelaajille.

7§

Päätettiin kutsua HSRC ja JSK vierailulle 29.3.80 seuran tunneille.

Toimintasuunnitelma vuodelle 1980

ESRC:n toiminnan vakiinnuttua sen toisen toimintavuoden aikana, pyrimme lujittamaan paikkamme SSqL:n alaisena jäsenseurana. ... Seuralla on tarkoituksena järjestää jäsenilleen ohjattua koulutustoimintaa. Koulutuspäivät pidetään neljästi ensi kauden aikana Heikki Hassisen johdolla. ... Seuralla on käytettävänä edelleen kerhon vuorot lauantaisin klo 14.00-18.00, sekä lisäksi syksyllä 1980 perjantaisin klo 20.00-22.00.

Suomen Squashliitto on ottanut vuoden 1979 alusta käyttöönsä tietojenkäsittelyjärjestelmän, jonka piiriin ESRC aikoo liittyä vuoden 1980 aikana.

Pöytäkirja sääntömääräisestä vuosikokouksesta 13.2.1980

5§

Päätettiin jäsenmaksun suuruudesta vuodelle 1980, jolloin vuosimaksu on mk 50,- (juniorit 25,-), liittymismaksu 100,- (juniorit 50,-).

7§

Suoritettiin hallituksen jäsenten vaalit: puheenjohtajaksi valittiin Matti Palojarvi, sihteeriksi Tuija Ahman, vara-

puheenjohtajaksi Timo Stålhammar, taloudenhoitajaksi Jari Mether ja varsinaisiksi jäseniksi Heikki Hassinen, Ari Kallio ja Juha Öhman.

Toimintakertomus vuodelta 1980

... Vuosi aloitettiin varsin merkittävällä hankinnalla: seuran jäseneksi saatiin A-luokan pelaaja Heikki Hassinen, jonka tehtäviin tuli kuulua pelaamisen ohella toimiminen seuran kouluttajana ja valmentajana sekä yleisenä innostajana. Odotuksissa ei petytty, ja H. Hassisen järjestämät koulutustilaisuudet keväällä ja syksyllä sekä seuran lupaavimpien pelaajien säännöllinen valmentaminen on ilahduttavasti kohottanut osaamisen tasoa seurassamme. ... Kuukausiottelutoiminnasta ovat toimintavuoden kesästä lähtien vastanneet Erkki Tenhunen ja Tapio Korpeinen. Seuran ulospäin suuntautuvan toiminnan huippuna oli toimintavuonna toista kertaa järjestetty kansallinen GP-osakilpailu lokakuussa. Kilpailumme nauttii jo arvonantoa maamme huippupelaajien keskuudessa ja toimintavuonna kilpailun arvoa lisäsi kilpailun ja koko squashurheilun saama julkisuus sähköisissä tiedotusvälineissä.

Pöytäkirja vuosikokouksesta 2.2.1981 Heikinkillassa

10\$

Juha Saarentaus ehdotti seuran sisäisen rankinglistan laatimista.

12\$

Hallituksen jäsenten vaali: puheenjohtajaksi Matti Palojärvi, varapuheenjohtajaksi Timo Stålhammar, sihteeriksi Tapio Korpeinen, taloudenhoitajaksi Jari Mether ja varsinaisiksi jäseniksi Heikki Hassinen, Juha Saarentaus ja Juha Öhman.

14\$

Carpénin ehdotuksesta seura hankkii pelipaidan, (pelikassin).

Pöytäkirja hallituksen kokouksesta 18.2.1981

2

Moonshine cup

Kilpailu päätettiin pelata cup-järjestelmällä, ottelukaavio laadittiin ja ottelut arvottiin. Palkinnot päätettiin hankkia asusteliike Moonshinesta ja Oy Hartwall Ab:lta saatiin lahjoitus. Sihteerille annettiin tehtäväksi kenttien varaaminen ja otteluaikojen tiedottaminen.

3 Avustusanomukset

Kokous päätti, että avustuksia ei anota.

Ryhmäkuva Niittarin kassalla:

Heikki Hassinen, Marco Palomäki, Juha Saarentaus, Tapio Korpeinen ja Jyrki Vuola

Pöytäkirja hallituksen kokouksesta 9.3.1981

2 Moonshine cup

Todettiin, että kilpailut olivat menneet hyvin ja voittoa oli saatu 700 mk. Kokous päätti anomuksesta maksaa osallistumismaksun takaisin kilpailut voittaneelle Erkki Kämäräiselle ja toiseksi tulleelle Pentti Satukankaalle.

3 Kerhotunnit

Uusi kerhotuntisysteemi todettiin hyväksi ja sihteerille annettiin tehtäväksi kassalippaan hankkiminen.

4 Seuran verryttelypuku

Seuran verryttelypuku on valmistumassa, ja maksujen kerääminen annetaan Erkki Tenhuselle.

5 Ystävyysturnaus ESRC-ESQ-ESK

Kokous päätti kutsua East Squash ry:n ja Espoon Squash kerho ry:n 4.4.1981 pidettävään ystävyysturnaukseen. Turnaus pelataan kuuden miehen joukkuein, jotka koostuvat luokittelemattomista pelaajista.

7 Peruskurssit

Kokous päätti, että Tapio Korpeinen ja Erkki Tenhunen pitävät squashin peruskurssin 12 hengelle. Päivämäärä sovitaan myöhemmin.

Pöytäkirja hallituksen kokouksesta 14.4.1981

3 Kerhotunnit

ESRC on hyväksynyt hallinomistajan tarjouksen, jonka mukaan ESRC järjestää kaksi valmennusviikkoa vuodessa hallin asiakkaille ilmaisia kerhotunteja vastaan. ... Lisäksi kerhotunneista saadaan alennusta.

6 Kesäharjoittelu

Kesällä ESRC:läiset lenkkeilevät tiistaisin Olarin pururadalla. Lisäksi järjestetään cooperin testi kesän alussa ja lopussa.

8 Osallistumismaksu

Kokous päätti anomuksesta maksaa Tuija Åhmannille avoimien SM-kilpailujen osallistumismaksun 70 mk.

Pöytäkirja hallituksen kokouksesta 4.5.1981

2 Seuran sisäiset tasoituskisat

Kilpailuihin oli ilmoittautunut 23 osanottajaa. Laadittiin ottelukaavio, jaettiin tasoituspisteet (-16 - +8) ja arvottiin ottelut. Ottelut pelataan 15:een pisteeseen ja joka pallosta tuomitaan piste.

3 ESP-ESRC

Espoo Squash Players on haastanut ESRC:n turnaukseen, joka pelataan kymmenmiehisin joukkuein 8.5.1981 Suomenojalla. Kokous hyväksyi Matti Palojärven laatiman listan joukkueen jäsenistä:

Heikki Hassinen, Tapio Korpeinen., Erkki Tenhunen, Erkki Kämäräinen, Pentti Satukangas, Jari Mether, Raimo Rasinaho, Heikki Suvanto, Jouko Suominen, Juha Saartentaus.

4 Hakemus yhdistysrekisteriin

Juha Öhman ilmoitti, että ESRC:n yhdistysrekisterianomus on palautettu seuran säännöissä olevien epäselvyyksien vuoksi. Uutta anomusta laatii Matti Palojärvi.

Pöytäkirja hallituksen kokouksesta 25.5.1981

4 SM-liiga

Kokous päätti, että seura ilmoittaa SM-liigaan joukkueet 2. ja 3. divisioonaan. Joukkueet ilmoittaa Heikki Hassinen,.

6 Taloudenhoitaja

Taloudenhoitaja Jari Mether ilmoitti, että hän ei pysty hoitamaan taloudenhoitajan tehtäviä. Seuran uudeksi taloudenhoitajaksi valittiin Pentti Satukangas.

7 Suomen Squashliiton ATK-järjestelmä

Päätettiin liittyä Suomen Squashliiton ATK-järjestelmään. Sihteeri Tapio Korpeinen lähettää ilmoittautumiskaavakkeet 30.9.1981 mennessä liitolle.

Pöytäkirja hallituksen kokouksesta 10.9.1981

2 Perstorp cup

Kokous hyväksyi Juha Öhmanin laatiman kilpailukutsun. Timo Stålhammarille annettiin tehtäväksi tiedustella mainostarran valmistuskustannuksia.

4 Seuran kirjekuoret ja -paperi

Jari Metherille annettiin tehtäväksi tiedustella seuran merkillä varustettujen kirjekuorten ja kirjepaperin painatuskustannuksia.

5 Ylimääräinen jäsenkokous

Päätettiin kutsua koolle ylimääräinen jäsenkokous jäsenmaksun maksuajankohdan muuttamiseksi vuoden alusta pelikauden loppuun. ...

Pöytäkirja hallituksen kokouksesta 21.9.1981

Seuran kirjekuoret ja -paperit

Jari Mether ilmoitti painatuksen kustannusarvion olevan 360,-/1000 kpl. Kokous päätti hyväksyä tarjouksen.

Seuran pelaajia 1981.

Seisomassa vasemmalta: Jari Methner, (?), Christian Ulfves, Olli Carpén, Raimo Rasinaho, Pentti Hiltunen, Mikke Keppilä ja Pentti Satukangas

Edessä: Heikki Suvanto, Juha Saarentaus, Matti Palojärvi, Jarmo Saari, Erkki Tenhunen, Erkki Kämäräinen ja Tapio Korpeinen

Asuna osalla seuran ensimmäiset yhtenäiset verkkarit.

Pöytäkirja hallituksen kokouksesta 7.10.1981

2

Alkeiskurssit

Hallituksen kokoukseen oli Ky Squash Courts Kb:n edustajana saapunut Hannu Halme, jonka kanssa sovittiin alkeiskursseista, jotka ESRC on Ky Squash Courts Kb:n kanssa tekemän sopimuksen mukaan sitoutunut pitämään, sekä neuvoteltiin hallinomistajan ja seuran välisestä mahdollisesta yhteistyöstä.

Perstorp cup

Kokous laati kilpailukaavion ja arpoi ottelujärjestyksen. Jaettiin kilpailuihin liittyvät tehtävät kilpailuvaliokunnan jäsenille. Sihteerille annettiin tehtäväksi hankkia astiat kuntojuomaa varten.

Pöytäkirja ylimääräisestä jäsenkokouksesta 10.10.1981

3§

Kokouksen puheenjohtaja Matti Palojärvi esitteli seuran hallituksen puolesta kokoukselle käsiteltäväksi asiaksi seuraavaa:

1. Seura perii tulevaisuudessa jäseniltään jäsenmaksun pelikaudeksi aikaisemman kalenteri- tai tilivuoden asemesta.
2. ...

Läsnä olleiden kannatettua ehdotusta se hyväksyttiin yksimielisesti ja kirjattiin kokouksen päätökseksi.

Pöytäkirja hallituksen kokouksesta 29.10.1981

2 Yhdistysrekisteri

Kokous totesi, että oikeusministeriön yhdistysrekisteritoimistosta on tullut ilmoitus, että ESRC on hyväksytty yhdistysrekisteriin.

3 SM-liiga

ESRC järjestää SM-liigan 3. divisioonan kierroksen 28.11.1981.

6 SSqL:n liittokokous

Valittiin ESRC:n kokousedustajiksi Suomen Squashliiton liittokokoukseen 31.10.1981 Juha Saarentaus ja Timo Stålhammar.

Päätettiin esittää, että Erkki Tenhunen suorittaa peruskoulun vaatiman kahden viikon työharjoittelun liikunnan-ohjaajana ESRC:n palveluksessa.

Pöytäkirja hallituksen kokouksesta 11.11.1981

2 SM-liiga

ESRC:n liigajoukkueiksi nimettiin:

II-divisioona: Heikki Hassinen, Jyrki Vuola, Tapio Korpeinen, Erkki Tenhunen, Erkki Kämäräinen

III-divisioona: Juha Saarentaus, Heikki Suvanto, Raimo Rasinaho, Pentti Satukangas, Matti Palojärvi.

Toimintakertomus vuodelta 1981

Seuran toiminta oli vuoden 1981 aikana vilkasta ja monipuolista. ... Juniorivalmennus pyörähti käyntiin helmikuussa Tapio Korpeisen käytyä C-tason valmentajakurssin.

Helmikuun viimeisenä viikonloppuna seura järjesti Moonshine Cupin, jossa oli mukana 13 seuran jäsentä. ...

Huhtikuun 4. päivänä pelattiin Squash Clubilla kuusimiehisin joukkuein ESRC:n ja ESQ:n välinen sarja ja toukokuun 8. päivä samanlainen sarja ESP:tä vastaan Suomenojalla. Tällä kertaa oltiin matkassa kymmenmiehisellä joukkueella.

... Kesäaika oli hiljaista, mutta ahkerimmat kävivät yhteisillä lenkeillä Olarin pururadalla.

Syyskausi pyörähti käyntiin komeasti liikkeelle lokakuussa Perstorp Cupin merkeissä, joka jo kolmannen kerran pelattiin GP-osakilpiluna. Mukana oli 32 mies- ja 8 naisosanottajaa.

Yhteenvetona vuoden 1981 toiminnasta voidaan todeta tietyn ydinjoukon aktiivisuus ja suuri panos seuran toiminnan ylläpitämisessä ja edelleen kehittämisessä. ...

Pöytäkirja hallituksen kokouksesta 11.1.1982

2 Vuosikokous

ESRC:n sääntömääräinen vuosikokous päätettiin pitää 20.2.1982 Squash Clubilla Niittykummussa.

Kokous päätti ehdottaa vuosikokouksessa ESRC:n hallituksen supistamista neljään henkilöön. ...

7 Kerhoilta

Kerhoiltojen heikon tuoton vuoksi päätettiin kerhoiltamaksua korottaa 20 markkaan. Uuteen kerhoiltamaksuun sisältyy kuntojuoma.

Kuntojuoma oli tavaton kiihoke pelaajille ja nosti selvästi kerhoiltojen käyttöastetta. (toim. huom.)

Pöytäkirja sääntömääräisestä vuosikokouksesta 3.5. 1982

6§

Suoritettiin hallituksen puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan sekä jäsenten vaali. Kata Öhmanin esityksestä valittiin seuran puheenjohtajaksi yksimielisesti Juha Saarentaus ja yksimielisesti seuran sihteeriksi Tapio Korpeinen, hallituksen jäseneksi Heikki Hassinen ja seuran taloudenhoitajaksi Pentti Satukangas.

Tällöin valittiin hallitus, jossa ei ollut enää yhtään seuran perustaneessa hallituksessa mukana ollutta jäsentä. (toim. huom.)

7§

Päätettiin jäsen Stålhammarin esityksestä, että hallitus tulisi toimimaan toistaiseksi kokoonpanossa 1 + 3.

Pöytäkirja hallituksen kokouksesta 15.6.1982

2 SM-liigamaksut

Päätettiin palauttaa ESRC:n SM-liigan III-divisioonan edustusjoukkueelle kilpailumaksuja á 44,-:

Mikke Keppilä, Matti Palojärvi, Pentti Satukangas, Tuomas Nylund.

3 ESRC:n mestaruuskilpailujen palkinnot

ESRC:n mestaruuskilpailujen palkintojen hankintaan päätettiin käyttää 280,-.

4 Kiertopalkinto

Sihteerin tekemien tiedustelujen pohjalta päätettiin hankkia kiertopalkinto ESRC:n mestaruuskilpailuihin kultasepänliike Fallenius & Co:sta. Kiertopalkintoa varten saadaan avustusta Lemminkäinen Oy:ltä 250,-.

MITEN SEURA SAI ALKUNSA

Marraskuussa 2002 Heikki Hassinen kutsui kokoon joukon seuran perustaneita jäseniä.

Perustajajäsenistä ja ensimmäisen hallituksen edustajista olivat paikalla Juha Öhman, Tuija Karske (tuolloin Åhman) ja Kenneth Malin sekä lisäksi mukana olivat Timo Stålhammar sekä, Heikki Hassinen ja allekirjoittanut.

Seuran synnyttämiselle oli selkeästi markkinavetoinen tarve, koska kyseessä oli trendilaji. Espoon puolella ei squash-tarjontaa juuri ollut, kertoi Timo. Tuijan mielestä seura perustettiin vastapainona helsinkiläiselle HSRC:lle.

Timo ihmetteli, miten tulikin lähdettyä Töölöstä ja Haagasta Espooseen asti pelaamaan lauantai-iltaisain kerhoiltoihin, mutta peliseura oli merkittävin tekijä. Timo oli aloittanut squash-harrastuksensa 70-luvun alussa muutaman ystävän kanssa, ja se muuttui säännölliseksi vakiotuntien muodossa. Pelaajien taso oli vaatimaton määrältään ja laadultaan, ja kesti vuosia ennen kuin löytyi pelitaitoisia kavereita, jotka myös osasivat jakaa osaamistaan.

Timo kertoi tulleen seuran toimintaan mukaan tavattuun Juha Öhmanin, joka oli pelimiehiä ja kävi pelaamassa Niittykummussa. Juha oli perustamassa seuraa. Pian Timokin oli aktiivisesti mukana seuran toiminnassa. Innostuksen myötä kerhoillat muodostuivat monenkin kohdalla usean tunnin mittaisiksi. Pelattiin, harjoiteltiin ja kaveerattiin. Monet toivat ystäviään lauantaisin pelaamaan, ja näistä ystävistä tuli usein seuran jäseniä, muisteli Timo. Yhteinen toteamus oli, että aikanaan keskioluen tulo toi mukanaan aidon klubitunnelman.

Tuija muisteli talouden olleen aina kireällä, sillä toimintaa rahoitettiin vain liittymis- ja jäsenmaksuilla. Tarkka taloudenpito heijastui myös hallituksen pöytäkirjoista. Kerhoilloissa pelaajat maksoivat osansa, mutta säännölliset kenttävaraukset tuottivat ajoittain tappiota. Tuijan ollessa rahastonhoitajana hän mm. teki itse pikkujoulutarjoamiset, jolloin kustannukset saatiin minimoitua.

Timon kohokohtia ESRC:ssä oli GP-kisojen saaminen ja järjestäminen Niittykummussa. Timo ja Hesse Hassinen olivat käyneet YLE:ssä kaavailemassa Seppo Kannaksen kanssa jutun tekemisestä. Timo muisteli kenttien seinien, tuottaneen vieraille pelaajille vaikeuksia, sillä niistä lähtevä pomppu oli vaisumpi kuin perinteisistä betoniseinistä. Tätä varten useat pelaajat, mm. Harri Bucht ja Kale Leskinen, tulivat harjoittelemaan ennen kisoja halliimme.

Tunnelmat kisan jälkeen: (vas) Fred Högsten, Timo Stålhammar, Ari Kallio ja Jari Mether

Hallituksen pöytäkirjat kertovat huolellisesta valmistautumisesta huipputasen kisoihin, joista saatiin vuosittainen tapahtuma kilpailukalenteriin. Timo muisti, miten ilmoituksia kerättiin ohjelmalehtisiin. Erityisesti mieleen oli jäänyt Jalaksen squash-tossu, josta saatiin mainos kisajulisteeseen. Itse juliste, joka tehtiin Perstorpin maa-johtajan Markku Karekallaksen suosiollisella tuella, oli amatöörien puuhastelua. Kömmähdys kävi tehtäessä tarroja osallistujalahjoihin. Tarrassa luki "Kiitos osanotosta, Perstorp", kun siinä tietenkin piti lukea "Kiitos osallistumisesta, Perstorp".

Kisat tehtiin talkoohengessä, kuten seuran muutkin tapahtumat: sisäiset turnaukset ja pikkujoulut myös vuoden 1981 jälkeen jolloin Timo lopetti pelaamisen samoihin aikoihin, kun minä aloitin. Olimme noin vuoden samanaikaisesti seuran jäseniä.

Eero Salkala

OI NIITÄ AIKOJA

**Seurailloissa kävi paljon pelaajia.
80-luvun puolivälissä nämä herrat olivat erittäin
ahkerasti seurailloissa mukana.**

ylh. Tuomas "Tomppa" Nylund ja Raimo "Rami" Rasinaho
alh. Edgar Smeds ja Heikki "Hessu" Hassinen

Matti Lehtonen, Eero Salkala ja Pertti "Pepe" Salovaara

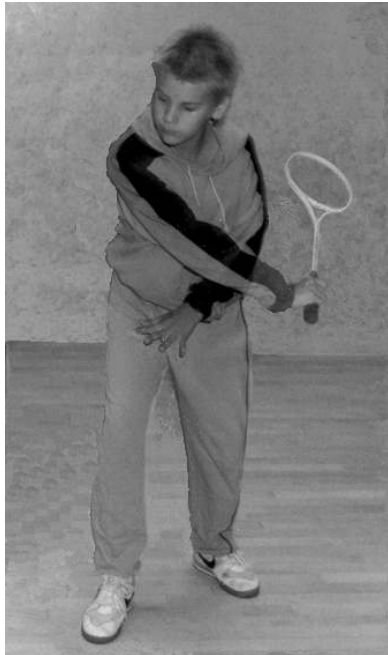
Jussi Mäenpää, Martti "Mara" Kivikoski ja Mauri Hiltunen

JUNIORITOIMINNAN ALKUAIKOJA

Ensimmäisen tuntuman ESRC:n junioripelaajaan sain 1981, kun osallistuin hallilla järjestetyille alkeiskurssille. Mukaan kurssille oli tulossa yksi poikanen, jota katselin alta kulmain, tämänhän piti olla aikuisille tarkoitettu kurssi. Vähän myöhemmin kävi ilmi, että tuo poika olikin kurssin opettaja, joka suoriutui tehtävästään oivallisesti - olihan hän Tenhusen Eki.

Eki ja Korpeisen Tapsa. olivat seuran ensimmäiset junioripelaajat, ja myöhemmin Mauri Hiltunen varttui seuran riveissä. Heidän takiaan tai heitä varten ei mitään erikoisjärjestelyitä tehty.

Kun oma poikani Ville oli 8 v, toin hänet hallille pallottelemaan kanssani. Kävimme seurailloissa ja Ville oppi harrastuskertoihin nähden nopeasti. Parin vuoden päästä aloin etsiä hänelle valmennusta ja muiden nuorten seuraa, mutta sitä ei ollut meidän seurassa tarjolla.

Rystylyönti:
Ville Salkala 11 v

Siirsin 1984 Villen HSRC:iin, jossa hän pääsi mukaan Ari Pelkosen viikkotunneille. Ville osallistui ensimmäisen kerran piirikunnallisiin kisoihin, jotka pidettiin Kannelmäessä. Villen ikäluokan voitti Timo Tuominen. Tutustuin siellä SSqL:n junioripäällikköön Seppo Pesoseen, ja hänen kannustamana meidän perhe sai kipinän lähteä kiertämään ympäri maata järjestet-

tävää juniori-GP kilpailusarjaa.

Kun Ari Pelkonen ei seuraavana vuonna voinut enää jatkaa valmentamista, löysin etsimisen jälkeen Villelle parhaan mahdollisen opettajan. Magnus "Mankku" Lindholm piti hänelle yksityistunnin kerran viikossa Talissa.

Seuraavalla kaudella, syksyllä -86, tuli ESRC:iin pari tyttöä: Laura Rautkallio ja Pia af Hällström sekä vähän myöhemmin heidän kaverinsa Kira Gluschkoff. Yritin aluksi itse opettaa heitä, mutta pian keksin kysyä, saisinko Mankun heitä opettamaan. Se järjestyi, ja mukaan kuvioihin tuli vielä Janne Heikkinen.

ESRC:n juniorijoukkue 1989: Tiia Turri, Tatu Murronmaa, Laura Rautkallio, Pia af Hällström, Sami Lehtinen, Janne Heikkinen ja Ville Salkala. Edessä Mankku Lindholm ja allekirjoittanut. Asuna Kappan upeat edustusverkkarit.

Tyttöjen tuntui olevan vaikeaa sopeutua systemaattiseen harjoitteluun, koska he halusivat koko ajan vain pelata pisteistä. Pojat sen sijaan imivät jokaisen tiedon jyväsien, joita Mankulla olikin runsaasti jakaa. Erityisesti Janne edistyi huimaa vauhtia ja otti Villeä kiinni taidoissa.

Valtakunnallinen Juniori-GP - kilpasarja oli nerokkaasti suunniteltu ja mainiosti toteutettu idea. Osakilpailut oli sijoitettu ympäri maata, ja se tarjosi ainoan mahdollisuuden junioripelaajille siihen aikaan pelata muiden Suomen huippujen kanssa. Myöhemmin alettiin näille huipuille järjestää liiton toimesta maajoukkueleirejä, ja se osaltaan rapautti juniori-GP sarjan perustaa, kun parhaimmat pelaajat eivät viitsineet tulla mukaan. Hehän saivat leireillä paljon parempia ottelukokemuksia. Aikanaan kuitenkin GP-sarja tarjosi niin pelaajille kuin näiden vanhemmille toistuvan mahdollisuuden tavata toisiaan, ja monet reissut kokeneena voin vakuuttaa niiden olleen vaivan arvoisia. Mahtavin reissu omalta kohdaltani oli 1990 talvella Kajaaniin, jossa oli SVUL:n suurkisat. Ainoan kerran olin silloin mukana missään kulkueessa, kun eri lajiliitot marssivat juhlakulkueessa läpi Kajaanin keskustan.

Vein Lauran ja Pian mukaan Turkuun GP-kisoihin, ja myöhemmin he kulkivat matkassamme mm. Lappeenrantaan, Kotkaan ja Vaasaan. Keväällä 1988 Kauden GP-sarjan päätöskisa oli Mikkeliissä. Villen ja Jannen lisäksi tytöt ahtautuivat autooni. Päätöspäivänä sunnuntaina tytöt halusivat ehdottomasti jäädä katsomaan finaaleja, eivätkä suostuneet lähtemään meidän mukaamme. Kun kotona sitten olin puhelimesta keskustellut pari tuntia tyttöjen äitien kanssa tästä "heitteillejätöstä", annoin syystäkin äideille lupauksen, että vastaava ei koskaan enää toistu.

Tiia Turri (myöh. Östman) tuli hyväksi lisäksi tyttöjen joukkoon. Kira oli aika pian saanut tarpeekseen harjoittelusta - hän kun "ei tykännyt hikoilemisesta". Junioreiden joukko kasvoi hallilla, ja osaavien pelaajien määrää lisäsivät Kivenlahdesta tulleet Tatu Murronmaa ja Sami Lehtinen. Syksyllä -88 muodostettiin tehovalmennusryhmä, johon kuului kuusi junioripelaaja. Vuoden 1989 kaikkien juniorien ryhmäkuvasta laskin 15 iloista ja tuttua kasvoa, joiden kaikkien nimiä en kuitenkaan enää muista. Kaudella 1989-90 ESRC:llä oli junioriliigajoukkue, joka voitti hopeaa.

Pia innostui kilpavalmennuksesta niin paljon, että hän meni Heinolan lukioon ja asui Vierumäellä muiden ammattimaisesti valmentautuvien nuorien kanssa. Laura lopetti, kun hänellä ei ollut enää pelikaveria täällä. Pia sai yhdestä vuodesta kyllikseen ja lopetti hankin kokonaan pelaamisen, vaikka jatkoikin lukion toisen luokan Heinolassa.

Minä pidin lauantaisin junioreille seurailtaa usean vuoden ajan. Peluutin nuoria keskenään ja pidin yhdellä kentällä klinikkatyylisiä alkeisopetustoimintaa. Uusia nuoria tuli mukaan, mutta ei suinkaan minun aktiivisen toimintani johdosta, vaan Jarkki Jaakkolan. Hän haali mukaan "kaikki vastaantulevat" sukulaisten, naapureiden ja tuttavien lapset. Oleellista oli, että Jarkki myös organisoi näille nuorille opetusta, joka oli hyvin vaikeasti saatava asia. Opettajina

olivat sekä Mankku että vanhemmat juniorit. Jarkki muodosti ryhmät ja teki kalenterit ja soitti ja sopi pelaajien ja valmentajien kanssa ajat yhteen. Tätä vaivalloista työtä hän on jatkanut siitä lähtien kiitetävällä tarmolla.

Tuohon aikaan tulin vertaileeksi squashia ja sulkapalloa nuorisolajeina. Harrastajamäärät olivat täysin erilaisia, koska sulkapallo on vanha laji ja siinä on kasvanut vuosikymmenten perinteet hoitaa asioita. Suurin ero oli siinä, että sulkapallossa kenttämaksut olivat olennainen tekijä, mutta valmentajia oli runsaasti saatavilla käytännössä ilmaiseksi. Squashissa saimme junioreille, hallin kanssa tehtyjen sopimusten nojalla, kentät käyttöön hyvin halvalla, mutta harvoille valmentajille piti maksaa kunnon palkkio.

ESRC:n juniorien mestaruuskilpailut 1.4.1995:
Kahdeksassa luokassa oli osallistujia 42 kpl.

Nuori Suomi toiminta alkoi verkkaisesti, koska aluksi seurassa oli kiinnostusta vain kilpatyypiseen toimintaan. Leikkimieliseen toimintaan ei ollut varaa "uhrata" voimavaroja. Aikuisista ei ollut lasten kanssa "leikkimään", mutta ratkaisu näihin ongelmiin tulikin arvokkaimmasta suunnasta: seuran omien nuorten taholta. Nuori Suomi konseptin mukaan toimien ja Nuori Suomi sinetin ansaiten on seuramme sitten vähitellen kasvanut Suomen suurimmaksi junioriseuraksi.

Eero Salkala

OPPIPOJASTA OPETTAJAKSI JA IHAILIJAKSI!

**Kuten niin monen squashtarinan alkuun sopii Jarkki,
niin sopii tähänkin.**

Olin ystäväni kanssa tutustumassa kotini takapihalle rakennettuun suureen valkoiseen peltihökötykseen, jota squash-halliksi kutsuttiin. Mailat ja pallot olimme saaneet lainaksi ystävälliseltä neidiltä vastaanottotiskin takaa. Juoksimme Aropupujen lailla aivan liian pienen pallon perässä, kunnes yhtäkkiä oveen koputettiin. Ja kukapa muu sieltä tulla tupsahti, kuin Jarkki itse. Parit pallottelut ja muutamat sorjat sanat ja niin oli nuoren 14v. neidin käsissä squash seuran jäsenmaksulappu.

Pian sen jälkeen alkoi squashin alkeiden opettelu Eeron opastuksella. Kiitos Eero! Eikä aikaakaan, kun ESRC:n ensimmäinen tehovalmennusryhmä (miten hieno nimikin) perustettiin ja minulla oli kunnia olla yksi sen jäsen. Valmentajanamme toimi alan huippuvalmentaja Magnus Lindholm ja se tuntui todella upealta. Mankun johdolla tahkottiin kämmentä ja rystyä maalialueisiin. Linja-boastikaan ei ollut mikään vieras harjoitus. Mankulla oli jonkinlainen taikurimainen ote, ja hänen positiivisuutensa tarttui meihin. Joskin muistan erään valmennustunnin, jolloin Mankun positiivisuus oli koetuksella, kun tämä murkkuikäinen tytön tyllerö päätti lähteä ovet paukkuen kentältä kesken harjoituksen, joka ei oikein sujunut. Silti Mankun rautaiset opit ovat meidän selkäytimissämme tänäkin päivänä. Ja todisteena siitä saavuttamani veteraani SM hopea N30 1.2.2003. "Mankku, sä oot mun idoli!" (Mankku voitti SM kultaa M50 samana päivänä).

Kun minulla alkoi jotenkin pysyä maila kädessä ja pallo lensi suurin piirtein etuseinään asti, oli Jarkilla jo uusia suunnitelmia pääni menoksi. Seuraamme saapui ranskasta äiti kahden tyttärensä kanssa. Jarkki valitsi tietenkin kuvan kauniin äidin oppeihinsa ja minä sain tyttäret Bernadetin ja Meeran. Minusta oli ihana saada ikioma "valmennusryhmä". Olinhan juuri käynyt ensimmäisen valmentajatutkintoni C-lajiosan. Muistan kuinka sinikantinen kierrevihko täyttyi toinen toistaan hienommista tuntuuennitelmista. Ainoa pieni ongelma oli, ettei meistä kolmesta kukaan oikein osannut englantia enkä minä ollenkaan ranskaa. Ei se kuitenkaan tunneilla haitannut, mutta kun äidille piti kertoa, miten oli mennyt se olikin jo vaikeampaa. Muistan kerrankin, kun yritin tosissani ja kehuin: "Bernadette and Meera are very like!" Ja äitipä siihen: "Oh, yes they are very nice." Ja

kyllä nolotti. Perhe ei kovinkaan kauan Suomessa viipynyt, mutta tytöt jäivät mieleeni ikuisesti.

Seuraava askel kohti suurta valmentajauraani oli Nuori Suomi -ajattelumallin tulo squashmaailmaan. Olin aatteen kanssa täysin samaa mieltä: Squashkentällä tulee olla hauskaa! Pääsin mukaan ensimmäiseen Nuori Suomi -ohjaajakoulutukseen v. 90 yhdessä Eeron kanssa. Pian sen jälkeen sain perustaa seuran ensimmäisen Nuori Suomi ryhmän. Muistan miten hienolta se tuntui.

Lapsikatras urheilukentällä Tiian, Jonnan ja Katariinan kanssa

Ryhmä koottiin pääsääntöisesti pikku-veljistä ja lähialueen tutuista pikku-pojista. Ainoa, joka tuli kauempaa oli Matias Tuomi. Ensimmäiseen ihkaoikeaan Nuori Suomi -ryhmääni kuuluivat lisäksi veljekset Samu ja Emppu Ahmala, Pyry Bolman, Iiro Ranta ja Matias Riipinen. Koskaan en unohda sitä ensimmäistä yhteistä sunnuntaitamme, jolloin me kaikki, minä ja 6 pikku-poikaa, ahtauduimme syöttöruutuun ja olimme tosi kova "jengi". Siitä lähtien sullouduimmekin joka sunnuntai tunnin alussa ja lopussa ja siihen väliin mahtui jos jonkinlaista vipinää, erilaisia hippaleikkejä, pelejä ja muitakin leikkejä. Oli meillä melkein aina squashmailatkin kädessä, ainakin vähän aikaa. Muistan, mikä kiire meille tuli opetella squashin säännöt, kun ensimmäiset seuran junnumestikset lähestyivät ja meidän aika oli mennyt sähköpelatessa; olihan seuralle juuri hankittu sähkömailoja ja maalitkin.

Jokainen "pikkumies" on oma mahtava persoonansa ja on jäänyt lähtemättömästi mieleeni. Ryhmässä kaikki oli "kavereita" ja me oltiin "me"! Ja tietäisittepä miten sydäntä lämmittää nähdä teitä

kädessä. Tänään olin erityisen iloinen, kun sain ihailla juniori SM-kilpailuissa Matias Tuomen upeaa peliä kohti SM-finaalia (P19) sekä Akseli Hammarenin sisukasta taistelua SM-pronssista (P15). Hyvä Matias ja Aksu!! Harmillista vaan ettei teidän "suurenluokan valmentajanne" enää pärjää teille.

Voisin kehua ihania "pikku" junnujani koko loppu tekstin, mutta mihinkäs me jäimmekään? ESRC:n ensimmäinen Nuori Suomi-ryhmä oli perustettu, minä oli lisäkouluttautunut Nuori Suomi osastolla ja juniorityön laadun takaava Nuori Suomi -sinetti oli myönnetty ESRC:lle uraa uurtavasta Nuori Suomi toiminnasta. Nuori Suomi ryhmiin alkoi olla tunkua ja tarvitsin pikaisesti apuvoimia. Onnekseni Juuson kummitäti Jonna Kinnunen suostui hätiin ja pystyimme ottamaan muutaman pojan lisää. Iloksemme saimme mukaamme Akseli Hammarenin, Mikko Hallbergin, Petteri ja Joonas Sirénin, Kasper Dahlbergin sekä Petri Mäkisen. Muistan miten tiukkoja sählymatseja pelasimme, kun meitä oli jo kaksi kentällistä sisukkaita taistelijoita.

Nuori Suomi sana kiiri kuitenkin niin kovalla vauhdilla, että lisäryhmien tarve tuli melko pian ajankohtaiseksi. Lisää Nuori Suomi valmentajia koulutettiin ja remmiin astuivat myös Kemppaisen Terhi & Parkkisen Katariina. Terhi ja Katariina saivat siipiensä suojaan myös ensimmäiset Nuori Suomi -tytöt. Tällä porukalla jatkoimme muutaman vuoden. Vanhimma päästä junnut siirtyivät Mankun oppeihin ja meille tuli lisää "pikkuisia". Homma toimi ja hauskaa oli! Samalla kuitenkin oma perheeni kasvoi "siinä sivussa" ja tunsin, että minun oli aika jäädä "eläkkeelle". Ensimmäisistä junnuista alkoi tulla apuopettajia ja uskoin, että homman jatkuvuus oli taattu. Jatkuvuutta kuvaa myöskin se, että kevätretki Otaniemen urheilukentälle minun suunnittelemana toteutettiin ensimmäistä kertaa yli 10 vuotta sitten ja nyt se suureksi ilokseni pisti silmiini ESRC:n tapahtumakalenterista tänäkin vuonna.

Haluan kiittää teitä kaikkia junnuja ja junnutoimintaa kehittäneitä ystäviä mukavista yhteisistä vuosista!

Ja toivotan onnea ja menestystä ESRC:lle 25v. juhluvuotena ja siitä eteenpäin!

With Love Tiia Östman

Tiian ympärillä hänen ensimmäinen Nuori Suomi -ryhmä:
Samu Ahmala, Emppu Ahmala, Pyry Bollman, Iiro Ranta,
Matias Tuomi (ylinpänä) ja Matias Riipinen

ESRC:N JUNIORITOIMINTA - ESITE

Jarmo Jaakkola teki 21.11.1995 seuran junioritoiminnasta esitteen, jota käytettiin uusien jäsenten informoimiseen. Osuvasta esitteestä tarvitsi muuttaa vuosien kuluessa lähinnä junioreiden määrää, joka jo tuolloin oli mahtava n. 85.

Seuramme on Suomen squashin yksi neljästä "NUORI SUOMI" -sinettiseurasta. Sinetti myönnetään tiukan harkinnan ja seuran arvioinnin perusteella, ja se on takeena hyvästä junioritoiminnasta.

Seuramme on **Suomen suurin junioriseura**. Seuraamme kuuluu noin 85 junioria kokonaisjäsenmäärämme ollessa 172.

Kotihallimme on ollut aina Niittykummussa sijaitseva **Squash Club**. Seuramme perustettiin vuonna 1978 ja se on yksi Suomen vanhimmista.

Seuramme juniorit jakautuvat kolmeen osaan:

- pienimmät, alle 9-vuotiaat, tutustuvat lajiin seuramme omien ohjaajien ryhmissä, joissa toiminnan painopiste on monipuolisessa liikunnassa (yhteistoiminta muiden lajien sinettiseurojen kanssa Espoossa).
- 9-14-vuotiaat harjoittelevat pääsääntöisesti kerran viikossa ammattivalmentajan opastamina 3-6 nuoren ryhmissä sekä pelaten vapaa-aikanaan.
- 14-19-vuotiaat harjoittelevat pääsääntöisesti kaksi kertaa viikossa ammattivalmentajan johdolla, pelaavat keskenään ja osallistuvat kilpailuihin.

Miten juniorit seurassa voivat osallistua

- pitävät lajia vain harrastustasolla eivätkä osallistu maksullisiin tapahtumiin
- osallistuvat seuran, Uudenmaan alueen ja/tai liiton valmennukseen
- pelaavat silloin kun koulu, koti ja muut harrastukset sallivat
- osallistuvat junioriseurailtaan
- osallistuvat liiton järjestämiin leikkimielisiin juniorikilpailuihin (Jaffa-Cup)
- opettavat uusia, itseään nuorempia junioreita
- osallistuvat seuran ja liiton järjestämiin leireihin
- osallistuvat seuran omiin kilpailuihin (juniori-rankinglista, pikkujoulukilpailut, junioreiden omat mestaruuskilpailut jne.)
- alkuvaiheessa junioreiden vanhemmat vastaavat lähes kaikista aiheutuvista kustannuksista. Seura neuvottelee kuitenkin vuosit-

tain hallin kanssa mahdollisimman edulliset pelimaksut junioreille.

- seura neuvottelee kaikkia seuran pelaajia koskevat pelivaruste-alennukset
- useamman vuoden aktiivisesti harrastaneita junioreita, joilla on tavoitteena menestyä kilpapelajina, seura alkaa tukea. Tuen määrä riippuu seuran taloudellisesta tilanteesta ja yksilön kehitymisestä.
- vaikeassa taloudellisessa tilanteessa olevia pelaajia pyritään myös tukemaan.
- osallistumista alueellisiin tai liiton leirityksiin pyritään tukemaan.

Yhteenveto

Toimivan, kehittyvän ja hyvähenkisen seuran perusedellytys on suunnitelmallinen juniorityö. Junioritoiminta on määritelty seuramme tärkeimmäksi toiminta-alueeksi.

Miten takaamme hyvän juniorityön jatkuvuuden?

- turvallinen ja viihtyisä harrastuspaikka
- hyvähenkinen seura
- mahdollisuus itse valita miten, kuinka paljon ja kenen kanssa lajia harrastaa

Kun edellä mainitut asiat ovat kunnossa, myös juniorit viihtyvät seurassa, ja sehän on tärkeintä, sillä **seuralla ei ole tulevaisuutta ilman omia junioreita.**

Omasta puolestani toivotan Sinut tervetulleeksi seuraamme - teemme parhaamme, että viihtyisit, kotiutuisit ja oppisit lajin kaikki hienoudet. tämä on nimittäin laji, jota voit harrastaa niin pitkään kuin itse haluat, kun kerran olet sen oppinut.

Valmennusvaliokunnan
puheenjohtaja Jarkki Jaakkola

SQUASHIA, ELÄMÄNKOKEMUSTA JA -KOULUA

Vaikka vuosia tulee lisää, ei sen tarvitse merkitä liikunnan muuttumista vakavaksi puristukseksi ja veren maku suussa punnertamiseksi. Liikunta on hyvä elämäntapa ja niin taitaa olla ESRC:kin!

Otin squash-mailan ensimmäisen kerran käteeni yläasteella 80-luvun lopulla. Koulukaverini kanssa päätimme lähteä kokeilemaan "koppi-palloa", koska tennis ja sulkapallo olivat jo tulleet tutuiksi. Niittykummun squash-halli oli kuulopuheiden mukaan kodikas ja mukava paikka aloittelevalle squashpelaajalle. "Niittarin" hallin seinät saivatkin todistaa ensimmäiset boast-, cross- ja linjalyöntini, joita en vielä silloin tiennyt nimeltään. Ensimmäisen kokemuksen jälkeen kävimmekin sitten kerran viikossa hallilla palloa hakkaamamassa.

Kerran jäin kentälle vuoron päätyttyä yksikseni pallottelemaan ja kentälle asteli seurakseni mukavan oloinen punaiseen ESRC:n seura-verkkariin sonnustautunut mies, joka ystävällisesti opasti squashin peruslyöntejä, liikkumista kentällä ja lopuksi esitteli itsensä Eero Salkalaksi. Hallin käytävällä Eero esitteli minut toiselle punapukuiselle miehelle, joka vaikutti jotenkin sotilaalliselta kaverilta. Ensivaikutelma ei hänen osaltaan pettänyt lainkaan ja vuosien varrella olen todennut Jarmo "Jarkki" Jaakkolan olevan tehokas, järjestelmällinen, päättäväinen ja aikaan saava seuran kantava voima. Jarkki antoi maksukuitit seuraan liittymistä varten, opasti minut valmennusryhmään ja kauppasi seuran verkkarit ja T-paidan. Jarkin ansiosta seura onkin saanut tuon tapaamisen jälkeen tililleen jäsenmaksuni vuosittain.

Nuori-Suomi sinetti 1993

Vaikka olin ikäni puolesta juniori, osallistuin naisten valmennusryhmään, koska seuralla ei ollut ikäisilleni aloitteleville junnuille sopivaa valmennusporukkaa. Innostuin squashista ja ESRC:n seuratoiminnasta ensimmäisten vuosien aikana. Koska seura jatkuvasti kehitti valmennus- ja junioritoimintaa, osallistuin talvella 1993 Vierumäellä Nuorten valmennuskurssille. Ennen kurssia toimin Tiian "apuohjaajana", pienten lasten Nuori Suomi -ryhmässä. Vuonna 1993 ESRC:n panostus nuorisotyöhön huomattiin myös seuran ulkopuolella ja seuramme sai Nuori Suomi -sinetin, joka myönnetään nuorisotyötä hyvin hoitaville seuroille.

Terhin Nuori Suomi -ryhmä 1995: Nina Saari, Onni Hämäläinen, Vesa Husgafvel, Jan-Erik Sundman, Olli Aartomaa

Vuonna 1991 perustetussa ensimmäisessä Nuori Suomi -ryhmässä oli 10 lasta, jotka kaikki olivat poikia. Tyttöjen Nuori Suomi -ryhmien eli alle 10 -vuotiaiden ryhmien käynnistämisessä oli alussa vaikeuksia, sillä vanhemmat eivät tuntuneet mieltävän squashia pienten tyttöjen peliksi. Nuorten valmennukset sen sijaan lähtivät hyvin käyntiin. Junioritoimintaa eli alle 19 -vuotiaiden pelaajien pelaamista kehittämään perustettiin juniorivaliokunta, jonka jäsenenä aloitin vuoden 1994 alussa. Valiokunnan puheenjohtajana toimi Eero Salkala ja jäsenenä Jarkki Jaakkola, Tiia Turri, Peter Dikert ja Hanna Mäkinen. Valiokunnan toiminnassa Tiia vastasi Nuori Suomi -toiminnasta ja sinetin asettamasta nuorisotoiminnasta ja Tiian ohjauksessa pääsin sisälle junioritoimintaan ja sain vihdoin "oman" Nuori Suomi -ryhmän valmennettavaksi. Lisäksi Eero pyöritti lauantaisin junnujen seurailtaa, joissa itsekkin välillä sain toimia vetäjänä. Myös junioreiden keskinäisiä otteluita seurattiin Nuori Suomi -rankinglistan avulla ja junioreille järjestettiin oma pikkujoulukilpailu, jossa he pääsivät kokeilemaan "ihan oikeissa" kilpailuissa pelaamista.

Toiminnan tavoitteena oli pyrkiä keskittymään ja Nuori Suomi -hengen mukaisen toiminnan lisäämiseen. Junioritoimintaa kehitettiin panostettiin. Vuonna 1995 puheenjohtajana toimi Panu Jauhiainen ja

toiminta jatkui edellisvuoden malliin. Lisäksi junioreille järjestettiin seuran mestaruuskilpailut eri ikäluokissa, koska eri ikäisiä junioreita alkoi olla seuran jäsenistössä jo varsin paljon. Valiokunnassa pyrittiin myös tukemaan ja seuraamaan junioreiden osallistumista junioreille tarkoitettuihin kilpailuihin, Jaffa-cup:iin ja Juniori GP:in. Keväällä olin mukana järjestämässä Vierumäelle junioreiden squash-leiriä, jolla ohjaajina toimivat Magnus Lindholm, Ville Parkkinen, Vellu Passinen, Sami Lehtinen, Katariina Parkkinen ja Lotta Bergman.

Junioreiden mestaruuskisat 1998: Palkintojen jako alle 7 v. Annette Hintikka (3.), Omar Hanif (1.), Ingrid Jaakkola (2). Takana Terhi ja nuori suomi sinetti

Oltuani juniorivaliokunnan jäsenenä ja ohjattuani Nuori Suomi - ESRC:n juniorivaliokunnan puheenjohtajaksi vuodesta 1996 alkaen neljäksi seuraavaksi vuodeksi. Näiden neljän vuoden aikana valiokunnassa kehittämisessä oli mukana useita innokkaita ja tehokkaita ESRCläisiä: Lotta Bergman, Sanna Mantere, Jonna Kinnunen, Tiia

Turri, Hanna Mäkinen, Katariina Parkkinen, Ilkka Forsell, Ilpo Närhi, Ilari Korhonen ja Guy Sundman. Vuonna 1996 lasten määrä kasvoi ja Nuori Suomi -ryhmiin osallistui syksyllä 1996 jo 25 junioria ja ohjaajina toimivat allekirjoittaneen lisäksi Jonna Kinnunen, Tiia Turri ja Katariina Parkkinen. Junioriseurailtojen järjestelystä vastasi Ilkka Forsell.

Esport Centeriin 1997

Juniorivaliokunnan, ohjaajien ja lasten vanhempien yhteistoimintaa pyrittiin kehittämään vanhemmille järjestetyin vanhempainiltoin, joissa keskusteltiin valmennuksesta, tapahtumista ja välinehankinnoista ja niitä koskevista toiveista. Syksyllä järjestetylle Junnujen liikuntaleirille Pajulahdessa osallistui 27 junioria. Uutena kisana junioreille järjestimme Pepsi Max -cup:in vuosien 1996 ja 1997 syys- ja kevätkaudella kunnes muutimme uuteen halliin Esport Centeriin kesän 1997 aikana. Uuteen halliin muuttaminen toi mukanaan muutoksia ja Tiia luovutti ansiokkaiden vuosien työnsä jälkeen Nuori Suomi -ryhmien vetovastuun minulle. Junioreille rakennettiin omat henkilökohtaiset postilaatikot uuden seurahuoneen viereen ja näin tiedonkulkua junioreille ja heidän vanhemmilleen voitiin tehostaa. Vuoden lopussa alle 10 -vuotiaita squashin harrastajia seurassamme oli 26, vaikka ensimmäiset Nuori Suomi -ryhmäläiset siirtyivätkin tehovalmennukseen. Nuori Suomi -ryhmien suosio alkoi olla niin huikea, että vetäjistä oli huutava pula, vaikka uusia ohjaajia koulutettiin. Pajulahden liikuntaleirin jälkeen päätettiin palata jo tutuksi tulleelle Vierumäelle, koska squashin harrastamiseen oli siellä paremmat puitteet. Leirit olivat suosittuja ja keväällä 1997 squashleirillä oli taas pari kymmentä junioria. Uudessa kotihallissa järjestetyn ensimmäisen juniorikilpailun, junnutonttu -cupin, osanottajamäärä 46 junioria osoitti, että myös junioritoiminta oli kotiutunut Niittykummun squash-hallista Esport Centeriin. Seurassa oli kauden lopussa 93 juniorijäsentä ja saatoimme ylpeästi todeta olevamme juniorimäärältä Suomen suurin squashseura.

Juniorivaliokunnan puheenjohtajan toimen lisäksi toimin seuran varapuheenjohtajana vuosina 1998 ja 1999. Valiokunnan toiminta jatkui kuten edellisinä vuosina ja junioreiden määrä sekä junnuleirien ja -kilpailuiden osanottajamäärä kasvoi. Lisäksi Suomen Squashliitossa ja muissa squashseuroissa kiinnitettiin huomiota menestyksekkääseen juniorityöhömmä ja kävin kertomassa ESRC:n juniorijärjestelmän kehityksestä Squash-halli- ja seuravaikuttajien seminaarissa syksyllä 1999. Vuonna 1999 Nuori Suomi -ryhmistä vastasi Jonna Kinnunen ja vuosituhannen vaihteessa vaihtui myös juniorivaliokunnan toiminnan vastuu Jonnalle. Uuden vuosituhannen alussa junioripelaajien määrä oli jo 104 seuramme 204 jäsenestä.

Vierumäen squash-leiri 1997

Jälkeen päin katsellen voisin sanoa, että ESRC ja ihmiset, joita sen parissa toimiessani olen tavannut, ovat varmasti vaikuttaneet elämääni, asenteisiini, tietoihini ja taitoihini. Onhan ESRC ollut mukana lähes puolissa elämäni vuosista. Voin sanoa oppineeni paljon. Eri-laiset ja eri ikäiset ihmiset, joiden kanssa olen toiminut ja ystävystynyt, ovat taatusti yksi suurin rikkaus, jota seuramme on minulle vuosien varrella tarjonnut. Upeinta on varmasti ollut nähdä lasten liikunnan riemua niin squashkentillä kuin minkä tahansa liikuntatapahtuman yhteydessä leireillä, kilpailuissa ja retkillä. Toivottavasti liikunnan antamat hyvät ja iloiset kokemukset jatkuvat niin lapsilla kuin meillä aikuisillakin.

Terhi Kemppainen

ESRC:n "NUORI SUOMI" ohjaajat ja syksyllä 1995 palkitut juniorit: ylhäällä Katariina Parkkinen, Terhi Kemppainen, Sanna Mantere ja Jonna Kinnunen keskellä Heikki Lahtiluoma, Akseli Sajaniemi, Tuukka Alanen, Anssi Korkeakoski, Panu Peltola, ja Tiia Turri, alhaalla Riikka Piekäinen, Nana Niskanen, Mari Salovaara ja Tomi Rintanen Asuna tuulipukumallinen verkkari.

VIERUMÄEN LEIRILLÄ 1997

Leirillä kokeiltiin muitakin lajeja kuin pelkästään squashia.

Seinäkiipeilyä: Mikko Hallberg

Kunto nyrkkeilyä: Simo Sorri ja Mikael Lindholm

Aerobic vetäjänä Lotta Bergman: Annika Haikala, Pia Ojala, Heidi Lahtiluoma, Annukka Närhi ja Elina Koivisto

Sähly: Simo Forsell ja Arttu Forsell

NUORI SUOMI -TOIMINTA ESRC:SSÄ TÄNÄÄN

Tällä hetkellä Nuori Suomi-vastaavana toimii Johanna Hallberg, varavastaavana Noora Carpén ja ohjaajana Saara Carpén. Kaikki ovat harrastaneet squashia 9 vuotta, suorittaneet Nuori Suomi-ohjaajakoulutuksen ja toimineet ohjaajina (alussa tietysti apuohjaajina) 5 vuotta. Apuohjaajina toimii myös seuran aktiivisia junioripelaajia.

Nuori Suomi-toiminta on ollut osa seuran toimintaa jo pitkän aikaa. Tällä hetkellä sunnuntaisin pyörii kaksi ryhmää, välillä ryhmiä on ollut kolmekin. Toinen ryhmä koostuu 7-9 vuotiaista tytöistä ja toisen muodostavat 4-7-vuotiaat tytöt ja pojat.

Molemmilla ryhmillä on tunnin pituiset harjoitukset, jotka yleensä aloitamme alkulämmittelyleikillä tai –pelillä. Ryhmästä riippuen tunnin pääpaino vaihtelee. Vanhemmilla se on squashin alkeissa, mutta pienempien kanssa keskitytään erilaisiin leikkeihin ja peleihin ja harjoituksiin, jotka kehittävät pallosilmää ja tutustuttavat squashiin. Lopussa teemme pienet venyttelyt ja Makaroni-rentoutuksen.

Harjoitusten lisäksi Nuori Suomi-ryhmäläiset osallistuvat innokkaasti seuran järjestämiin leikkimielisiin juniorikisoihin, joista Tonttu cup on ennen joululomaa ja seuran mestaruuskisat kevään päätteeksi. Kisoissa he voivat osallistua ohjaajien järjestämään pallo-rataan tai omaan squashesarjaan. Lisäksi keväisin on ollut kevätretki urheilun ja yhdessäolon parissa.

On ollut antoisaa nähdä lasten kehittyvän huimaa vauhtia myös squash-taidoissaan. Iloista on ollut myös se, että monet vanhoista Nuori Suomi-ryhmäläisistä ovat jatkaneet aktiivisina seuran valmennuksissa. Toivommekin toiminnan jatkuvan vielä monta vuotta, koska olemme ohjaajina kokeneet niin mukavia hetkiä.

Johanna Hallberg
Noora Carpén
Saara Carpén

Nuori Suomi ryhmät hiihtolomaviikolla 2003 - siksi oli vain muutama paikalla: takana ohjaajat vas. Johanna Hallberg, Juulia Carpén ja Sofia Carpén. Edessä Katariina Baston, Helmi Carpén ja Vilma Carpén.
Alakuvassa takana Johanna Hallberg ja Noora Carpén, edessä Eve Vesioja, Roope Päiväniemi ja Inka Luhtala.

JUNIORI MESTIKSET 2001

T9: Katariina Baston, Rosa Jussilainen, Henrika Laiho

T11: Ingrid Jaakkola, Jannica Paananen, Annette Hintikka

T13: Jessica Paananen, Nina Saari, Tiia Knuutila

P9: Petri Rekola, Oliver Siitari, Joni Tamminen, Tommi Ekholm

P11: Joni Jaakkola, Janiv David, Santtu Nyberg, Joonas Kylliäinen

P13: Petteri Sirén, Timi Honkaranta, Petri Mäkinen

JUNIORIVALIOKUNTA TOIMII

Mikä voi ohjaajan kannalta olla palkitsevampaa, kuin nähdä junioreiden säilyttävän kiinnostuksen lajiaan kohtaan, kehittyvän ja vielä jakavan sitä kiinnostusta ja osaamista seuraavillekin sukupolville.

Hei, olen Jonna Kinnunen ja toimin tällä hetkellä ESRC:n Juniorivaliokunnan puheenjohtajana. Squashin pariin löysin ensimmäisen kerran 13-vuotiaana, kun kaverin kanssa kävimme läiskimässä palloa Kivenlahden hallilla. Pelailu jäi kuitenkin vähäiseksi, kun muutimme pois Kivenlahdesta. Varsinaisen harrastuksen aloitin sitten vuonna 1994, kun Tiia Östman houkutteli minut mukaan Nuori Suomi toimintaan ja naisvalmennukseen. Sattuipa vielä sopivasti olemaan seuran mestikset ja niiden jatkot Ekillä (Tenhunen), ja kyllähän sen tietää miten hauskaa ESRC:n juhlissa aina on.

Niin sitä sitten käytiin joka sunnuntai ensin ohjaamassa junnuja ja sitten päälle naisvalmennuksessa, jota siihen aikaan veti ensin Panu Jauhiainen ja sitten Janne Heikkinen ja Ville Salkala. Meitä naisia oli vain muutama, joten sain hyvää harjoitusta Jaanan ja Yrsan lölytettävänä.

Nuori Suomi -sinetti Niittykummun Hallissa

ESRC:n toiminnan siirtyessä Esport Centeriin, jäi oma pelaaminen hieman vähemmälle, joskin jälleen olen ryhdistäytynyt, mutta Nuori Suomi ryhmät saivat aivan uudet puitteet. Ryhmistä siirtyi suuri joukko junnuja tehovalmennukseen, jonka seurauksena tarvittiin

tehokas rekrytointikampanja vapautuneiden paikkojen täyttämiseksi. Tulokkaita olikin todella reilusti, sillä Jarkin puskaradio sekä ilmoittelu, niin Länsiväylässä kuin hallillakin, teki tehtävänsä ja tulokkaita oli melkein jonoksi asti. Tarvittiin lisää ryhmiä ja uusia toimintamalleja sekä reippaita ohjaajia. Katariina Parkkisen jättäytyessä takalalle, mukaan kuvioihin saatiin mm. Johanna Hallberg, Noora ja Saara Carpén sekä Pia Jääskeläinen. Ryhmiä oli tuolloin kuusi, kaksi ryhmää per tunti ja n. 25 reipasta junioria.

Terhi Kemppaisen jättäessä Nuori Suomi ryhmät 1998, otin toiminnan vastuulleni. Juniorivaliokunnan puheenjohtajan tehtävät perin Terhiltä 2001, minkä seurauksena päätin jättää Nuori Suomi toiminnan seuraavalle sukupolvelle. Vuonna 2002 otti Johanna Hallberg toiminnan vastuulleen. Nyt on mukava seurata vierestä, kuinka omat valmennettavat ovat kasvaneet isoiksi ja toimivat itse mukana arvokkaassa juniorityössä.

Ensimmäisistä Nuori Suomi -ryhmäläisistä mm. Matias Tuomi, joka vielä hetki sitten itse oli pieni, innokas Nuori Suomi -ryhmäläinen, vetää itse tehovalmennusryhmiä. Nuori Suomi -ryhmissä taas apuohjaajina toimivat mm. Juulia Carpén ja Martina Laiho. Eikä siitäkään kovin montaa vuotta ole, kun heitä sai paimentaa pelikentällä. Niitä aikoja muistelllessani tuleekin mieleen, miten vaihtelevaa ja haastavaa ryhmien ohjaaminen oikeastaan on. Pojat olivat innokkaita pelaamaan, mutta keskinäinen kilpailu oli kovaa. Suurin työ oli opettaa kestäämään pelitilanteita, sillä ei ollut yksi tai toinen kerta, kun mailat lensivät seinille hävityn pallon seurauksena. Mutta täytyy kyllä muistaa mainita myös ne riemun tunteet, joita voitto tai hyvä suoritus saivat aikaan. Ja ilokseni täytyy todeta, että ryhmissä vallitsi aina tiivis, hyvä henki ja osattiin kannustaa myös kavereita hyviin suorituksiin. Tytöt taas tykkäsivät enemmänkin hihitellä, harjoittelu oli enemmänkin sosiaalista yhdessäoloa.

Mutta niin vain onkin tärkeää, että jokainen juniori saa kehittyä hänelle sopivaa tietä pitkin, jotta innostus lajia kohtaan säilyy. Niin on meidänkin tyttöistä tullut kisoja kiertäviä, lahjakkaita nuoria, joilla kaiken lisäksi on arvokas sosiaalinen verkosto ympärillään.

Jonna Kinnunen

UNOHTUMATON LOPPUOTTELU

Aikuisiässä kössin pariin tulleen on tunnetusti vaikea ottaa kiinni nuorena aloittaneita ikätovereitaan. Jotkut myöhäisheränneet kuitenkin tästä huolimatta hakevat verta nenästään lähtemällä mukaan kansallisiin kisoihin rankingpisteiden toivossa. Hyvin pian he huomavat, että pisteitä heruu lähinnä vain, kun vastaan tulee riittävän nuori juniori. Paras tulos syntyy, kun oppii käyttämään elämäkokemustaan nuoren vastapelaajan mielenrauhan järkyttämiseen. Selvähän on, että juniorin on lähes mahdotonta järkyttää myöhäisheränneen mielenrauhaa ainakaan sallituin keinoin. Seuraava tarina on tästä kouluesimerkki.

Oli vuosi 1990 ja ESRC:n kansallinen miesten Seat-Cup paikkana Tontunmäen kotoiset pahvikopit. A-luokan varjossa C-luokka eteni kouluesimerkin mukaan. Toisella kierroksella Juha Liimatainen kokeneempana pudotti Mikko Piispan ja minä vein maakunnan miehiä. Janne Heikkinen hävisi niukasti toiselle lupaavalle juniorille Olli Tuomiselle (11 v). Kolmannella kierroksella hyödynsin edelleen elämäkokemustani ja siirsin kolmannen lupaavan juniorin, Ville Salkalan, laulukuoroon. Sitten kuului kummia: Juha Liimatainen jätti elämäkokemuksensa hyödyntämättä ja hävisi Olli Tuomiselle. Tämä oli kuitenkin selitettävissä, koska minun näkökulmasta katsottuna poikien elämäkokemus oli samalla hehtaarilla. Välierät lähtivät liikkeelle ilman yllätyksiä, kun Tapio Koivu kokemattomampana nujertui allekirjoittaneelle. Olin siis saavuttanut kössiurani ehdottoman huipun raivaamalla tieni kansallisen kisan loppuotteluun! Samaan aikaan viereiseltä kentältä kuului mekastusta, kun toinen pelaajista selvästikin oli vahvasti eri mieltä tuomarin kanssa. Nousemalla portaat ylös pääkatsomon puolelle selvisi, että vanha kilpakumppani Tor-Björn Koivistohan se siellä käytti elämäkokemustaan nuoreen tuomariin. Pikaisen tilannearvion perusteella selvisi, että T-B:n elämäkokemus ei ollut purrut ainakaan nuoreen vastustajaan Olli Tuomiseen. Eikä purrut tuomariinkaan, koskapa lopputulos oli Ollin niukka voitto.

Kuva Länsiväylä - lehdestä

Yritin suhtautua tilanteeseen empaattisesti, mutta ajatusta häiritsi tieto loppuotteluvastustajastani. Itseluottamukseni ensin nousi hie-
man, kun kuuntelin Ollille hävinneiden Jannen, Juhan ja T-B:n
selityksiä, kuinka he olisivat ilman muuta helposti voittaneet Ollin,
jos vain ei olisi sattunut osumaan harvinaisen huono päivä. Hieman

kyllä epäilytti, kun samat miehet olivat kohtuuttoman innokkaita neuvomaan, kuinka Ollin kanssa pitää pelata. Etteivät vain olleet hieman vahingoniloisia minulle sattuneen vastustajan takia! No, peli alkoi. Jostain syystä jo ensimmäisen erän aikana yleisö siirtyi A-luokan pelien puolelta seuraamaan C-luokan loppuotteluamme. Ensimmäisellä erätauolla oli kiirettä, kun neuvojien sekaan ilmaantui Länsiväylä-lehden toimittaja. Hän kysyi, sopisiko poseerata kameran edessä vastustajan kanssa. Osasin epäillä haudattua koiraa, mutta seuran PR-tavoitteita kunnioittaen otin riskin. Samalla neuvojat jo selittivät uteliaalle toimittajalle, että noinkin pieni juniori saa kyllä pelata aikuisten sarjassa, ja sahattu mailakin on laillinen, kun junioreille ei sopivia löydy. Valitettavasti jouduin pettämään neuvojien luottamuksen, sillä minulle sattui harvinaisen huono päivä ja tuomarillakin oli liikaa elämäkokemusta. Hävisin 3-0!

Muutaman päivän kuluttua vaimoni Leena kertoi, että olen Länsiväylä-lehden kuvassa. Hän oli kuullut asiasta HYKS:in ruokala-keskustelussa kollegaltaan. Leena ei itse pelaa kössiä, joten hänen käsityksensä miehensä kössipuuhistista perustuu edelleen tähän toistaiseksi ainoaan julkiseen dokumenttiin. Kivun lievittämistä on hieman auttanut Ollin kipuaminen ammattilaisten PSA-listalla (nyt 17.). Kauan eläköön elämäkokemus!

Heikki Hämmäinen

Tämä Panu Jauhaisen tekemä vesiväriytyö olisi hyvin sopinut vaikka teoksen kansikuvaksi

PIKKUPOJASTA MAAJOUKKUEPELAAJAKSI

Moi, mä oon Matias Tuomi, 17 vuotta. Mä oon puuhaillut kössin merkeissä nyt jo 10 vuotta. Silloin 10 vuotta sitten, kun mä aloittelin koulua, mun isä pelas joka viikko kössiä Niittarin hallilla. Mä olin aina joskus mukana katsomassa ja sain sitten vähän itsekin yrittää lyödä palloa.

Kerran sitten Tiia Turri tuli jutteleen mun isän kanssa ja kerto, että ESRC on perustamassa sellasta Nuori Suomi - ryhmää ja kysy, jos mä haluaisin tulla mukaan. Ja kun mä olin kiinnostunut kaikesta urheilusta, niin mähän halusin mukaan. Alussa me lapset oltiin aika vieraita toisillemme, mutta parin viikon päästä meillä oli jo ihan kivaa yhdessä. Pelkällä kössillä ei semmosta ryhmähenkeä luotu. Me tehtiin paljon muutakin ja meillä oli tosi kivaa ja pikku hiljaa me saatiin jopa kokeilla kössiä.

Aika kului nopeasti ja kohta oli 2 vuotta mennyt ryhmässä. Monet niistä kavereista oli lopettanut, jotkut siirtyneet oikeeseen kössiin ja uusia oli tullut tilalle. ESRC halus mut pois Nuori Suomi - ryhmästä oikeeseen valmennukseen. Mä olin kiintynyt siihen ryhmään, enkä halunnut lopettaa siellä. Niin mä aloitin ihan oikean kössivalmennuksen, mutta jatkoin silti vielä vuoden verran Nuori Suomi - ryhmässä.

Ekalla kerralla, kun mä olin mukana "isojen poikien" treeneissä, Mankku sattukin oleen poissa. Meillä oli tosi tylsä tunti. Me pelattiin Eetun ja Simon kanssa koko tunti enkkua eikä sanottu sanaakaan toisillemme. Mutta ajan mittaan juttu ja kössi rupes luistaan. Mä voitin ekan ESRC:n mestaruuden 9-vuotiaana.

Iän myötä tuli lisää harjoituksia ja koviakin pelikavereita rupes kaatumaan. Kössi vei mun ajan kokonaan, nykyisin mä käyn Ruskeasuolla Steiner-koulua, mutta suurin osa mun päivästä kuluu Märskyn eli Mäkelänrinteen Urheilulukion harkoissa tai sitten poikien ja miesten maajoukkueen kanssa. Mun oma valmentaja on Ari Pelkonen, jonka kanssa me treenataan torstai-iltaisain Hotelli Pasilan kössikentällä. Mä oon Suomen ykkönen omassa junnu-sarjassani eli alle 19-vuotiaissa ja miesten listalla Suomen kahdeksas.

Sillon pienenä mä pelasin myös futista HIFKissä ja Käpylän Pallossa. Siellä harjoiteltiin pelkästään jalkapalloa. Liian yksipuolinen harjoittelu liian nuorena oli huonoa, into hävisi nopeasti. Nuori Suomi - ryhmässä oli se hyvä puoli, että siellä pidettiin

enemmän hauskaa, harrastettiin monia eri lajeja sekä hallilla että ulkona ja sitä kautta opittiin monipuolisemmin. Jotta Nuori Suomi -ryhmillä vois olla näin hauskaa, tarvitaan hyviä ohjaajia, jotka osaavat hommansa. Mulla ainakin oli kivaa. Kiitti Tiia!

Matias Tuomi

MENIKÖ MAILA RIKKI?

Vie mailasi kassalle. Saat palkkioksi lasillisen Hartsport-juomaa. Mailan kunnolla ei ole väliä.

Tuollaisella ilmoituksella aloitin mailakokoelmani toisen sataluvun. Laitoin ilmoituksen Esport Centerin ilmoitustauluille, ja tuloksena oli kolmessa kuukaudessa lähes sata mailaa, joista noin kaksi kolmesta oli kokoelman kannalta uusia. Maksoin tekemäni sopimuksen mukaan mailoja hakiessani kassalle vastaavan määrän juomia.

Keräsin siis rikkinäisiä squash-mailoja. Se oli oikeastaan kuin postimerkkikokoelma: vain "leimatut" yksilöt kelpasivat kokoelmiin; samanlaisista mailoista kokoelmaan piti saada mahdollisimman virheetön yksilö; kun joku kysyi "oletko itse rikkonut kaikki nuo mailat", vastasin aina: "ei postimerkkikeräilijäkään itse kaikkia kirjeitä lähetä".

Kaikki alkoi siitä, että olin työpaikkani squash-kerhon vetäjä, ja säilytin työhuoneessani kerhon mailaa, jota sai halukkaat lainata. Kerran vuodessa kerholle ostettiin uusi maila, ja oma mailanikin meni aina välillä rikki. Mailoja kertyi kaappini päälle lopulta kahdeksan, ja laitoin ne työhuoneen seinälle. Niitä oli kiva katsella. Puutyö oli taitavaa, ja parhaimmista mailoista sitä ei oltu maalattu peittoon. Maalaukset olivat kirkkaita ja kauniita. Lisää mailoja poimin roskakoreista, nehän olivat käyttäjälleen tarpeettomia.

Kun jouduin vaihtamaan huonetta, oli mailoja 25 kpl. Asettelin ne uuden huoneen seinälle. Katonrajassa olevaan listaan laitoin nauvoja, ja näistä roikkuviin lankoihin kiinnitin mailat.

Itäkeskuksen squash-hallin vastaanottotiskin yläpuolella oli langoista roikkumassa rikkinäisiä mailoja tai näiden osia. Kun Naseem Ahmed otti hallin vastuulleen, sain nuo mailat.

Pelikaverit rikkoivat mailoja, ja etenkin Mauri Hiltuselta sain useita. Yhdessä seuraillassa hän kerran rikkoi kolme mailaa. Hänen isänsä Pena ei ollut kauheasti innoissaan, kun pojankolttiainen kiersi kyselemässä muiltakin pelaajilta, voiko hän nyt päästä ennätysten kirjaan.

En minäkään aina osannut ollut korrekti. Kerran eräs pelaaja kertoi, että hänen hieno ja harvinainen maila oli mennyt rikki. Minä silloin käsi ojossa henkäisin: "Sehän on kiva". Siihen tämä menetyksen kärsinyt pelaaja julmistui: "Älä jumalauta sano, että on kiva!". No, sain silti sen mailan kokoelmaani.

Kun mailoja sitten tuli lisää, jouduin laittamaan niitä tiheämpään parikin kertaa, sillä vaihtaessani työhuonetta seuraavan kerran,

mailoja oli seinällä yli 190 kpl. Muutama kaveri kysyikin, mihin vien mailat - kotiiniko? Vastasin heille. "Mitä oikein luulet vaimostani?".

Mauri Hiltunen antaa kasan risoja mailoja. Tällöin kokoelma ei ollut vielä hallin seinällä.

Vein mailat Niittykummun Squash Clubille ja laitoin ne pitkien tikkaiden avulla, vaimoni avustamana, oven viereiselle suurelle seinälle. Olin valmistellut kaiken etukäteen: minulla oli narut valmiina ja niissä lenkit päässä ja koukut kiinni tasavälein. Ei muuta kuin naula seinään, naru kiinni ja mailat yksi kerrallaan koukkuihin. Yli kolmensadan mailan laittamiseen meni muistaakseni parisen tuntia.

En koskaan saanut mitään palkkiota tuosta kokoelmasta, mutta olihan se kaikkien nähtävissä, ja pääsin aina välillä kehaisemaan, että se on minun kokoelmani. Seinällä oli luettelo mailoista merkin ja mallin mukaan aakkosjärjestyksessä, ja jokaisen mailan kohdalla oli sen sijainti seinällä numero-kirjain koordinaatteina.

Niittykummun Squash Clubin seinällä oli n. 290 erilaista rikkiäistä puumailaa.

Kun hallista oli luovuttava, purin itse kokoelman, ja vein sen Esport Centeriin, jossa Lasse Durchman sanoi niistä tehtävän jonkun asetelman tulevien kisojen rekvisiitaksi. Sitä asetelmaa ei koskaan tullut, ja sen koommin en ole mailojani nähnyt.

Eero Salkala

NAISJOUKON VAELLUS NIITTARIIN

Tämän kyseisen naisvaelluksen alkupiste täytyy sijoittaa jo ajat sitten kuopatulalle Viherlaakson hallille ja siellä toimineeseen seuraan.

Liittyessäni tuohon seuraan ja naisten vaellusjoukkoon, siellä jo vaikuttivat monet tutut hahmot: Maria Koskenvesa, Susan Mörck, Leena Karjalainen, Marja Vainio ja monet muut.

Squashlegenda Pasi Penttilä valmensi tätä "hyvässä kunnossa" olevaa naiskössäreiden joukkoa jo Viherlaaksossa. Muistan hyvin ne monet rääkkitreffit, joissa Pasi meitä tyttöjä juoksutti melkein viimeiseen hengenvetoon saakka. Pasi piti meitä tiukassa kurissa, mutta hauskaa meillä oli. Viherlaakson hallin ollessa lakkautusuhan alla alkoi naisvaelluksemme toiselle puolelle pääkaupunkiseutua. Itäkeskuksen hallilla ja siellä toimivassa seurassa kaivattiin naispelaajia ja niinpä tulimme värvätyksi sinne porukalla.

Asuessani Niittykummussa ja matkustaessani työpäivän jälkeen metron ja bussein Itäkeskukseen treenaamaan, ajattelin monesti, että olisihan tuo halli tuossa lähempänäkin. Siinä vaiheessa en kuitenkaan vielä sieltä ketään tuntenut, kunnes sitten eräänä päivänä tilanne muuttui. Kilpailuviikonloppuna Talissa kirjaimellisesti törmäsin Jarkkiin ja hän aloittikin sitten hyvin osaamansa markkinointipuheen saadakseen tämän naisvaeltajajoukon päätyämään ESRC:iin ja Niittarin hallille. Pitkien puheiden ja kauniiden sanojen jälkeen Jarkki sai mitä halusikin, niin kuin yleensäkin. Hänen peräänantamattomuutensa tunnetaan kyllä.

Näin päättyi tämän Naiskössärijoukon päämäärätön vaellus ESRC:n hellään huomaan. Uusien naispelaajien liittyminen vanhaan tyttökaartiin sujui hallilla kommelluksitta, ja Pasi jatkoi rääkkiä vielä Niittarinkin hallilla ennen kuin opiskelut veivät hänet naapurimaahan. Pasin lähdettyä naiset valmensivat itse itseään ja toisiaan yhdessä hauskaa pitäen.

Tiina Koivu

SQUASH-HISTORIANI

"Hei, täällä Liisa Tenkula. Näin Niittykummun hallilla ilmoituksen squashin naisvalmennuksesta ja olisin kovasti kiinnostunut pääsemään mukaan. Ilmoituksessa pyydettiin ottamaan yhteyttä Sinuun." ... "No hei! Anteeksi, että kesti tämä vastaaminen. Olin juuri tiskaamassa. Joo, ..."

Suurin piirtein näillä sanoin alkoi 'urani' ESRC:ssä ja vuosi oli 1991. Henkilö, jolle soitin ei suinkaan ollut Jarkki (tiskaamassa!), vaan silloinen puheenjohtaja Tiina Keränen (eli nykyinen Koivu). Tiinasta välittyi heti puhelimesta sellainen rempseys ja positiivinen energia, että olin siltä istumalta vakuuttunut, että tämä on juuri se oikea seura ja laji minullekin.

Heti seuraavana viikonloppuna menin mukaan naisvalmennukseen. Siihen aikaan sitä vetivät Salkalan Ville ja Heikkisen Janne – aika nuoria poikia vielä silloin.

Kuuntelin pukuhuoneessa toisten juttuja: "Oletko sä jo päättänyt, mihin lukioon haet?" Hetkeksi iski epävarmuus: olenkohan nyt ihan oikeassa joukossa. Olihan omasta lukioajastani kulunut jo päälle 10 vuotta. Myöhemmin selvisi keskustelijoiden nimetkin: Katariina Parkkinen ja Terhi Kemppainen. Ja sekin selvisi, että olen ihan oikeassa – mukavassa – porukassa!

Ensimmäinen kosketukseni squashiin tapahtui joskus 70-80 – lukujen taitteessa. Asuin ja kävin koulua silloin Hyvinkäällä ja squash oli sielläkin uusi ja kiinnostava urheilulaji. Innokas liikunnanopettajamme Helka Ristolainen piti lukiossa erikoisliikunnantunteja, jotka mahdollistivat tutustumisen lajeihin, jotka muuten olisivat jääneet vieraaksi. Hän vei meidät tytöt mm. squashhallille, ja muuta ei tarvittu. Kiintymys lajiin alkoi siitä. Menin välittömästi urheilukauppaan ja ostin ensimmäisen mailani – tietenkin siihen aikaan puuvartisen.

Olin tuolloin vielä innokas yleisurheilija, joten pelaaminen jäi satunnaiseksi, ja energia meni 7-ottelun treenaamiseen. Tiesin kyllä muutamia samanikäisiä koulukavereitani, jotka jo silloin pelasivat (mm. Närhen Taina - joka pelaa edelleen ja nykyisin ESRC:ssä - ja Elopuron Sami, joka ei esittelyä kaivanne), mutta aika ei ollut vielä kypsä todelliseen squashin harrastamiseen.

Lukion jälkeen opiskelujen alkaessa squashista tuli yksi vakioliikuntamuodoistani. Ongelmana vain oli löytää pelikaveri ja halpa opiskelijahintainen peliaika. Tyttöopiskelukavereideni jou-

kossa ei ollut ketään innokasta liikkujaa, ja pojat kai pelkäsivät häviävänsä, eivätkä juurikaan uskaltaneet pelikentälle. Lopulta huomasin pelaavani kerran viikossa aamuisin klo 07.00-08.00 talon-suunnittelun opettajani kanssa välillä häviten välillä voittaen.

Aloitimme talvella -87 seurustelun nykyisen aviomieheni Juhan (Kemppainen) kanssa, joka myöskin pelaa ESRC:ssä. Opiskelimme eri paikkakunnilla ja tapasimme vain viikonloppuisin. Juha oli pelannut jonkin verran squashia ja olin tietysti tyytyväinen saadessani hänestä pelikaverin. En tiedä, miten kiinnostunut Juha siihen aikaan oli squashista, mutta ilmeisesti hän oli ainakin sen verran kiinnostunut minusta, ettei kehdannut kieltäytyä, kun joka viikonloppu 'raahasin' hänet squashhallille. Joka tapauksessa häneenkin tarttui squashin kipinä, ja nykyään hän pelaa innokkaasti monia kertoja viikossa.

Olemme vuosien aikana asuneet lyhyempiä ja pidempiä jaksoja ulkomailla – Yhdysvalloissa, Espanjassa ja Chilessä – ja aina squash-mailat ovat seuranneet mukamme. Chilen aikana pelasimme jopa Santiagossa kansallisia kilpailuja ja tutustuimme hyvin paikallisiin lajin harrastajiin. Tosin Chilessä – ainakin vielä silloin 1994 – squash oli ns. eliittilaji ja huolimatta Santiagon asukasluvusta, n. 5 milj. asukasta, harrastajamäärät olivat suhteellisen pieniä.

Lasten syntymän jälkeen välissä oli vuosien ns. uinuvaihe, jolloin energiaa eikä oikein aikaakaan tuntunut riittävän aktiiviselle harrastamiselle. Mutta onneksi lapset kasvavat ja ovat nykyään usein mukana hallilla. Todennäköisesti heistä on kasvamassa jäseniä uuteen squash-sukupolveen, kun meidän polvemme eivät enää kestä.

Sitä ennen on kuitenkin tavoitteena vielä monet veteraani-SM -kisat...

Lippe Tenkula-Kemppainen

ESRC 25 VUOTTA

1970-luvun ESRC:ssä oli nuorekas, iloinen ja välitön meininki, jossa sosiaalinen puoli oli hyvin esillä.

Useammat meistä squash-pelaajista oli silloin opiskelijoita vaikka muitakin lajista innostuneita oli boomin myötä. Pelaajat tulivat minulle melko nopeasti tutuksi koska kisasin ja toimin eri Squash Clubeilla opettajana. Joten "pahvi " tai "paukku" -hallissa tuli joskus käytyä pelaamassa vaikka Perstorp -kenttiä hieman vierastettiin. Perstorp -mies Markku Karekallas pestasi kuitenkin Kale Leskisen ja minut mainosmiehikseen. Olin mukana järjestelemässä Perstorp Cupia ESRC:n kanssa Niittarissa

Myöhemmin toimin hallilla kokopäiväisenä squash-opettajana pitäen kursseja jopa aamun 8.30:stä iltaan 22:een saakka. Välillä valmensin ja pelasin seuran pelaajien ja junnujen kanssa. Ei ihme että jouduin lepäämään kerhohuoneen lattialla tai tuolirivillä kun kunnon sohva ei ollut. Kassat herättelivät tunnille. Opetuskäytössäni oli silloin jo vanha kela- videonauhuri johon on tallennettu monen lyönnit – missähän se nauha nyt on?

ESRC:n pelaajat eivät silloin olleet kovin taitavia vaikka innokkaimmat kävivät pelaamassa päivittäin. Asteittain harjoittelemaan opittiin, varsinkin seuran juniorit Korpeisen Tapsa ja Tenhusen Eki.

Jonkinlainen toinen yhteinen vaihe seuran kanssa alkoi 1987 kun Salkalan Eero pyysi minua poikansa Villen valmentajaksi. Tuosta alkoi pitkäjänteisempi, suunnitelmallisempi kehitystyö joka on nostanut ESRC:n junioritoiminnan maan parhaaksi ja seuran maan suurimmaksi huolimatta lamasta ja lajin yleisnäkyvistä. Uudet kyvykkäät kasvot, seuran nuorekkaat "vanhat" kilpapelaaajat ja harrastajat ovat osanneet rakentaa kestävän toimintamallin jonka myötä ESRC on tullut monipuoliseksi squash-seuraksi. Olen ylpeä siitä, että olen saanut olla mukana tässä kehitystyössä.

Yhteistyöhenki, team-työskentely, hyvät arvot ja loputon innostus squashiin on saanut aikaan laadukkaan kokonaisuuden harrastajista kilpapelaaajiin jotka ovat ylpeitä seurastaan, kunnioittavat toisiaan ja kaikki rakastavat tätä hienoa peliä omalla tavallaan. Hienoimpia kokemuksia on omalta kohdaltani ne hetket jolloin voin tavata vanhoja valmennettavia, vastustajia ja pelikavereita. Vaihdeltaan kuulumisia, pelataan squashia, tennistä, golfia, juhliitaan yhdessä, muistellaan menneitä ja suunnitellaan tulevaisuutta.

Mankku Lindholm

MANKKU ON MONESSA MUKANA

Magnus "Mankku" Lindholm on kuin meidän seuran jäsen, vaikka hän edustaakin HSRC:tä sen kunniajäsenenä.

Kaikki tuntevat Mankun ja Mankku tuntee kaikki. Tuohan on ollut selvä juttu jo vuosia. Kukapa ei olisi saanut opetusta Mankulta ainakin jossain vaiheessa pelaajauraa.

Mankun opetuksessa parasta on hänen kykynsä havainnollistaa suoritus yksinkertaisiin vaiheisiin, ja sanallisesti konkretisoida vaiheiden suoritus. Armeijassa taisteluskeltajan koulutuksen saanut mies on taatusti kovakuntoinen, ja jos kunto ei enää riitä, hän ottaa lyöntivalikoimastaan esiin huikaisevat kikkalyönnit, joita vuosikausia muille passanneella valmentajalla, ja nimenomaan vain Mankulla, voi olla.

Hän osoittaa esimerkillään, että squash on asennekysymys. Toiset menevät kentälle juoksemaan ja toiset juoksuttamaan.

Jälleen uusi SM-voitto Mankulle (vas.): M50 2003. Hopealle tuli Kari Kattelus MiSq

ELÄMYKSENI URHEILUSEURASSA

Olen pelannut koko 15-vuotisen squash-urani ESRC:ssä. Näin ollen elämykseni urheiluseurassa ja muuten squash harrastuksen parissa liittyvät kiinteästi yhteen.

Hienoimmat muistot ja elämykset squashin parissa liittyvät tiukkoihin peleihin, sekä voittoihin että tappioihin. Ensimmäiset voitot sekä juniorien, että aikuisten sarjoissa muistan erityisen hyvin. Itsensä voittaminen ja tavoitteiden saavuttaminen kovan harjoittelun jälkeen tuovat mielihyvää, joka jää pysyvästi mieleen.

Uskon kuitenkin, että suuri osa squash-harrastuksen viehätyksestä on tullut urheiluseuratoiminnan ja Espoo Squash Rackets Clubin kautta. Näihin elämyksiin liittyy pelimatkoja, leirejä ja riehakkaita juhlia, mutta myös paljon muuta. On ollut elämyksellistä harrastaa squashia ja tehdä monia muitakin asioita yhdessä seurakavereiden kanssa. Nämä ihmiset ovat olleet iältään, ammanteiltaan ja muistakin näkökulmista erilaisia. Heitä kaikkia on yhdistänyt squash harrastuksen lisäksi myös jokin muu. Sitä on vaikea kuvailla, mutta kutsutaan sitä vaikka ESRC:n hengeksi. Olen törmännyt näihin ihmisiin monissa muissakin yhteyksissä kuten työelämässä, mutta parhaimmat muistot liittyvät mukaviin hetkiin ESRC:ssä.

Squash-harrastukseni on ollut mukana myös opiskellessani ja työskennellessäni ulkomailla. Se on tarjonnut yhteisen nimittäjän ja kielen tutustuessani uusiin ihmisiin ja tuonut tutun ympäristön vieraaseen paikkaan.

Näin jälkikäteen ajateltuna olen kokenut todellisia Elämyksiä sen jälkeen kun isäni Mikko toi minut hallille vuonna 1987. Olen siitä hänelle erittäin kiitollinen. Toivon sydämestäni, että kun seuraavaksi tämän kaltaista julkaisua tehdään vastaavaa juttua kirjoittaa joku nykyisistä tai tulevista junioreistamme montaa elämystä rikkaampana.

Janne Heikkinen

NAUTINNOLLISIA HETKIÄ SQUASHIN SEURASSA

Itse olen pelannut squasia vuodesta -85 lähtien, ihan harrastelija pohjalta ja itseni iloksi.

Harrastuksiin liittyy aina jokin henkilöä kannustava ja kiinnostava tekijä. Minulla se on ollut fyysisen rasituksen tuoma hyvinolontunne pelin jälkeen, sekä kuuluminen johonkin joukkoon.

Maalta muuttaneena ystävät ja sukulaiset jäivät, tilalle huomauttani olin saanut squash perheen ja -tuttavat. Tämä seikka on ollut ja on edelleen tärkeä asia elämässäni. Osallistun aktiivisesti

seuran järjestämiin tapahtumiin kuten, törkeänpaikan leiri, seuran mestaruuskilpailut (ja niihin liittyvät illanistujaiset), tonttucup ja pikkujoulu. Olen ollut myös toimitsijana joissakin seuran järjestämissä kilpailuissa. Kohokohtana voisi mainita ESRC:n vierailun Espanjan aurinkorannikolla. Olin myös mukana. Pelit sujuivat hyvin ja järjestelyt olivat onnistuneet (kiitos Hessun). Muistelen usein mielessäni monia hienoja tapahtumia ja tuntemuksia joita olen saanut seuran ja squashin parissa.

Olli Koskiniemi

Fuengirola, Espanja 1993 Ville Salkalan kanssa "aamulenkillä"

TODELLINEN SEURAMATKA

Fuengirolan Squash Club oli kutsunut vieraakseen "kaikki kauniit ja rohkeat ESRC:n jäsenet, sellaisetkin, jotka osaavat pelata squashia".

Silloin, kun Heikki "Hernandez" Hassinen asui Espanjassa, hän keväällä 1993 ja järjesti matkan vailla vertaa seitsemälle urhealle, jotka olivat: Jarkki Jaakkola, Petri "Pode" Kela, Olli Koskiniemi, Mauri Hiltunen sekä Eero, Leila ja Ville Salkala.

Tässä on kuvasatoa Ollin valokuvakansiosta:

Pelin jälkeisissä tunnelmissa. Pelasimme samassa korttelissa olevassa hallissa espanjalaisten kanssa.

Kuva Gibraltarilta, takana on Gibraltarin salmi

Kävimme pelaamassa tällä upealla klubilla

Pelasimme tasoituspelejä espanjalaisten harrastajien kanssa.

Siellä oli squash-kenttien lisäksi uima-altaita ja tenniskenttiä sekä kuntosali. Kävin vahingossa (!) samalla klubilla 2001, mutta squash-kentät oli muutettu kuntosaliksi ja aerobic-tarkoitukseen.

Lentoasemalla: Mauri, Leila, Ville, Jarkki ja Eero

"TÖRKEÄN PAIKAN" –LEIRI VIERUMÄELLÄ

Ratkaisu talkoo-hengen ylläpitämiseen ESRC:ssä löytyy Vierumäen Urheiluopistolla järjestettäviltä "Törkeän paikan" -leireiltä.

Urheiluseuran toiminta on mahdotonta ilman tiimihenkisiä puuhamiehiä ja –naisia. Juniorityö, kilpailutoiminta, tiedottaminen ja niin edelleen edellyttävät oman vapaa-ajan uhraamista seuran hyväksi. Pienissä seuroissa kuten ESRC aktiivijäsenet työskentelevät talkoohenkeä noudattaen ilman minkäänlaista korvausta.

Törkeän paikan-leiri, lyhyemmin TP-leiri järjestettiin ensimmäisen kerran vuonna 1994 Suomen Urheiluopistolla Vierumäellä. Leiriläisten kokoonpano muodostui lähinnä seuran toimintaan liittyvistä aktiivijäsenistä. Eräs tärkeistä seuran puuhamiehistä jo tuolloin oli Jarkki Jaakkola, joka sai järjestettyä kaksi loistokasta hirsimökkiä Vierumäen luonnonläheisestä miljööstä. Kaksi mökkiä mahdollisti majoittumisen enintään 20:lle leiriläiselle, joten varauslista täyttyi nopeasti. Ilmoittautuminen edellytti vain hyvin nimellisen varausmaksun suorittamista leirille lähtemisen vakuudeksi ja se sisälsi majoittumisen lisäksi myös squashkenttien vuokrat ja pari kylmää saunajuomaa.

Huhtikuuhun 2003 mennessä TP-leirejä on järjestetty 17 kertaa, säännöllisesti kaksi kertaa vuodessa. Vuosien varrella osallistujia on ollut kymmeniä, vaikka peruskokoonpano on pysynyt pääpiirtein samana. Yksi TP-leirin ensimmäisellä kerralla mukana olleista oli Jonna Kinnunen. Hän toimi tuohon aikaan ESRC:n Nuori-Suomi ohjaajana, josta sittemmin siirtyi saman osaston vastaavaksi ohjaajaksi, valmennusvaliokuntaan ja sieltä nykyiseen tehtäväänsä juniorivaliokunnan puheenjohtajaksi. "Jarkki on selkeästi isännän roolissa. Muita rooleja TP-leirin suhteen esiintyy mielestäni hyvin vähän. Kun tuntee ihmiset entuudestaan, ei roolia tarvitse vetää. Itsestäni en tunnista sen kummempia rooleja kuin muulloinkaan, ehkä tunnen aina vastuuta siitä, että ihmiset viihtyy, mutta kun on hyvä ja tuttu porukka, hauskaa on aina.", kertoo Jonna, jolla on takanaan kymmenkunta TP-leiriä.

Perjantaista sunnuntaihin ulottuvan leirin ohjelma ei vuosien varrella ole juurikaan muuttunut. ensimmäisten leirien rauhalliset perjantait ovat viime kertoina menneet enemmän juhlinnan puolelle. Mukavia muistoja on kertynyt paljon, eikä pieniä kommelluksia lukuun ottamatta ole sattunut mitään negatiivia asioita. Erityisesti Jonna muistelee noin puolentoista vuoden takaista tilannetta, jossa

leiriläisten koordinaatio joutui koetukselle. "Hauskoja tilanteita leiriltä tulee lähes joka kerta, vaikea erotella mitään erityistä. Mieleeni tulee lähinnä leiri syksyllä 2001, jolloin harjoittelimme porukalla yön pikkutunneille Barry Whiten tahdittamana tanssikuvioita. Siellä harjoiteltiin kuka pöydällä ja kuka lattialla. Jazzneliö tuli tutuksi myös Ilkalle ja Guylle, jotka osoittautuivat varsinaisiksi parkettien partaveitsiksi. Joka ikinen leirille osallistunut oli seuraavana iltana paikallisen yökerhon lattialla esittämässä tanssia. Näky oli mahtava."

Guy Sundman, Ilkka Forsell ja Olli Koskiniemi

TP-leirit ovat osallistujilleen raskaita, mutta onneksi squash on kestävyyslaji. Kysyttäessä TP-leirin sopivuutta esimerkiksi hieman heikkokuntoiselle Jonna vastaa: "Sopii hyvin kaikille. Siellä on oiva mahdollisuus kasvattaa kisakuntoa. Jokainen saa pelata oman mielensä mukaan. Mikäli kunto loppuu, niin aina voi mennä mökkiin lepäämään. Tosin heikkokuntoiset joutuvat sangen huippukuntoisten seurassa hieman huonoon valoon. Varsinkin jos kisakunto pettää illanvieton osalta. Kuulla saa varmasti. Kössärit kun eivät juuri unta tarvitse. Lisäksi leirille kannattaa valmistautua henkisesti ja tulevalle viikolle pitää varata aikaa nukkua univelkoja pois."

TP-leirien tulevaisuus näyttää suosionsa vuoksi hyvin lupaavalta. Viikonlopun järjestelyt ja itse ohjelma menevät monilta jo rutiinilla, mutta Urheiluopiston tarjoamia liikunnallisia vaihtoehtoja on kokeilematta vielä useitakin. Lentopalloa ja sählyä on pelattu, mutta miten olisi esimerkiksi ratsastus- tai mönkijäsafari Vierumäen upeissa maastoissa? Valitettavasti aika on hyvin rajallista ja levätäkin täytyy, jopa TP-leireillä. Jonna toivottaakin kaikki seuran jäsenet tervetulleiksi ideoimaan ja rentoutumaan tuleville TP-leireille.

Tero Timberg

ESRC VUONNA 2003

Mikä on seuran tilanne nyt? Seuraavassa on otteita kauden 2002 vuosikertomuksesta ja vuoden 2003 toimintakertomuksesta

Vuosi 2002 oli seuran viides kokonainen toimintavuosi Esport Centerissä. Yhteistyö hallin kanssa on sujunut hyvin ja toimintaa on voitu rakentaa kestävin perustein. Toimintaympäristö on mahdollistanut suurempien tapahtumien toteuttamisen sekä luonut puitteet junioritoiminnan kehittämiseksi. Toimintakauden lopussa seuran jäsenmäärä oli 191 jakautuen seuraavan taulukon mukaan:

	Tytöt / Naiset	Pojat / Miehet
Juniorit	33	46
Aikuiset	37	75
Yhtensä	70	121

Talous on kunnossa

Talouden osalta seura budjetoit vuodelle 2002 negatiivisen tuloksen. Kustannusten kasvusta huolimatta tulos muodostui ylijäämäiseksi. Tämä johtuu tiukasta taloudenpidosta ja säästöistä. Hallitus katsoo seuran taloudellisen tilanteen luovan hyvät edellytykset vuodelle 2003 ja 25-vuotis juhlatapahtuman toteuttamiselle.

Seuran järjestämien tapahtumien, aktiviteettien ja valmennuskertojen osalta voidaan vuodelle 2003 kirjata kasvua monelle sektorille. Seura järjesti mm, miesten ja naisten kansalliset kilpailut ja useita sisäisiä kilpailutapahtumia. Liiton ranking-listan, seuran jäsenmäärän sekä toiminnan volyymin perusteella voidaan ESRC:ia pitää Suomen aktiivisimpana squash-seurana.

Hallituksen lisäksi monta valiokuntaa

Hallituksen toiminta keskittyi lähinnä toiminnan kehittämiseen ja suuntaamiseen valiokuntien hoitaessa varsinaiset tapahtumat.

Juniorivaliokunta toimi puheenjohtajana 2002 Jonna Kinnunen ja jäsenenä Ilkka Forsell (ESRC Junior Games), Kari Niskala (Junioreiden leiritys), Johanna Hallberg (Nuori Suomi -toiminta), Guy Sundman (Junior Ranking) ja Vesa Sirén (Jaffa Cup).

Valiokunta järjesti junioreille

- syyskaudella 6 kertaa ESRC Junior Games -kisat, joihin osallistui 70 junioria
- junioreiden mestaruuskisat, joihin osallistui 32 junioria
- juniorileirit, joihin osallistui 16 junioria (Esport Center) ja 14 junioria (Järvenpää)
- juniori-tonttu-cup, johon osallistui 35 junioria

Lisäksi Espoo Womens's Open kisaan osallistui 14 ESRC: juniortyttöä.

Valmennusvaliokunta on toiminut jo 10 vuotta puheenjohtajana Jarmo Jaakkola. Vuonna 2002 jäseninä toimivat valmentajat Kari Niskala, Markku Hyrske, Riikka Piekäinen, Matias Tuomi sekä Nuori Suomi -ryhmien ohjaajat Johanna Hallberg, Noora Carpén ja Saara Carpén. Seura otti käyttöönsä uuden valmennusjärjestelmän, jossa juniori valitsi joko aktiivipelaajalinjan (2 tekniikka-harjoitusta/vko) tai harrastepelaajalinjan (1 tekniikkaharjoitus/vko). Niin valmentajat kuin valmennettavat ovat olleet tyytyväisiä tehtyyn muutokseen. Kauden päättyessä juniorivalmennusryhmiä oli 25 ja valmennettavia 53 junioria.

Squashliiton Nikki-team:iin, jonka vetäjänä toimi Markku Hyrske, osallistui ESRC:stä 6 poikaa ja 3 tyttöä. Alle 19-vuotiaiden maa-joukkueessa pelasi Matias Tuomi ja alle 17 -vuotiaiden maa-joukkueessa Pia Ojala.

Nuori Suomi -toiminta eteni vetäjän Johanna Hallbergin ja kuuden muun ohjaajan voimin (näistä keväällä jatkokoulutettuja on neljä). Valmennusryhmiä oli kolme, joissa 4-9 -vuotiaita lapsia oli 17.

Kilpailuvaliokunta, vetäjänä Ilkka Forsell, järjesti kauden aikana:

- Espoo Women's Open, osallistujia 33
- ESRC:n mestaruuskilpailut, osallistujia 32 miestä ja 10 naista
- United Bankers Omaisuudenhoito -Cup, osallistujia 25 miestä
- Aikuisten Tonttu -Cup, osallistujia 26 seuran jäsentä
- Ranking-lista pelejä pelattiin kauden aikana n. 450

Kauden tärkeimpiin kilpailuihin osallistuivat:

- Euro -Cup:iin Ranskassa joukkue Kia Paasivirta, Nana Niskanen ja Riikka Piekäinen, sijoitus viides
- Yleisten luokkien SM-kisoissa Kia Paasivirta oli 2., Nana Niskanen 3. ja Riikka Piekäinen 4.
- Veteraanien SM-kilpailuihin osallistui 8 pelaajaa, mestaruuden voitti Tuija Vesioja
- Astria Junior Open, Itävalta, Matias Tuomi 1., Pia Ojala 7.
- Juniorien alle 19 v EM, Ranska, Matias Tuomi 35.
- Nordic Junor Open, Ruotsi, Matias Tuomi 5., Pia Ojala 4.
- Hungarian Open, Unkari, Matias Tuomi 5., Pia Ojala 5.

Liigatoimintaan osallistui ESRC:stä kolme miesten ja kolme naisten joukkuetta. Miesten edustusjoukkue voitti Suomen mestaruuden ja naisten edustusjoukkue saavutti SM-hopeaa.

Tukivaliokunnan puheenjohtajana on jo 10 v toiminut Pirjo Piekäinen. Varainhankintatehtävät hoiti Jarmo Jaakkola.

Lähtökohta vuodelle 2003

ESRC:n toimintaympäristössä on vuonna 2003 odotettavissa tasaista kehitystä jäsenmäärän osalta. Yleinen taloudellinen kehitys tulee todennäköisesti vaikeuttamaan mainoshankintaa. Samaan aikaan on havaittavissa paineita kenttämaksujen nousulle. Tähän vaikuttaa squashkenttien huomattava väheneminen pääkaupunkiseudulta. Nämä tekijät yhdessä tulevat tuomaan haasteita ESRC:n taloudelle.

Pitkän tähtäimen tavoitteet

Junioritoimintaa kehitetään ja parannetaan jatkuvasti. Erityistä huomiota kiinnitetään junioreiden saaman valmennuksen tehostamiseen ja junioreiden aktivointiin sekä kilpailullisesti että kaiken seuratoiminnan osalta. Lisäksi panostetaan lahjakkaiden junioreiden harjoitusolosuhteiden parantamiseen.

Kilpailutoiminnan osalta on tavoitteena voittaa liigan Suomen mestaruus sekä miesten että naisten edustusjoukkueilla. Kilpailutoiminnan on tarjottava myös junioripelaajille mahdollisuuksia osallistua kansallisiin ja muihin kilpailuihin.

Seuran aktiivisten henkilöiden työkuormaa ajetaan sellaiseksi, että avainhenkilöiden tehtäväkentät eivät muodostu liian raskaiksi toteuttaa. Tämä edellyttää jäsenistön aktivointia ja sitouttamista seuran tapahtumien järjestämiseen ja tehtävien hoitoon.

ESRC tahtoo vuonna 2003 olla

- Suomen paras junioriseura
- Suomen aktiivisin squash-seura
- Espoon yritysten ja muiden yhteistyökumppaneiden keskuudessa mailapeliseuroista halutuin yhteistyökumppani
- Toimintatavoitteiltaan Squashliiton esimerkkiseura

Hallituksen avaintavoitteet

- Junioritoiminnan kehittäminen jalostamalla 2002 käyttöön otettua valmennusmallia
- Suomen Squashliiton antidoping -ohjelman toteuttaminen seurassa
- ESRC:n 25-vuotisjuhlavuoden suunnittelu ja toteuttaminen: kilpailutapahtumien, 25v-juhlien ja juhlaulkaisun toteuttaminen

- Tukivaliokunnan toiminnan kehittäminen siihen, että se pystyy itsenäisesti vastaamaan suurimmasta osasta seuran varainhankintaa
- Tiedottamisen lisääminen siten, että se on merkittävästi paremmalla tasolla kuin päättäneellä kaudella

Uusi hallitus

Vuosikokouksessa 9.2.2003 valittiin hallitus:

- puheenjohtaja Janne Heikkinen
- kilpailuvaliokunnan pj Ilkka Forsell
- rahastonhoitaja Monica Fernandez
- valmennusvaliokunnan pj Jarmo Jaakkola
- juniorivaliokunnan pj Jonna Kinnunen
- liigavalioikunnan pj Henri Kronlund
- tiedotusvaliokunnan pj Kirsti Baston
- webmaster Ville Salkala

Hallituksesta kuvassa Jarmo Jaakkola, Ville Salkala, Janne Heikkinen, Monica Fernandez , Henri Kronlund ja Kirsti Baston

Junioritoiminta

Juniorivaliokunnan jäseninä toimivat Terhi Kemppainen, Ilkka Forsell (Junior Games), Guy Sundman (ranking-lista) ja Vesa Sirén (Junior Games, Jaffa-cup)

Junioriseurailta on korvattu 2002 alkaen uusimuotoisella Junior Gamesilla, jossa erityisesti keskitytään peliharjoituksiin ranking-pelien muodossa

Juniorien kilpailutoiminta on runsasta:

- Juniorien mestaruuskilpailut 17.5.2003
- Lasten Tonttu-cup joulukuussa 2003
- ESRC Junior Games haastekilpailut kaikkina vapaina lauantaina - keväällä 9 kertaa
- Jaffa-cup Herttoniemessä ESQ:n vetäminä

- Juniorien SM-kilpailut Esportissa, ESRC järjestää
- Juniori GP:t, jotka Squashliitto järjestää
- Nuorten EM-kilpailut 12.-20.4.2003 Saksassa ja 29.5.-1.6.2003 Belgiassa

Juniorien rankinglistaa ylläpitää juniorivaliokunta "pyykkipoika"-periaatteella. Tarkoituksena on, että otteluita pelattaisiin mahdollisimman paljon.

Seura pyrkii järjestämään juniorileirin syksyllä, todennäköisesti Järvenpäässä. Kustannuksista vastaa juniori itse täysimääräisesti.

Junioritoiminta tulee edelleen säilymään seuran toiminnan tärkeimpänä osa-alueena.

Valmennustoiminta

Valiokunnan muodostaa puheenjohtajan lisäksi päävalmentajat Kari Niskala ja Markku Hyske, sekä muuta valmentajat ja Nuori Suomi -ohjaajat. Uutena valmentajan aloittaa Jan Nyström.

Valmennuksessa olleista 53 juniorista jatkaneen aktiivipelaamista vuonna 2003 arviolta 90%.

Valmennustoiminnan päämääränä on tarjota seuran jäsenistölle sen haluamia valmennustapahtumia painopisteen säilyessä edelleen seuramme junioreiden valmentamisessa. Juniorivalmennuksen osalta on tavoitteena kehittää vuoden käytössä ollut valmennusjärjestelmää.

Valmentajien osalta seuran nykytilannetta voidaan pitää hyvänä. Seurassamme toimii 20 eritasoista valmentajaa.

Nuori Suomi -valmentajia koulutetaan kauden aikana tarpeen mukaan.

Nuori Suomi -ohjaajien avulla järjestetään mahdollisesti elokuussa alkeisvalmennuskurssi, johon osallistujat ovat 5-9 vuotiaita sekä yli 10 vuotiaita.

Tyttövalmennus

Valmennusta jatketaan nykyisessä muodossaan. Käytännössä pyritään pitämään neljä kenttää sunnuntaisin klo 18.15-19.45. Valmentaja on paikalla yhden tunnin. Ryhmän tavoitevahvuus on 16 naista. Valmennuksen koordinoinnista vastaa Raila Luhtala.

Miesten valmennusta jatketaan edellisten vuosien tapaan. Tekniikka- ja peliharjoittelu toteutetaan seuraillan yhteydessä.

Valmennuksen tavoitteet seuraaville vuosille

Lähivuosien tärkeimpänä tavoitteena on tehostaa valmennuksen intensiteettiä sekä kannustaa etenkin junioripelaajia nykyistä

säännöllisempään omatoimiseen harjoitteluun sekä osallistumaan junioreille tarkoitettuihin kilpailuihin. Valmentajien velvollisuus on seurata nuorten koulumenestystä ja olemaan valmis riittävän nopeasti mukauttamaan urheilun, kodin ja koulunkäynnin tarpeet.

Koulutustoiminta

Koulutustoiminnan päämääränä on tarjota seuran jäsenille mahdollisuuksia kouluttaa itseään tuomari-, valmentaja- ja Nuori Suomi -kursseilla. Koulutustoiminnasta vastaavat Markku Hyske, ja Kari Niskala yhteistoiminnassa valmennusvaliokunnan puheenjohtajan kanssa.

Seura harkitsee ensi kertaa seuran historian aikana aktiivisen valmennuskoulutuksen aloittamista seuran omin toimenpitein. Kohderyhmänä tulisivat olemaan junioreiden vanhemmat, jotka itse osaavat squashin alkeet sekä nykyiset aktiivipelaajat.

Päävalmentajat käyvät läpi ESRC:n ja samalla Suomen Squashliiton antidopingohjelman ja erityisesti miten sitä noudatetaan seurasamme.

Kilpailutoiminta

Seuran sisäisen kilpailutoiminnan päämääränä on saada seuran jäsenet kehittymään taidollisesti fyysisesti sekä saada jäsenistö tutustumaan toisiinsa. Tärkeimmät kilpailutoiminnan osa-alueet ovat kansallisiin yksilökilpailuihin osallistuminen ja kansalliseen SM-liigaan osallistuminen kolmen miesjoukkueen ja kolmen naisjoukkueen voimin.

Kaudelle 2003 ESRC:n kilpailutoiminta jaetaan kilpailu- ja liigavaliokuntiin. Kilpailuvاليokunta vastaa kilpailujen järjestämisestä ja liigavaliokunta nimenomaan SM-liiga ja divisioona joukkueista.

SM-liigajoukkueiden johtajat kaudella 2003-2004

- Miehet I-joukkue: Petri Laaksonen
- Miehet II-joukkue: Ville Salkala
- Miehet III-joukkue: Juha Liimatainen
- Naiset I-joukkue: Nana Niskanen
- Naiset II-joukkue: Tuija Vesioja
- Naiset III-joukkue: Pia Ojala

JOULUPUKIN LAHJA

Jarkki Jaakkola on ESRC:lle kuin joulupukin lahja.

Viimeksi kuluneen kymmenen vuoden aikana on ESRC:n jäseninä ollut lähes 650 eri henkilöä. Voi hyvin arvata, että valtaosan näistä on Jarkki puhunut seuraan.

1995 junnu-Tonttu-cup: pukkina Mankku

Leikkisästi voisi sanoa Jarkin olleen kuin joulupukki Mankulle, koska Jarkki vaivoja säästämättä on koonnut valmennusryhmiä vuodesta toiseen.

SQUASH-SULHASSEN RYÖSTÖ

Ville Salkalan häissä ei tapahtunut perinteistä morsiamen ryöstöä. Tapahtui sulhasen ryöstö.

Saadakseen sulhasensa takaisin, joutui Marjo Salkala tekemään useita tehtäviä. Ensimmäinen niistä oli: "Pidä lyhyt oppitunti squashin lyöntitekniikasta!". Vuosien seurustelun aikana oli tietenkin erilaiset mailapelit tulleet tutuiksi, ja hyvin nuori rouva tehtävästään selvisi.

MIKÄ ON ESRC:N MENESTYMISEN SALAISUUS?

Peruutuspeiliin tuijottaminen ei ole vahvimpia puoliani ja historiikkien kirjoittelun mielellään säästäisin eläkepäiviksi. ESRC:n elinkaaressa pienestä pahviseinähalliseurasta Suomen suurimmaksi seuraksi on kuitenkin niin paljon omalle kohdalle sattunutta, että muutaman pikku episodin muistelemista voi perustella menestymisen salaisuuden etsiskelyllä.

Jänniä aikoja seurassa elettiin heti 90-luvun alkupuolella. Sain silloin toimia parin kauden ajan seuran puheenjohtajana aikana, jolloin junioritoimintaa alettiin viritellä vakavammalla mielellä. Liitto puski myös ESRC:tä kohti Nuori Suomi -toiminnan jaloja periaatteita ja värväsi väkeämme milloin millekin ruotsinlaivalle kuulemaan valmennusviisauksia tai saamaan oppeja seuratoiminnan manage-roinnista. Silloisella Niittykummun pahvihallilla järjestettiin sunnuntaiaamuisin junnutreenejä, jotka pikkuhiljaa keräsivät enemmän ja enemmän nuoria. Mieleen näiltä ajoilta jäi, miten vaikeaa oli herätä sunnuntaisin ja päästä hallille kymmeneksi. Aamuhäätämiset kuitenkin korvautuivat monikertaisesti, kun sain seurata onnistumisia, kehittymistä ja aitoa pelaamisen iloa.

Pikkuhiljaa junnutoiminta laajeni. Toimiessani puheenjohtajana liitto myönsi seuralle Nuori Suomi -sinetin, ja taas saatiin lisää potkua toiminnalle. Vastuunkantajia junnutoiminnasta ei koskaan tietysti ollut tarpeeksi, mutta muutama aktiivijäsen jaksoi puskea - ja jaksaa edelleenkin - eteenpäin ja uskoa siihen, että ilman junioritoimintaa seura kuihtuu ja näivettyy. Vuosi vuoden jälkeen toimintasuunnitelmissa junnutoiminnan tavoitteet kirkastuivat ja ESRC muuttui systemaattisesti, askel askeleelta, Suomen suurimmaksi junnuseuraksi. Nyt tulokset puhuvat puolestaan ja toiminta on luonut itse itselleen positiivisen nosteen, jolle ei näy loppua. Hatunnoston arvoinen suoritus kaikilta - erityisesti junnuilta itseltään ja niiltä aktiiveilta, jotka jaksoivat vääntää kriittisinä aikoina!

Yksi mielenkiintoisimmista ja seuran kannalta kriittisimmistä hetkistä oli muutto vanhalta Niittarin hallilta Esportin tiloihin. Seuran kasvaessa neuvotteluja siirrosta oli käyty jo vuosia ennen muuttoa, mutta tunnesiteet monella Niittykummun halliin olivat aivan liian vahvat. Myöskin yhteistyö Niittykummun hallin vetäjän kanssa sujui pienistä rypyistä huolimatta mainiosti. Hälytyskellot alkoivat kuitenkin soida, kun hallin katto ei enää pitänyt sadetta ja talvipakkasilla

erätauolla nautittiin kuumaa kaakaota urheilujuoman sijaan. Yhtenä syysiltana seura piti avoimen kokouksen silloisen puheenjohtajan kotona. Kokouksessa käytiin läpi eri vaihtoehdot, niiden plussat ja miinukset, arvioitiin kustannuksia ja hyötyjä ja keskusteltiin seuran arvoista ja niiden sopimisesta uusiin, isompiin raameihin hallilla, jossa majaili jo entuudestaan yksi squashseura. Päätös muutosta kuitenkin syntyi ilman, että siitä olisi jouduttu äänestämään. Muutto Esporttiin toteutettiin aikaa tuhlaamatta. Alle vuosi siitä, kun muutto oli tehty, vanha nostalginen Niittarin Squash Club suljettiin ja tila muuttui antiikkikaupaksi. Mitä olisi tapahtunut, jos päätöstä ei olisi tehty ajoissa?

Lisäksi ESRC voi kirjata samanlaisia hatunnoston arvoisia suorituksia naisten valmennus- ja kilpailutoiminnan osalta. Menestyminen sekä naisten että miesten SM-liigassa ei ole ollut sattumaa vaan näidenkin takana on päätöksiä, niissä pysymistä ja peräänantamatonta työtä. Seuran tiedotustoiminta on kehittynyt tehokkaammaksi, tiedottaminenkin alkaa pikkuhiljaa sujua jo netin kautta eikä kirjeiden lähettäminen enää töki siihen, ettei saada vapaaehtoisia nuolemaan postimerkkejä. Varainhankinta ja suhteet Espoon kaupunkiin antavat sopivan perusturvan toiminnan jatkuvuudelle eikä tarvitse elää ainoastaan jäsenmaksutuotoilla.

Näiden kaikkien ilmiöiden taustalla on aina hääriinyt muutaman hengen iskujoukko ja se yksi agitaattori, mutta silti seurassa on aina mielestäni vallinnut ilmapiiri, jossa saa, voi ja pitää päästä vaikuttamaan asiaan kuin asiaan. Ennen kaikkea seurassa pääsee osallistumaan niin, että se on hauskaa ja mahdollisimman kaukana ryppyotsaisesta, liian loppuunviedystä kilpailullisuudesta. Ilman tätä ilmapiiriä ja sen mukanaan tuomaa nostetta, halua ja innostusta osallistua ei mikään seura elä näin pitkäikäiseksi.

ESRC on hyvä esimerkki vapaaehtoisvoimin toimivasta organisaatiosta, jota on kyetty johtamaan oikein. Kauempaa katsottaessa seuran toiminnassa ei näy sellaisia merkkejä, että tulevaisuus olisi jollain tavalla uhattu tai että oltaisiin ottamassa takapakkia. Toivottavasti tämä tuntuma pitää paikkansa ja toivottavasti seura osaa vaalia sitä ilmapiiriä, johon menestyminen pohjaa ja niiden muutamien motivaatiota, joiden tekemisen varassa menestyminen on.

Paluuta hyvään seuraan odotellessa
Tiina ja Tapio Koivu
Menlo Park, Kalifornia

KYMMEN VUOTTA SITTEEN

1993 pelattiin seuran mestaruuksista. Vieläkö muistat nämä sankarit?

Naiset: 1. Heli Mäkelä, 2. Tuija Vesioja ja 3. Katariina Parkkinen

Miehet (kuvassa): 2. Kari Lehtola, 1. Henry Kampman ja 3. Tatu Murronmaa

Tytöt alle 14v (kuvassa): 3. Heidi Lahtiluoma, 1. Mari Salovaara ja 2. Terhi Koponen

Pojat alle 16v (kuvassa): 3. Veli-Matti Heino, 1. Timo Laitinen ja 2. Matti Kallio

Pojat alle 14v: 1. Matti Kallio, 2. Niklas Gröning ja 3. Reijo Merinen

Pojat alle 12v (kuvassa): 3. Tuomas Seppänen, 1. Tomi Rintanen ja 2. Antti Laitinen

A LITTLE MORE EXERCISE, PLEASE!

Noilla sanoilla komensin Hongkongin MM-kisajoukkueen työntämään pakettiautoamme, kun se polttoaineen loputtua hyytyi Kehä I:n risteykseen Leppävaaran Shellin kohdalla.

Olin squashin joukkue-MM -kisan kuljetuspäällikkö 1991. Tehtäväni oli muutaman kuljettajan avustamana kuljettaa jokainen maahan tuleva joukkue sille varattuun hotelliin. Hotelleita oli kolme: Kalastajatorppa, Marski ja Hotelli Espoo Kilossa. Yleensä saman joukkueen delegaatiot, jos tulivat samalla lennolla, halusivat eri hotelliin kuin muu joukkue.

Oli ensimmäinen päivä, kun käytössä oli minibusseja. En ollut koskaan aikaisemmin ajanut sellaista. Olin tehnyt aamupäivällä jo muutaman reissun ja olin syömässä. Huomasin listasta, että minun pitäisi oikeastaan jo olla lentoasemalla Honkongin joukkuetta vastassa. Tiesin, että polttoainetta oli vähän, mutta uskoin sen riittävän. Jos kävisin tankilla, myöhästyisin aivan varmasti, koska en ollut vielä organisoinut lähi Essolla sponsori-autoihin polttoaineen kuittausta. Niinpä otin riskin ja lähdin matkaan.

Ehdin onneksaasti joukkuetta vastaan, ja lähdimme paluumatkalle. Kehä I:llä Leppävaaran Shellin kohdalla liikennevaloissa moottori pysähtyi. Komensin kyydissä olleen joukkueen työntämään auton huoltamolle. Minä ohjasin autoa ja pääsimme tolपालle. Otin tankin täyteen. Polttoaineen syöttö oli kuitenkin hörpännyt ilmaa, eikä moottori suostunut käynnistymään. Soittelin hätäntyneenä neuvoja, kunnes puhelimesta loppui akku. Autossa oli laturi, mutta latauksen aikana ei voinut puhua. Melkein jo hanskat putosivat. Hanskalokero! Sieltä löytyi vuokrakuitti, ja siinä oli yhteyden mahdollistava numero. Huoltamon kassalta sain soitettua, ja Vehosta lähettivät vastaavan auton alle 15 minuutissa paikalle.

Vaihdoin tavarat toiseen autoon. Olin jo silloin aikatauluistani jäljessä, ja lisää jäin, kun vein ensin joukkueenjohtajan Torpalle ja muun joukkueen Kiloon. Mitenkään en voinut soittaa ja ilmoittaa, koska tämän toisen auton tupakansytytin oli rikki, eikä sitä voinut käyttää lataamiseen.

En muista, miten loppuillan ajot sujuivat, mutta sen muistan, että lopuksi luottokuskini Pade vei minut Partekin pääkonttoriin, jossa tervetuliaiscocktailillallinen järjestettiin joukkueille ja delegaatioille. Olin hyvin otettu, kun päivällä kuljettamani Englannin Squashliiton puheenjohtaja kysyi minulta laseja kilistäessämme: "Mitä muuta teet työksesi kuin ajat autoa, Eero?".

Olin junioriasioissa ollut aktiivinen, ja kilpailuvaliokunnan osallisuuden myötä minut valittiin Suomen Squashliiton hallituksen jäseneksi. Jokaisen jäsenen edellytettiin ottavan tärkeän postin tulevissa MM-kilpailuissa. Minä olin ollut edellisissä kisoissa autokuskina, ja se olisi nytkin sopinut minulle. Toisin kävi. Minut taivuteltiin ottamaan kuljetuspäällikön tehtävät.

Seuroista oli kerätty kuljettajia, jotka olivat käytettävissäni kisojen ajan. Haimme autoja käyttöömme. Heti aluksi jouduin vaihtamaan tarjotut Corollat Camryiksi, ja sitten saatiin lisäksi kuljetuskykyisiä pikkubusseja ja muita autoja.

Kisojen aikana kuljetukset sujuivat varsin hyvin. Minulla oli kännykkä, ja lisäksi sain vielä toisen. Kuskit joutuivat soittamaan lentoasemalta, jos heillä oli jotain ilmoitettavaa. Kukaan ei kertonut minulle ennen kuin aivan lopuksi, että puhelimia olisi voinut saada vaikka kuinka monta, koska ne olivat sponsorivehkeitä.

Suurin yllätys hommassa oli, että jo viikkoa ennen kisoja piti kuljettaa joukkueet lentokentältä majapaikkoihinsa, ja että maailmanliiton kongressiin saapuu lisäksi osallistujamaiden delegaatioita. Tämä selvisi minulle, kun sain nipun fakseja, joissa Squashliitolle ilmoitettiin, kuka tulee minä päivänä ja millä lennolla.

Kisoja edeltävälle ajalle ei käyttöni oltu varattu kuskeja, mutta jotenkin sain itse junailtua muutaman sukulaisen ja ystävän avukseni. Päivät ajoin autoja, ja illalla tein seuraavan päivän ajolistat. Töissä kävin vain printtaamassa papereita. Aluksi olin töistä poissa pari iltapäivää, mutta sen jälkeen olin "lomalla" kaikki päivät.

Uskomattomia asioita tapahtui, enkä tiedä miten kaikki lopulta saatiin toimimaan. Hämmästyttävien tapaus sattui lentoasemalla, kun minun piti viedä kaksi samanaikaisesti saapunutta ryhmää eri paikkoihin. Autossani ei ollut tilaa kaikille. Silloin luokseni tuli eräs toimitusjohtaja, jonka nimeä en muista. Hän kertoi joskus muutamaa vuotta aikaisemmin pelanneensa harjoitusotteluita Timppa Tuomisen kanssa. Hän vei toisen ryhmän ja minä vein toisen. En ole tavannut tätä johtajaa sen jälkeen.

Yhtenä yönä eräs kuskeistani soitti Marskista, että hän oli juuri tuonut Australian joukkueen perille. En ollut muistanut tuota kuljetusta, joten kiitin kauniisti ja lähdimme vaimoni kanssa hakemaan häntä, jotta saisin hänen ajamansa auton aamuksi käyttöni.

Sain ylimääräisellä yökeikalla maailmanliiton pinssin, joka kuitenkin putosi rinnastani ennen kisojen loppua. Sain Uuden Seelannin joukkueen johtajalta NZ -sanaisienlehti-pinssin kiitokseksi vaivoistani ja kehotuksen kannustaa heidän joukkuettaan loppupeleissä. "Bang for our team!", oli hänen toivomuksensa.

JUNIORI- JA VETERAANIMESTAREITA

Kun 16-vuotias juniorityttö pelaa ja odottaa 14 vuotta, pääsee hän pelaamaan menestyksellisesti myös veteraanien mestaruuksista.

ESRC järjesti 1.-2.2.2003 juniorien ja veteraanien SM-kilpailut, ja niistä tuli osallistujien kommenttien mukaan parhaat kisat vuosikymmeniin. Tietenkään seura ei järjestä mitään, vaan aina kaiken takana on paljon talkoohenkeä ja ennen kaikkea itseään säästämättömiä seuran aktiiveja jäseniä. Kaikkia ei pysty mainitsemaankaan, mutta erityisesti seura haluaa kiittää kilpailujen johtajaa Ilkka Forselia tämän tekemästä valtavasta työstä, sekä tuomarivastaavia Veli-Matti Passista, Nana Niskasta ja Juha Liimataista, jotka saivat organisoitua uskomattoman määrän seuran pelaajia tuomareiksi. Kiitos kuuluu myös kilpailutoimiston väelle: Guy Sundman, Olli Koskiniemi, Monica Fernandez ja Timo Knuutila.

Komeimmat saavutukset eli voitot ja kultaiset mitalit tulivat veteraanisarjoissa: naiset 40v Tuija Vesioja sekä miehet 40v Kari Lehtola.

Hopeaa saavuttivat "entinen juniorityttö" Tiia Östman, naiset 30v sekä Raila Luhtala, naiset 33v.

Pronssiottelunsa voitti Jarmo Saari, miehet 45v ja hänen tyttärensä Nina Saari voitti mestaruuden luokassa tytöt 13v.

Mitaleille pääsivät tytöt kaikissa muissakin sarjoissa: pronssia Pia Ojala, tytöt 19v, Juulia Carpen, tytöt 17v sekä Tiia Knuutila, tytöt 15v.

Poikien sarjoissa mitalin toi ainoastaan Matias Tuomi: hopeaa sarjassa pojat 19v. Matias hävisi ainoastaan huipputaitavalle Hameed Ahmedille.

Toisaalta on todettava, että ESRC:n pojat täyttivätkin sitten tuloslistojen melkein kaikki muut kuin palkintopallipaikat.

Miehet 40v: 3. Teuvo Määttänen YlivSq, 2. Matti Pöljö, KSq ja
1. Kari Lehtola, ESRC

Miehet 45v:3. Jarmo Saari, ESRC, 1. Risto Jokinen, MeriSq ja
2. Markku Hyske,, HSRC

Pojat 19v: 2. Matias Tuomi, ESRC, 1. Hameed Ahmed, ESQ ja
3. Iiro Salonen, HSRC

ESRC SM-LIIGASSA

**Lähde: Liiton postittamat tiedotteet ja lehtileikkeet
Länsiväylä-lehdestä
Koonnut: Jarmo Jaakkola**

1981-1982

ESRC osallistui historiansa ensimmäisen kerran squashin SM-liigaan ja heti kahdella joukkueella.

ESRC I (II - divisioona): Heikki (Hessu) Hassinen, Jyrki (Jykä) Vuola, Tapio (Tapsa) Korpeinen, Erkki (Eki) Tenhunen ja Erkki (Kämy) Kämäräinen. Joukkueenjohtajana (jj) toimi Hassinen. Ensimmäinen ottelu pelattiin Järvenpäässä 28.-29.11.1981

ESRC II (III-divisioona): Juha Saarentaus (jj), Heikki Suvanto, Pentti Satukangas, Matti Palojarvi, Tuomas (Tomppa) Nylund, Raimo (Rami) Rasinaho ja Mikke Keppilä. Ensimmäinen ottelu oli kotiottelu Niittykummussa 28.-29.11.1981

1982-1983

ESRC I (II - divisioona): Tapio Korpeinen, Heikki Hassinen, Jyrki Vuola ja Juha Saarentaus.

ESRC II (III - divisioona): Pentti Satukangas, Lauri Palojarvi, Tuomas Nylund, Erkki Kämäräinen ja Heikki Suvanto.

1983-1984

ESRC I (I - divisioona): Joukkue säilytti paikkansa I-divisioonassa

ESRC II (II - divisioona): Joukkue nousi I-divisioonaan voittamalla lohkonsa

Liigajoukkueiden ilmoittautumismaksut olivat yhteensä 500,-

1984-1985

Mestaruussarjassa pelasivat: HSRC, SC-2000 (Tre), Rc (Kotka), HORCE, OSK (Oulu), SqJu (Seinäjoki), LSK (Lauttasaari), ESK

(Espoo) ja EKA (Turku). (Paremmuusjärjestys). ESK ja EKA putosivat ja tilalle nousivat Hyvinkää ja Järvenpää.

ESRC:llä mukana oli **ESRC I** (I-divisioona, A-lohko), joka sijoittui seitsemänneksi yhdeksän joukkueen lohkoissa.

ESRC II pelasi I - divisioonan B-lohkoissa, jossa se sijoittui kuudenneksi yhdeksän joukkueen lohkoissa.

1985-1986

ESRC I (I-divisioona, A-lohko) sijoittui 6.(mukana 9 joukkuetta).

ESRC II (I-divisioona, B-lohko) sijoittui 8. (9) ja putosi II-divisioonaan, jossa oli 5 lohkoa.

SM-kultaa voitti HSRC joukkueella Sainio, Leskinen, Salonen, Serimaa, Bergström, Tulonen ja Magnus Lindholm.

1986-1987

ESRC I (I B-divisioona). Jarmo (Jammu) Saari (jj). Miesten kakkosjoukkue ei pelannut. Liigakierroksia oli neljä. Ilmoittautumismaksu oli 350,-.

1987-1988

ESRC I (I C-divisioona): Jarmo Saari, Jarmo (Jarkki) Jaakkola, Jussi Mäenpää, Tapio Korpeinen, Tuomas Nylund sekä Jyrki Vuola ja Heikki Hassinen.

Joukkue pelasi mm. Raisiota, ESP:tä, JouSq (Joutjärvi) ja MiSQ vastaan. ESP:ssä pelasi tuolloin mm. Harri Pohja Pohja, joka voitti ykköspelaajien ottelussa Saaren erin 3-1. Mäenpää voitti T-B Koiviston ja Korpeinen B. Wallin.

1988-1989

ESRC I (I B-divisioona). Jarmo Saari (jj), Harri Pohja (siirtyi ESP:stä, Espoo), Jyrki Vuola, Tapio Korpeinen, Erkki Tenhunen ja Heikki Hassinen.

Joukkue pelasi mm. GVSRC:tä (Viherlaakso) vastaan. Pohja hävisi Pasi Penttilälle ykköspelaajien ottelussa 0-3. Hassinen voitti Matti Hakalan 3-1, Tenhunen hävisi Mikko Innaselle 1-3. ESRC I hävisi GVSRC:lle 1-4. (Kaikki em. vastustajat ovat sittemmin siirtyneet ESRC:iin).

ESRC I: Kovakuntoiset liigapelaajat
 Tapio "Tapsa" Korpeinen ja Jarmo "Jammu" Saari

ESRC II (II C-divisioona). Heikki Hämmäinen (jj), Jussi Mäenpää , Jarmo Jaakkola, Jari Sankari, Jameel Chaudry (Pakistan) , Timo Karhu, Ville Salkala, Mauri Hiltunen, Tuomas Nylund ja Mikko Piispa,

1989-1990

ESRC I (I C-divisioona). Jarmo Saari (jj), Kari Lehtola, Harri Pohja, Heikki Hassinen, Jussi Mäenpää , Jyrki Vuola ja Mauri Hiltunen

Ykkösjoukkueeseen järjestettiin karsinnat, jonka voitti Lehtola. Hassinen sijoittui toiseksi. Lehtolalle liitto myönsi edustusoikeuden ESRC:iin 22.9.1989.

Ykkösjoukkue kohtasi mm. LSK:n (Lauttasaari). Ykköspelaajien ottelussa Saari hävisi Harry Liljalle erin 1-3 ja Mäenpää viitospelaajien ottelussa Leif Ekebomille erin 1-3.

ESRC II: Timo Karhu (jj), Erkki "Eki" Tenhunen, Jameel Chaudry, Jarmo "Jarkki" Jaakkola, ja Tuomas "Tomppa" Nylund

ESRC II (II C-divisioona). Timo Karhu (jj), Tomppa Nylund, Eki Tenhunen, Jarkki Jaakkola, Jykä Vuola, Taisto Murronmaa, Sami Lehtinen ja Jameel Chaudry

Joukkue nousi I-divisioonaan Porissa 7.-8.4.1990 pelatuissa karsinnoissa. ESRC II voitti MiSQ II:n 3-2 (Tenhunen, Jaakkola, Murronmaa, Lehtinen, Karhu ja Chaudry). Voittajia olivat Jaakkola, Murronmaa, ja Lehtinen. ESRC II hävisi OSK I:lle (Oulu) 1-4. Oman pelinsä voitti Lehtinen.

Matkalla karsintoihin ESRC II pelasi mm. FORCE:a vastaan. Ykköspelaajien ottelussa Mäenpää hävisi Anssi Okkoselle erin 1-3 ja nelospelaajien ottelussa Chaudry Erkki Autiolle erin 2-3.

ESRC III (II D-divisioona). Keijo Hagman (jj), Tapio (Tape) Koivu, Mikko Piispa, Juha Liimatainen, Jari Sankari ja Janne Heikkinen

JUNIORILIIGA: Joukkueen johtajana toimi Eero Salkala. Joukkueessa pelasivat: Laura Rautkallio, Pia af Hällström, Tatu Murronmaa ja Ville Salkala.

Junioriliigassa pelasivat ESRC:n lisäksi Kerava, Kannelmäki, Mikkeli ja Tapanilan Erä. ESRC voitti kaikki muut paitsi Kannelmäen.

1990-1991

ESRC I (I C-divisioona). Jarmo Saari (jj), Heikki Hassinen, Tatu Murronmaa, Kari (Kartsa) Lehtola, Harri Pohja ja Jyrki Vuola

ESRC II (I B-divisioona): Jussi Mäenpää , Anssi Okkonen, Timo Karhu, Juha Liimatainen, Tapio Koivu, Jarmo Jaakkola, Mauri Hiltunen ja Erkki Tenhunen.

Jaakkola voitti 29.9.1990 KSC II:n Pete Saarnivaaran erin 3-2.

ESRC III (II D-divisioona). Joukkueen johtajana toimi Keijo Hagman .

Naiset tulivat SM-liigaan mukaan kahdella joukkueella I-divisioonaan

ESRC I (I-divisioona): Heli Mäkelä, Leena Karjalainen (myöh. Ek), Laura Rautkallio, Tiina Keränen (myöh. Koivu), Minna Leppikorpi ja Marja Aarnio

ESRC II (I-divisioona): Maria Koskenvesa, Raila Peltonen (myöh. Luhtala) ja Tiia Turri (myöh. Östman).

ESRC I ja ESRC II kohtasivat 29.9.1990. ESRC I voitti 3-0.

Naisten ykkösjoukkue nousi mestaruussarjaan.

1991-1992

ESRC I (I-divisioona): Jarmo Saari (jj), Timo Haanpää, Kari Lehtola, Tapio Korpeinen, Harri Pohja, Ville Salkala, Janne Heikkinen ja Jyrki Vuola

Miesten ykkösjoukkue nousi mestaruussarjaan. Liigakarsinta pelattiin Mikkelissä 21.-22.3.1992. Karsinnassa ESRC I hävisi KSC:lle (Kannelmäki) 0-5 ja voittivat MiSQ (Mikkeli) 4-1 ja SqJu (Seinäjoki) 4-1.

Ottelussa Kannelmäkeä vastaan Haanpää hävisi Timo Tuomiselle 0-3, Lehtola Mikko Innaselle 1-3, Pohja Pete Saarnivaaralle 0-3, Heikkinen Kai Paasivirrälle 0-3 ja Korpeinen Olli Tuomiselle 1-3.

(Myöhemmin T. Tuominen, Innanen ja Paasivirta ovat siirtyneet ESRC:iin).

Ottelussa Mikkeliä vastaan 17-vuotias Heikkinen voitti Mikkelin Hans Ehrnroothin 3-0. Salkala hävisi, mutta ykköspelaaja Haanpää voitti nuorten maajoukkuepelaaja Jetro Siekkisen 3-0. Saari ja Korpeinen kaunistelivat voitoillaan numeroiksi 4-1. Tulevaisuus näyttää valoisalta, sillä naapuriseuran ESK:n valioluokan pelaaja Henry Kampman siirtyi seuraavaksi kaudeksi ESRC:iin.

ESRC II (I-divisioona): Janne Heikkinen (jj), Mauri Hiltunen, Anssi Okkonen, Jussi Mäenpää , Keijo Hagman ja Jarmo Jaakkola

ESRC III (II-divisioona): Timo Karhu (jj), Juha Liimatainen, Mikko Piispa, Ville Parkkinen, Tapio Koivu, Sami Lehtinen, Heikki Hämmäinen ja Jani Särmäkari

ESRC I (Mestaruussarja): Tiina Keränen (jj), Eeva Putkonen (siirtyi HSRC:stä, Hki), Heli Mäkelä ja Marja Aarnio

ESRC II (I-Divisioona): Tuija Vesioja (jj), Raila Peltonen, Liisa Salonen ja Liisa (Lippe) Tenkula (myöh. Tenkula-Kemppainen) .

1992-1993

ESRC:n joukkueiden osallistumismaksut olivat 3550,-. Kaikkiaan eri liigatasoilla pelasi 62 joukkuetta.

ESRC I (Mestaruussarja): Kari Lehtola (jj), Timo Haanpää, Henry Kampman, Janne Heikkinen, Ville Salkala ja Pasi Penttilä (siirtyi seuraamme).

Joukkue hävisi kaikki liigapelinsä (7) ja putosi I-divisioonaan. Kerava SM-kultaa, Nick's (Lahti) hopeaa ja TSK (Tampere) pronssia.

ESRC II (I-divisioona): Jussi Mäenpää (jj), pelasivat Jyrki Vuola, Jarmo Saari, Harri Pohja, Jarmo Jaakkola, Keijo Hagman , Anssi Okkonen ja Tapio Korpeinen

Joukkue voitti yhden ottelun ja hävisi seitsemän sijoittuen I-A divisioonassa 9/9 ja tippui II-divisioonaan.

ESRC III (II-divisioona): Ville Parkkinen (jj), Tapio Koivu, Erkki Autio, Heikki Hämmäinen , Lauri Koponen, Kim Korhonen, Erkki Tenhunen, Mikko Piispa ja Juha Liimatainen.

Joukkue voitti seitsemän ja hävisi kaksi ottelua sijoittuen II-A divisioonassa 3/9.

ESRC II: Keijo "Keke" Hagman , Anssi Okkonen, Jarmo "Jammu" Saari, Harri Pohja, Jarmo "Jarkki" Jaakkola, Jussi Mäenpää (jj) ja Jyrki "Jykä" Vuola

ESRC I (Mestaruussarja): Heli Mäkelä (jj), Eeva Putkonen, Tiina Keränen ja Leena Karjalainen.

Joukkue säilytti paikkansa mestaruussarjassa ollen 6/7. Se voitti yhden ottelun ja hävisi viisi ottelua. Ainoa voitto tuli EKA:sta (Turku).

ESRC II (I-divisioona): Tuija Vesioja (jj), Raila Peltola Katariina Parkkinen ja Pipsa Parkkinen.

Joukkue voitti kolme ottelua ja hävisi viisi tullen I-divisioonassa 6/9

1993-1994

ESRC I (I-divisioona): Kari Lehtola (jj), Tatu Murronmaa, Henry Kampman, Timo Haanpää ja Janne Heikkinen

Joukkue voitti kaikki kahdeksan peliänsä. Mestaruussarjakkarsinnoissa ESRC voitti OSK:n (Oulu) 3-2. Näin **ESRC I nousi takaisin mestaruussarjaan.**

ESRC II (II-divisioona): Harri Pohja (jj), Jarmo Saari, Ville Salkala, Ville Parkkinen ja Juha Liimatainen.

Joukkue voitti kolme ottelua ja hävisi viisi tullen II-A divisioonassa 6/9. Ottelussa ESRC II vastaan ESK I Saari hävisi ykköspelaajien ottelussa Panu Jauhiaiselle (ESK) 2-3 ja Salkala voitti ESK:n Veli-Matti Passisen 3-0. (Niin Jauhiainen kuin Passinenkin siirtyivät myöhemmin ESRC:iin). Samalla kierroksella Saari hävisi Hyvinkään ykköspelaajalle Mika Montolle 0-3.

ESRC III (II-divisioona): Keijo Hagman (jj), Jarmo Jaakkola, Erkki Autio, Jyrki Vuola, Timo Laitinen, Peter Dikert ja Tapio Koivu
Joukkue voitti seitsemän ottelua ja hävisi yhden tullen III-A divisioonassa 3/9.

ESRC I (Mestaruussarja): Heli Mäkelä (jj), Kia Paasivirta (siirtyi KSC:stä, Kannelmäki), Sanna Mantere (siirtyi ESK:sta, Espoo), Eeva Putkonen, ja Katariina Parkkinen
Joukkue voitti yhden ja hävisi seitsemän ottelua sijoittuen 5/5.

ESRC II (I-divisioona): Tuija Vesioja (jj), Tiina Keränen, Raila Peltonen ja Pipsa Parkkinen.
Joukkue voitti yhden ja hävisi viisi ottelua sijoittuen 6/7.

1994-1995

ESRC I (Mestaruussarja): Kari Lehtola (jj), Henry Kampman, Sami Lahtinen (siirtyi ESK:sta, Espoo), Tatu Murronmaa, Kai Paasivirta (siirtyi KSC:tä, Kannelmäki), Timo Haanpää.
Joukkue teki historiaa sijoittumalla 5. mestaruussarjassa. Se voitti neljä ja hävisi kahdeksan ottelua.

ESRC II (II-A divisioona): Janne Heikkinen (jj), Ville Parkkinen, Jarmo Saari, Juha Liimatainen, Keijo Hagman , Panu Jauhiainen (siirtyi ESK:sta, Espoo) ja Ville Salkala.
Joukkue voitti kolme ja hävisi viisi ottelua sijoittuen 6/9.

ESRC III (III-A divisioona): Keijo Hagman (jj), Erkki Autio, Jarmo Jaakkola, Harri Pohja, Sami Lehtinen, Tapio Koivu, Matti Hakalan , Petri Järvinen, Mauri Hiltunen, Jyrki Vuola, Veli-Matti (Vellu) Passinen (siirtyi ESK:sta, Espoo), Heikki Hämäläinen , Timo Laitinen, Peter Dikert ja Heikki Lahtiluoma.
Joukkue pääsi nousukarsintaan, jossa sijoittui neljänneksi eikä noussut II-divisioonaan. Kauden alkaessa Raisio kuitenkin luopui paikastaan ja näin nousu toteutuikin.

Ottelussa Terä (Hki) vastaan Passinen voitti Janne Järvisen erin 3-0 ja Jaakkola Atte Penttilän 3-0 (Atte sai kahdeksan pistettä).

ESRC III: Jarmo "Jammu" Saari, Erkki "Eki" Autio, Veli-Matti "Vellu" Passinen, Jarmo "Jarkki" Jaakkola, Timo Laitinen, Peter "Pete" Dikert

ESRC I (Mestaruussarja): Sanna Mantere (jj), Kia Paasivirta ja Lotta Vuorela (siirtyi HSRC:stä, Hki).

Joukkue sijoittui runkosarjassa toiseksi voittaen seitsemän ja häviten kolme ottelua.

Play offseissa joukkue toi seuralle sen historian **ensimmäisen mitalin SM-liigassa ollen pronssilla**. Pronssiottelussa ESRC voitti MiSQ 2-1. Kia hävisi Susanna Vanhaselle 1-3, Sanna voitti Tuija Paarman 3-1 ja Lotta Minna Ropon 3-0.

ESRC II (I-divisioona): Tuija Vesioja (jj), Katariina Parkkinen, Terhi Kemppainen ja Hanna Mäkinen

Joukkue voitti yhden ja hävisi viisi ottelua sijoittuen 7/7.

1995-1996

ESRC III: Nana Niskanen, Mari Salovaara (jj) ja Leena Taittonen

ESRC I (Mestaruussarja): Kari Lehtola (jj), Sami Lahtinen, Henry Kampman, Tatu Murronmaa, Timo Haanpää, Tomi Niinimäki (16.v, siirtyi Tapanilan Erästä, Hki.) ja Kai Paasivirta.

Joukkue oli vahvempi kuin edellisvuonna, mutta silti se voitti vain yhden ja hävisi kahdeksan ottelua sijoittuen 6/6.

ESRC II (II A-divisioona): Janne Heikkinen, Ville Salkala, Ville Parkkinen, Keijo Hagman ja Juha Liimatainen.

Joukkue voitti seitsemän ja hävisi yhden ottelun sijoittuen 1/9. Joukkue nousi I-divisioonaan.

ESRC III (II A-divisioona): Erkki Autio, Jammu Saari, Harri Pohja, Jarkki Jaakkola, Matti Hakalan, Sami Lehtinen, Tapio Koivu, Veli-Matti Passinen, Heikki Hämmäinen, Mauri Hiltunen ja Petri Järvinen

Joukkue hävisi kaikki kahdeksan otteluaan sijoittuen 9/9, vaikka porukka oli kovempi kuin aiemmin. 2-3 tappioita kertyi kaikkiaan kolme. Joukkue säilytti kuitenkin paikkansa II - divarissa

ESRC IV (III A-divisioona): Petri Kolehmainen (jj), Jari Mikkonen, Heikki Lahtiluoma, Tuukka Alanen, Panu Peltola, Anssi Korkeakoski ja Akseli Sajaniemi

Joukkue hävisi kaikki seitsemän otteluaan. **Junioreille tarkoitettu joukkue pelasi liigassa ensimmäistä kertaa.**

ESRC I (Mestaruussarja): Sanna Mantere (jj), Kia Paasivirta ja Lotta Vuorela

Joukkue voitti kahdeksan ja hävisi kaksi ottelua runkosarjassa sijoittuen 2/6.

ESRC II (I-divisioona): Katariina Parkkinen (jj), Terhi Kemppainen, Hanna Mäkinen, Yrsa Seren ja Minna-Mari Rantanen (siirtyi HSRC:stä, Hki).

Joukkue voitti viisi ja hävisi kaksi ottelua sijoittuen 3/7.

ESRC III (I-divisioona): Mari Salovaara (jj), Nana Niskanen, Riikka Piekäinen ja Leena Taittonen.

Joukkue voitti yhden ja hävisi kuusi ottelua sijoittuen 7/7. Juniorityöille tarkoitettu joukkue pelasi liigassa ensimmäistä kertaa. Joukkue voitti TSK III 2-1.

1996-1997

Tällä kaudella siirryttiin miesten osalta 4 miehisiin joukkueisiin

ESRC I (Mestaruussarja): Henry Kampman (jj), Timo Tuominen, Tatu Murronmaa, Timo Haanpää, Atte Penttilä ja Tomi Niinimäki

Joukkue sijoittui 3. (ensimmäinen miesten mitali seurallemme)

ESRC II (I-divisioona): Ville Salkala (jj), Sami Lahtinen, Kari Lehtola ja Kai Paasivirta.

Joukkue säilytti divisioonapaikkansa ollen 5/9.

ESRC III (II A-divisioona): Keijo Hagman (jj), Janne Heikkinen, Mauri Hiltunen ja Ville Parkkinen.

Joukkue pelasi tasan kolme ja hävisi viisi ottelua sijoittuen 9/9. Joukkue joutui putoamiskarsintaan ja putosi III-divisioonaan.

ESRC IV (III A-divisioona): Tuukka Alanen (jj), Akseli Sajaniemi, Petri Kela, Panu Peltola, Tapio Koivu ja Janne Järvinen

Joukkue pelasi neljä tasan ja hävisi neljä ottelua sijoittuen 9/9. Joukkue säilytti paikkansa. Juniorit pelasivat todella huonosti eli eivät olleet paljoakaan mukana. Panu ja Tuukka lopettivat kesken kauden.

ESRC V (III B-divisioona): Erkki Autio (jj), Harri Pohja, Jarmo Saari, Jarmo Jaakkola, Heikki Hassinen ja Matti Hakalan .

Joukkue voitti viisi ja hävisi kolme ottelua sijoittuen 4/9. Joukkue pelasi hyvän kauden pl. Mikkelin kierros jäi väliin.

ESRC I (Mestaruussarja): Kia Paasivirta (jj), Lotta Vuorela ja Sanna Mantere.

Tytöt sählsivät varman playoffs paikan sijoittuen mestaruussarjassa 5/7. Ratkaisevalla kierroksella Kia ja Lotta pelasivat ammattilaiskierrosta Itävallassa.

ESRC II (I-divisioona): Katariina Parkkinen (jj), Minna-Mari Rantanen, Tiina Koivu, Hanna Mäkinen ja Terhi Kemppainen.

Joukkue voitti kolme ja hävisi seitsemän ottelua sijoittuen 4/6. Naisten II-joukkue hävisi III-joukkueelle. Syynä tähän olivat huimasti kehittyneet junioritytöt Nana ja Riikka.

ESRC III (I-divisioona): Riikka Piekäinen (jj), Nana Niskanen, Leena Karjalainen, Yrsa Seren, Jaana Toikkanen ja Heidi Lahtiluoma.

Joukkue voitti viisi ja hävisi viisi ottelua sijoittuen 3/6. Junioritytöt pelasivat ehjän kauden ja pelasivat yli odotusten

1997- 1998

ESRC I (Mestaruussarja): Timo Tuominen (jj), Mikko Aho (siirtyi Lappeenrannasta), Atte Penttilä, Tatu Murronmaa ja Tomi Niinimäki

Joukkue voitti kaksi, pelasi tasan neljä ja hävisi neljä ottelua sijoittuen mestaruussarjassa 5/6

ESRC II (I-divisioona): Sami Lahtinen (jj), Kari Lehtola, Henry Kampman, Henri Kronlund (siirtyi HSRC:stä, Hki) ja Janne Järvinen

Joukkue voitti neljä, pelasi tasan kaksi ja hävisi kaksi ottelua sijoittuen 4/9.

ESRC III (III A-divisioona): Keijo Hagman (jj), Janne Heikkinen, Ville Salkala, Juha Liimatainen, Jarkki Jaakkola ja Jammu Saari.

Joukkue voitti kuusi ja hävisi yhden ottelun sijoittuen 2/9. Joukkue nousi II-divisioonaan.

ESRC IV (III B-divisioona): Matti Hakalan (jj), Akseli Sajaniemi, Petri Kela, Tapio Koivu, Harri Pohja, Karim Hamdi ja Veli-Matti Passinen

Joukkue voitti kolme ja pelasi tasan kolme ottelua sijoittuen 2/7. Joukkue pääsi myöskin nousukarsintaan, muttei noussut.

ESRC I (Mestaruussarja): Kia Paasivirta (jj), Lotta Vuorela ja Sanna Mantere

Tytöt voittivat runkosarjan ylivoimaisesti.

Naisten SM-hopeaa:

Lotta Vuorela, Kia Paasivirta (jj) ja Sanna Mantere

ESRC II (I-divisioona): Riikka Piekäinen (jj), Nana Niskanen, Viveca Still, Leena Karjalainen, Katariina Parkkinen, Tiina Koivu ja Tuija Vesioja

1998-1999

ESRC I (Mestaruussarja): Timo Tuominen (jj), Mikko Aho, Atte Penttilä ja Tomi Niinimäki

Joukkue sijoittui mestaruussarjassa.

ESRC II (I-divisioona): Sami Lahtinen (jj), Kari Lehtola, Henry Kampman, Henri Kronlund ja Janne Järvinen

Joukkue sijoittui I-divisioonassa.

ESRC III (II A-divisioona): Keijo Hagman (jj), Janne Heikkinen, Harry Lilja (siirtyi LSK, Lauttasaari), Ville Salkala, Juha Liimatainen, Jarkki Jaakkola ja Jammu Saari.

ESRC IV (III A-divisioona): Matti Hakalan (jj), Petri Kela, Tapio Koivu, Harri Pohja, Karim Hamdi ja Veli-Matti Passinen.

ESRC I (Mestaruussarja): Kia Paasivirta (jj), Sanna Mantere, Nana Niskanen ja Riikka Piekäinen.

Tytöt voittivat SM-kultaa

ESRC II (I-divisioona): Viveca Still (jj), Tiina Koivu ja Tuija Vesioja

1999-2000

ESRC I (Mestaruussarja): Timo Tuominen (jj), Mikko Aho, Atte Penttilä ja Janne Järvinen

Joukkue sijoittui mestaruussarjassa hopealle.

ESRC II (I-divisioona): Henry Kampman (jj), Henri Kronlund, Tomi Niinimäki, Karim Hamdi ja Harry Lilja.

Joukkue sijoittui I-divisioonassa.

ESRC III (II-divisioona): Juha Liimatainen (jj), Ville Salkala, Jarkki Jaakkola, Jammu Saari, Veli-Matti Passinen, Harri Pohja, Tero Timberg ja Petri Kela

Joukkue sijoittui II-divisioonassa.

Tomi Niinimäki, Mikko Aho, Timo Tuominen ja Atte Penttilä

ESRC IV (III-divisioona): Matti Hakalan (jj), Tapio Koivu, Matias Tuomi, Tomi Rintanen, Ville Närhi, Juuso Korhonen, Topias Aalto ja Raimo Rasinaho Rasinaho

Joukkue sijoittui III- divisioonassa.

ESRC I (Mestaruussarja): Nana Niskanen (jj), Riikka Piekäinen ja Lilli Kronlund

Joukkue sijoittui mestaruussarjassa hopealle. Naistemme ykköspelaaja Kia Paasivirta aloitti opiskelut Englannissa, joten hän ei päässyt pelaamaan liigaa.

ESRC II (Mestaruussarja): Tiina Koivu (jj), Terhi Kemppainen, Tiia Turri, Pia Ojala, Monica Fernandez, Taina Närhi, Yrsa Seren ja Tuija Vesioja.

Joukkue sijoittui mestaruussarjassa (I-divisioona oli yhdistetty SM-sarjaan)

2000-2001

ESRC I (Mestaruussarja): Timo Tuominen (jj), Janne Järvinen, Tatu Murronmaa, Kari Lehtola, Atte Penttilä ja Henri Kronlund

Joukkue sijoittui mestaruussarjassa pronssille. Miesten joukkueiden kokoamisessa oli jatkuvasti vaikeuksia, joten IV-joukkueesta päätettiin luopua kauden päättyessä.

ESRC II (I-divisioona): Kari Lehtola (jj), Janne Heikkinen, Karim Hamdi, Sami Lahtinen, Henry Kampman, Tero Timberg ja Harry Lilja

Joukkue karsiutui I-divisioonasta. Joukkue putosi II-divisioonaan, mutta lohkojärjestelyjen takia säilytti paikkansa I-divisioonassa

ESRC III (II-divisioona): Juha Liimatainen (jj), Ville Salkala, Jarkki Jaakkola, Jammu Saari, Vellu Passinen, Petri Kela ja Matias Tuomi

Joukkue säilytti paikkansa II-divisioonassa.

ESRC IV (III-divisioona): Kari Aalto (jj), Tapio Koivu, Tomi Rintanen, Ilkka Forsell, Topias Aalto ja Rami Rasinaho

Joukkue sijoittui III- divisioonassa.

ESRC I (Mestaruussarja): Nana Niskanen (jj), Riikka Piekäinen, Lilli Kronlund ja Venla Väyrynen

Joukkue voitti Suomen mestaruuden.

ESRC II (Mestaruussarja): Tiina Koivu (jj), Minna Mäntylä, Lippe Tenkula-Kemppainen, Suvi-Maarit Kario, Monica Fernandez, Pia Ojala ja Tuija Vesioja.

Joukkue sijoittui mestaruussarjassa (I-divisioona oli yhdistetty SM-sarjaan)

2001-2002

ESRC I (Mestaruussarja): Timo (Timppa) Tuominen (jj), Janne Järvinen, Petri (Peku) Laaksonen (siirtyi HSRC:stä, Hki), Matias Tuomi ja Henri Kronlund.

Ensimmäisellä kierroksella Tuominen hävisi Pasi Lehtolalle erin 2-3. Laaksonen otti erän HSRC:n Juha Raumolinilta.

Joukkue voitti runkosarjan ja play-offseissa **voitti Suomen mestaruuden**. Välierissä kaatui LSQ (Jyväskylä) otteluin 4-0. Joukkueessa pelasivat 1. Laaksonen, 2. Tuomi, 3. Tuominen ja 4. Sami Lahtinen (pelasi kauden II-joukkueessa). Finaalissa vastaan asettui MyyrSQ, Vantaa. Kovan taktikoinnin jälkeen Timppa päätti, että ESRC pelaa kokoonpanossa 1. Peku Laaksonen, 2. Matias Tuomi, 3. Janne Järvinen ja 4. Timo Tuominen. Janne ja Timppa voittivat ottelunsa 3-0, Peku Olle Poutiaisen 3-1 (ensimmäinen kerta, Kun Peku voitti Ollen) ja Matias hävisi Janne Koskelinille 0-3.

ESRC II (I-divisioona): Kari Lehtola (jj), Sami Lahtinen, Henry Kampman, Ville Salkala, Mikko Innanen, Jarmo Jaakkola ja Harry Lilja

Joukkue pelasi hyvin ja sijoittui 5.

ESRC III (II-divisioona): Juha Liimatainen (jj), Jammu Saari, Janne Heikkinen, Vellu Passinen, Petri Kela, Erkki Autio, Kari Aalto, Ilkka Forsell, Ilkka Koskimies, Mika Hepokorpi ja Tero Timberg

Joukkue voitti lohkonsa ja selviytyi nousukarsintoihin, mutta ei pelannut noususta.

ESRC I (Mestaruussarja): Nana Niskanen (jj), Riikka Piekäinen, Lilli Kronlund ja Venla Väyrynen

Joukkue voitti runkosarjan. Play offseissa joukkue voitti ensin TSK II:n 3-0 ja finaalissa hävisi Diacorille, Tampere 1-2. Lilli voitti Sirkku Virtasen 3-0, Riikka hävisi 0-3 Tuula Myllyniemelle ja Nana hävisi Lotta Vuorelalle (joka edusti nyt Tamperetta) 1-3, **Joukkueelle siis hopeaa.**

Miesten SM-kultaa 2002:

Timo Tuominen, Matias Tuomi, Janne Järvinen, Sami Lahtinen
ja Petri Laaksonen

ESRC II (Mestaruussarja): Tuija Vesioja (jj), Minna Mäntylä,
Lippe Tenkula-Kemppainen, Suvi-Maarit Kario, Monica Fernandez
ja Terhi Kemppainen

Joukkue sijoittui mestaruussarjassa (I-div oli yhdistetty SM-
sarjaan)

ESRC III (Mestaruussarja): Pia Ojala (jj), Pinja Byman, Johanna Hallberg, Noora Carpén, Saara Carpén, Heli Helldan ja Annika Haikala

Joukkue oli puhdas juniorijoukkue. Sen ensimmäinen ottelu oli kotiottelu ESRC:n I-joukkuetta vastaan. Tytöt eivät saaneet pistettäkään. Noora sen sijaan otti joukkueen ensimmäisen erävoiton HSRC:n I-joukkueen Karoliina Raumolinista. Joukkue jäi sarjassa viimeiseksi.

2002-2003

ESRC I (Mestaruussarja): Henri Kronlund (jj), Janne Järvinen, Petri Laaksonen, Sami Lahtinen ja Matias Tuomi

ESRC II (I-divisioona): Kari Lehtola (jj), Henry Kampman, Ville Salkala, Mikko Innanen, Jarmo Jaakkola, Janne Heikkinen ja Harry Lilja.

ESRC III (II-divisioona): Juha Liimatainen (jj), Jarmo Saari, Veli-Matti Passinen, Petri Kela, Kari Aalto, Mika Hepokorpi ja Tero Timberg

ESRC I (Mestaruussarja): Nana Niskanen (jj), Riikka Piekäinen ja Kia Paasivirta.

ESRC II (Mestaruussarja): Tuija Vesioja (jj), Lippe Tenkula-Kemppainen, Monica Fernandez ja Terhi Kemppainen

ESRC III (Mestaruussarja): Pia Ojala (jj), Pinja Byman, Johanna Hallberg, Noora Carpén, Saara Carpén ja Heli Helldan

SEURAN PUHEENJOHTAJAT

1978	Leif Laine
1979	Juha Öhman
1980	Matti Palojärvi,
1981	Matti Palojärvi
1982	Juha Saarentaus
1983	Jarmo Kytömaa
1984	Jarmo Saari
1985	Tapio Korpeinen
1986	Eero Salkala
1987	Eero Salkala
1988	Jarmo Jaakkola
1989	Jarmo Jaakkola
1990	Tapio Koivu
1991	Tiina Keränen
1992	Tiina Keränen
1993	Tapio Koivu
1994	Tapio Koivu
1995	Tapio Koivu
1996	Janne Heikkinen
1997	Janne Heikkinen
1998	Janne Heikkinen
1999	Pirjo Piekäinen
2000	Pirjo Piekäinen
2001	Janne Heikkinen
2002	Janne Heikkinen
2003	Janne Heikkinen

SEURALLE MYÖNNETYT SSQ:N ANSIOMERKIT

Nimi	Kultainen	Hopeinen	Pronssinen
Jarmo Jaakkola	26.11.1995	11.03.1993	
Pirjo Piekäinen	28.04.2001	10.05.1999	12.04.1997
Eero Salkala		11.03.1993	
Tiina Keränen		17.09.1994	11.03.1993
Tapio Koivu		26.11.1995	17.09.1994
Janne Heikkinen		12.04.1997	26.11.1995
Tiia Turri		12.04.1997	17.09.1994
Terhi Kemppainen		10.05.1999	12.04.1997
Jonna Kinnunen		12.05.2000	11.11.1998
Ilkka Forsell		28.04.2001	11.11.1998
Veli-Matti Passinen		28.04.2001	11.11.1998
Ville Salkala		28.04.2001	10.05.1999
Heikki Hassinen			11.03.1993
Leena Ek			26.11.1995
Heikki Hämmäinen			26.11.1995
Tuija Vesioja			26.11.1995
Harri Pohja			12.04.1997
Jarmo Saari			12.04.1997
Tapio Korpeinen			11.11.1998
Tuomas Nylund			11.11.1998
Lauri Palojärvi			11.11.1998
Erkki Tenhunen			11.11.1998
Henry Kampman			10.05.1999
Sami Lahtinen			10.05.1999
Marjatta Parkkinen			12.05.2000
Riikka Piekäinen			12.05.2000
Raimo Rasinaho			12.05.2000
Liisa Tenkula-Kemppainen			12.05.2000
Guy Sundman			12.05.2000
Monica Fernandez			28.04.2001
Henri Kronlund			28.04.2001
Kari Lehtola			28.04.2001
Juha Liimatainen			28.04.2001
Timo Tuominen			28.04.2001

ESRC:N MESTARIT

	Naiset	Tytöt alle 19 v	Tytöt alle 17 v
1989	Laura Rautkallio		
1990			Laura Rautkallio
1991	Eeva Putkonen		
1992	Tiina Keränen		
1993	Heli Mäkelä		
1994	Kia Paasivirta		
1995	Kia Paasivirta		Mari Salovaara
1996	Sanna Mantere		
1997	Sanna Mantere		
1998	Sanna Mantere		Riikka Piekäinen
1999	Sanna Mantere	Nana Niskanen	
2000	Sanna Mantere	Nana Niskanen	Pia Ojala
2001	Riikka Piekäinen	Pia Ojala	Pia Ojala
2002	Riikka Piekäinen	Pia Ojala	
2003	Riikka Piekäinen	Pia Ojala	Tiia Knuutila
	Miehet	Pojat alle 19 v	Pojat alle 17 v
1982	Lauri Palojärvi		
1983	Tapio Korpeinen		
1984	Heikki Hassinen		
1985	Tapio Korpeinen		
1986	Tapio Korpeinen		
1987	Erkki Tenhunen		
1988	Jarmo Saari		
1989	Heikki Hassinen		
1990	Kari Lehtola		Ville Salkala
1991	Pasi Penttilä		Janne Heikkinen
1992	Henry Kampman		Timo Laitinen
1993	Henry Kampman		Timo Laitinen
1994	Tatu Murronmaa		Heikki Lahtiluoma
1995	Tatu Murronmaa	Timo Laitinen	Heikki Lahtiluoma
1996	Henry Kampman		Jouni Kaattari
1997	Timo Tuominen		Akseli Sajaniemi
1998	Timo Tuominen		Ville Närhi
1999	Timo Tuominen		Tomi Rintanen
2000	Atte Penttilä	Tomi Rintanen	Janne Nylund
2001	Timo Tuominen	Tomi Rintanen	Pekko Tuononen
2002	Timo Tuominen		Kari Laurikainen
2003	Petri Laaksonen		Joonas Jokela

	Tytöt alle 15 v	Tytöt alle 13 v	Tytöt alle 11 v	Tytöt alle 9 v
1989				
1990	Sari Järvenpää			
1991				
1992				
1993	Mari Salovaara			
1994	Nana Niskanen	Nana Niskanen		
1995	Nana Niskanen	Pia Ojala		
1996				
1997	Paula Narkilahti			
1998	Pia Ojala		Juulia Carpén	
1999	Pia Ojala		Eevi Järvimäki	
2000		Nina Saari	Tiia Knuutila	Ingrid Jaakkola
2001	Juulia Carpén	Tiia Knuutila	Jannica Paananen	Rosa Jussilainen
2002	Nina Saari	Nina Saari	Ingrid Jaakkola	Henrika Laiho
2003	Tiia Knuutila	Jannica Paananen	Rosa Jussilainen	Katariina Baston
	Pojat alle 15 v	Pojat alle 13 v	Pojat alle 11 v	Pojat alle 9 v
1982				
1983				
1984				
1985				
1986				
1987				
1988				
1989				
1990	John Aalto			
1991	Veli-Matti Heino			
1992				
1993	Matti Kallio	Tomi Rintanen		
1994	Heikki Lahtiluoma	Tomi Rintanen	Thomas Högman	
1995	Tuukka Alanen	Jyrki Seppälä	Matias Tuomi	
1996	Tomi Rintanen	Paavo Hallberg	Antti Koivisto	
1997		Matias Tuomi	Arttu Forsell	
1998	Matias Tuomi		Petri Mäkinen	
1999	Matias Tuomi	Arttu Forsell	Petteri Sirén	Omar Hanif
2000	Arttu Forsell	Arttu Forsell	Matias Sundström	Santtu Nyberg
2001	Pekko Tuononen	Petteri Sirén	Santtu Nyberg	Joni Jaakkola
2002	Timi Honkaranta	Petteri Sirén	Santtu Nyberg	Oliver Siitari
2003	Petteri Sirén	Tatu Knuutila	Tatu Knuutila	Tommi Ekholm

TAKAKANNEN KUVA

Seuran täytettyä 10 v julkaistiin mainoslehtinen, joka levitettiin paikkakunnan koteihin seuran jäsenten toimesta. Etusivulta alkanut pääkirjoitus oli kokonaisuudessaan seuraava.

Kuvat ja kuvatekstit ovat samat kuin lehdessä olleet.

Seuramme Espoo Squash Rackets Club (ESRC) on täyttänyt 10 v ja sen merkeissä tämä lehti julkaistaan. Kirjoitan tämän jutun SVUL:n järjestämällä, urheiluseurojen puheenjohtajille tarkoitetulla risteilyllä, jolla ammuttiin lähtölaukaus Nuori Suomi -projektille ja vuoden 1990 suurkisojen järjestelyille.

Squash on moneen muuhun urheiluun verrattuna nuori laji. Sitä harrastaa pääasiassa aikuisväestö, ja useimmilla lienee se käsitys, että squash on liian rankkaa lapsille. Näin ei ole. Squashia, kuten muitakin mailapelejä voi pelata myös rauhallisesti, ja oikeasta päästä aloitettuna squashia on helppo oppia. Lapsen voi saada jo pienen alkupallottelun jälkeen toistuvasti lyömään palloa seinään vuorotellen. Sitähän squash on. Jo tällöin liikunnan riemu ja onnistuminen on saavutettu.

Erään tutkimuksen mukaan kouluikäinen lapsi saa keskimäärin 200 kertaa päivässä kielteistä palautetta tekemisistään. Urheiluseuran tehtävä oin olla paikka, missä lapsi saa toteuttaa itseään ja kokea oppimisen riemua ja onnistumiselämyksiä.

Taitojen kehittäminen vie tietenkin paljon aikaa ja harjoittelua, mutta enne kaikkea harrastamista. Kaikista ei ole syytä ajatellakaan huippuja, mutta lajiin ihastuneena en haluaisi kenenkään jäävän paitsi kokemuksia "kamaripallosta". Urheiluseurassa löytää niin aikuinen kuin lapsikin samanhenkistä seuraa ja kehittymisen kannalta välttämätöntä oppia.

Kymmenen vuoden aikana on ESRC:n jäsenkunta koostunut lähes pelkästään aikuisista ja opiskelijoista. Kuin syntymäpäivälahjana on seuraan tullut tusinan verran nuoria. Heidän tarpeistaan huolehtiminen muodostaa seurallemme aivan uuden tehtävän. Kaikille pitää saada jatkuvasti toimintaa ja edistyneimmille tehokasta valmennusta. Rahallinen tuki ei koskaan voi olla kovin mittavaa seuran taholta, ja kiitoksella on tervehdittävä sitä tukea, mitä kotihallin nykyisen haltijan Markkinointi-Impulssi Oy:n toimitusjohtaja Jukka Suomela on antanut nuorten valmentamiseen.

Seura ei ole kuitenkaan yksin 'nuoriso-ongelmansa' kanssa. Suomen Squashliitto on muiden lajijärjestöjen tapaan mukana SVUL:n

Nuori Suomi projektissa. Myös squashiiin on valmistumassa lajikohtainen seuraohjaajaopas. Squashliitto tarjoaa lisäksi jatkossa seurojen edistyneimmille junioreille valmennuspaketteja ja seuroillekin niiden toimintaa tehostavia uusia tukimuotoja.

Lopuksi esitän lämpimän kiitokseni kaikille ESRC:n aikaisemmille puheenjohtajille ja hallitusten jäsenille heidän vapaaehtoisesta toiminnastaan yhteisen seuramme puolesta. Kiitän myös nykyistä hallitusta saamastani avusta ja tuesta ja kaikkia seuran aktiivisia jäseniä heidän panostuksestaan.

Eero Salkala
ESRC Ry:n puheenjohtaja

ESRC:n hallitus koolla: vas. Merja Repo (naistoiminta), Jarmo Jaakkola (varapuheenjohtaja), Eero Salkala (puheenjohtaja), Heikki Hämmäinen (sihteeri) ja Jussi Mäenpää (rahastonhoitaja). Hallitukseen kuuluvat lisäksi Tapio Sulkava ja Laura Rautkallio.

Lisäksi lehdessä kerrottiin omalla sivullaan junioritoiminnasta sekä juuri virinneestä seuran historiaan nähden erittäin aktiivisesta naistoiminnasta.

"... niinpä vuonna 1987 syksyllä valittiin hallituksen ensimmäinen naisjäsen vetämään lisää tyttöjä kentälle. Tämä 'kantaemo' oli Jaana

Hepo-oja, joka ensimmäiseksi toimekseen kutsui seuran toiminnasta kiinnostuneita naisia yhteiseen iltaan keskustelemaan..."

Yksi jutuista kertoi Tuula Myllyniemen vierailusta hallilla ja hänen käymästään näytösottelusta: "ESRC:n A-luokan pelaaja Jarmo Saari antoi kovan vastuksen naisammattilaisellemme. Hän kukisti Tuulan ensimmäisessä erässä 9-7, mutta hävisi kaksi seuraava erää ja siten koko ottelun".

Seuran mestaruus -88 on ratkennut: Jarmo "Jammu" Saari. Palkintoja jakamassa varapj. Jarmo "Jarkki" Jaakkola

Junioritoimintaa esiteltiin kokonaisella sivulla ja kerrottiin kansikuvassa olevasta tehovalmennusryhmästä. Kilpatoiminta oli hyvin esillä.

Puheenjohtajan mailakokoelmakin oli saanut tilaa kuvalle ja jutulle: "Kaikenkaikkiaan minulla on 291 puumailaa, 51 synteettistä mailaa ja 34 metallimailaa".

Kymmenvuotiasta seuraa tervehtivät lehdessä Suomen Squashliiton toiminnanjohtaja Jorma Paakkari sekä liiton nuorisopäällikkö Seppo Pesonen.

TEOKSESSA ESIINTYVÄT SEURAN JÄSENET

Nimi	Sivut
Aalto John	109
Aalto Kari	102, 103, 105
Aalto Topias	102
Aarnio Marja	92, 93
Aartomaa Olli	39
Ahmala Emppu	33, 35
Ahmala Samu	33, 35
Aho Mikko	99, 100, 101
Alanen Tuukka	43, 97, 98, 109
Autio Erkki (Eki)	91, 93, 95, 96, 97, 98, 103
Baston Katariina	47, 48, 109
Baston Kirsti	75
Bergman Lotta	40, 45
Bolman Pyry	33, 35
Byman Pinja	105
Carpén Helmi	47
Carpén Juulia	47, 51, 86, 109
Carpén Noora	46, 47, 51, 73, 105
Carpén Olli	16, 20
Carpén Saara	46, 51, 73, 105
Carpén Sofia	47
Carpén Vilma	47
Chaudry Jameel	90, 91
Dahlberg Kasper	34
David Janiv	49
Dikert Peter (Pete)	39, 95, 96
Ek Leena	61, 92, 94, 99, 100, 107
Ekholm Tommi	49, 109
Fernandez Monica	75, 86, 102, 103, 104, 105, 107
Forsell Arttu	45, 109
Forsell Ilkka	8, 40, 41, 71, 72, 73, 75, 86, 102, 103, 107
Forsell Simo	45
Gluschkoff Kira	29
Gröning Niklas	83
Haanpää Timo	92, 93, 94, 95, 97, 98
Hagman Keijo (Keke)	91, 92, 93, 94, 95, 97, 98, 99, 100
Haikala Annika	45, 105
Hakala Matti	89, 95, 97, 98, 99, 101, 102
Hallberg Johanna	46, 47, 51, 72, 73, 105
Hallberg Mikko	34, 44

Hallberg Paavo	109
Hamdi Karim	99, 101, 102
Hammaren Akseli	34
Hanif Omar	40, 109
Hassinen Heikki (Hessu)	9, 15, 16, 17, 19, 21, 22, 24, 26, 67, 68, 88, 89, 90, 92, 98, 107, 108
Heikkinen Janne	2, 7, 9, 29, 50, 52, 62, 66, 75, 91, 92, 93, 94, 95, 97, 98, 99, 100, 102, 103, 105, 106, 107, 108
Heikkinen Mikko	66
Heino Veli-Matti	2, 83, 109
Helldan Heli	105
Hepokorpi Mika	103, 105
Hepo-oja Jaana	2, 112
Hiltunen Mauri	27, 28, 58, 59, 68, 69, 90, 92, 93, 95, 97, 98
Hiltunen Pentti (Pena)	20, 58
Hintikka Annette	40, 48
Hirvonen Ismo	14
Honkaranta Timi	49, 109
Husgafvel Vesa	39
Hyrskel Markku (Make)	11, 73, 76, 77, 87
Hällström af Pia	29, 30, 92
Hämmäinen Heikki	2, 53, 54, 90, 93, 95, 97, 107, 111
Hämäläinen Onni	39
Högman Thomas	109
Högsten Fred	25
Innanen Mikko	89, 92, 103, 105
Jaakkola Ingrid	40, 48, 109
Jaakkola Jarmo (Jarkki)	8, 10, 11, 30, 32, 36, 37, 38, 39, 51, 61, 62, 68, 69, 70, 73, 74, 75, 78, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 105, 106, 107, 111, 112
Jaakkola Joni	49, 109
Jauhiainen Panu	39, 50, 55, 95
Jokela Joonas	108
Jokinen Risto	87
Jussilainen Rosa	48, 109
Järvenpää Sari	109
Järvimäki Eevi	109
Järvinen Janne	98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105
Järvinen Petri	95, 97
Jääskeläinen Pia	51
Kaattari Jouni	108
Kallio Ari	14, 16, 25
Kallio Matti	2, 83, 109

Kampman Henry (Henkka)	82, 93, 94, 95, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 105, 107, 108
Karhu Timo	90, 91, 92, 93
Kario Suvi-Maarit	103, 104
Karjalainen Leena	kts. Ek Leena
Karske Tuija	kts. Åhman Tuija
Kela Petri (Pode)	68, 98, 99, 101, 102, 103, 105
Kemppainen Juha	63
Kemppainen Terhi	34, 39, 40, 42, 43, 51, 62, 75, 96, 98, 99, 102, 104, 105, 107
Kenneth Malin	14, 24
Keppilä Mikke	20, 23, 88
Keränen Tiina	kts. Koivu Tiina
Kinnunen Jonna	33, 34, 40, 41, 43, 50, 51, 70, 71, 72, 75, 107
Kivikoski Martti (Mara)	27
Knuutila Tatu	109
Knuutila Tiia	48, 86, 108, 109
Knuutila Timo	86
Koivisto Antti	109
Koivisto Elina	45
Koivu Tapio (Tape)	52, 81, 91, 92, 93, 95, 97, 98, 99, 101, 102, 106, 107
Koivu Tiina	61, 62, 81, 92, 93, 94, 95, 99, 100, 101, 102, 103, 106, 107, 108
Kolehmainen Petri	97
Koponen Lauri	93
Koponen Terhi	82
Korhonen Ilari	40
Korhonen Juuso	102
Korhonen Kim	93
Korkeakoski Anssi	43, 97
Korpeinen Tapio (Tapsa)	9, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 28, 64, 88, 89, 90, 92, 93, 106, 107, 108
Koskenvesa Maria	61, 92
Koskimies Ilkka	103
Koskiniemi Olli	67, 68, 86
Kronlund Henri (Henkka)	8, 75, 99, 100, 101, 102, 103, 105, 107
Kronlund Lilli	102, 103
Kylliäinen Joonas	49
Kytömaa Jarmo	106
Kämäräinen Erkki (Kämy)	9, 17, 19, 20, 21, 88
Laaksonen Petri (Peku)	77, 103, 104, 105, 108
Lahtiluoma Heidi	45, 82, 99
Lahtiluoma Heikki	43, 95, 97, 108, 109
Lahtinen Sami (Lade)	95, 97, 98, 99, 100, 102, 103, 104, 105, 107
Laiho Henrika	48, 109

Laiho Martina	51
Laine Leif (Lefa)	14, 106
Laitinen Antti	83
Laitinen Timo	2, 83, 95, 96, 108
Laurikainen Kari	108
Lehtinen Sami	29, 30, 40, 91, 93, 95, 97
Lehtola Kari (Kartsa)	82, 86, 87, 90, 92, 93, 94, 95, 97, 98, 99, 100, 102, 103, 105, 107, 108
Lehtonen Matti	27
Leppikorpi Minna	92
Liimatainen Juha (Liima)	52, 77, 86, 91, 92, 93, 94, 95, 97, 99, 100, 101, 102, 103, 105, 107
Lilja Harry	91, 100, 101, 102, 103, 105
Lindholm Magnus (Mankku)	28, 29, 31, 32, 34, 40, 56, 64, 65, 78, 89
Lindholm Mikael	44
Luhtala Inka	47
Luhtala Raila	76, 86, 92, 93, 94, 95
Mantere Sanna	40, 43, 95, 96, 98, 99, 100, 101, 108
Merinen Reijo	83
Mether Jari	16, 19, 20, 25
Mikkonen Jari	97
Murronmaa Tatu (Taisto)	29, 30, 82, 91, 92, 94, 95, 97, 98, 99, 102, 108
Mäenpää Jussi	27, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 111
Mäkelä Heli	82, 92, 93, 94, 95, 108
Mäkinen Hanna	39, 40, 96, 98, 99
Mäkinen Petri	34, 49, 109
Mäntylä Minna	103, 104
Mörck Susan	61
Narkilahti Paula	109
Niinimäki Tomi	97, 98, 99, 100, 101
Niskala Kari	10, 72, 73, 76, 77
Niskanen Nana	2, 43, 73, 77, 86, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 105, 108, 109
Nyberg Santtu	49, 109
Nylund Janne	108
Nylund Tuomas (Tomppa)	2, 9, 23, 26, 88, 89, 90, 91, 107
Nyström Jan	76
Närhi Annukka	45
Närhi Ilpo	40
Närhi Taina	62
Närhi Ville	102, 108
Ojala Pia	45, 73, 77, 86, 102, 103, 105, 108, 109
Okkonen Anssi	92, 93, 94
Paananen Jannica	48, 109
Paananen Jessica	48

Paasivirta Kai (Kaitsu)	92, 95, 97, 98
Paasivirta Kia	73, 95, 96, 98, 99, 100, 101, 102, 105, 108
Palojärvi Lauri (Late)	9, 88, 107, 108
Palojärvi Matti	16, 18, 19, 20, 21, 23, 88, 106
Palomäki Marco	17
Parkkinen Katariina	33, 34, 40, 41, 43, 51, 62, 82, 94, 95, 96, 98, 99, 100
Parkkinen Marjatta	107
Parkkinen Pipsa	94, 95
Parkkinen Ville	40, 93, 94, 95, 97, 98
Passinen Veli-Matti (Vellu)	40, 86, 95, 96, 97, 99, 101, 102, 103, 105, 107
Peltola Panu	43, 97, 98
Peltonen Raila	kts. Luhtala Raila
Penttilä Atte	95, 98, 99, 100, 101, 102, 108
Penttilä Pasi	61, 89, 93, 108
Peura Tarja	14
Piekäinen Pirjo	8, 74, 106, 107
Piekäinen Riikka	2, 43, 73, 98, 99, 101, 102, 103, 105, 107, 108
Piispa Mikko	52, 90, 91, 93
Pohja Harri	89, 90, 92, 93, 94, 95, 97, 98, 99, 101, 107
Putkonen Eeva	93, 94, 95, 108
Päiväniemi Roope	47
Ranta Iiro	33, 35
Rantanen Minna-Mari	98, 99
Rasinaho Raimo (Rami)	2, 9, 19, 20, 21, 26, 102, 107
Rautkallio Laura	29, 30, 92, 108, 111
Rekola Petri	49
Repo Merja	111
Riipinen Matias	33, 35
Rintanen Tomi	43, 83, 102, 108, 109
Saarentaus Juha	9, 16, 17, 19, 20, 21, 22, 88, 106
Saari Jarmo (Jammu)	20, 86, 87, 89, 90, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 105, 107, 108, 112
Saari Nina	39, 48, 86, 109
Sajaniemi Akseli	43, 97, 98, 99, 108
Salkala Eero	5, 7, 8, 10, 25, 27, 29, 31, 32, 33, 38, 39, 60, 64, 68, 69, 84, 85, 92, 106, 107, 111
Salkala Leila	68, 69
Salkala Ville	28, 29, 50, 52, 62, 64, 67, 68, 69, 75, 77, 79, 90, 92, 93, 94, 95, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 105, 107, 108
Salonen Liisa	93
Salovaara Mari	43, 82, 97, 98, 108, 109
Salovaara Pertti (Pepe)	27
Sankari Jari	90, 91
Satukangas Pentti (Pena)	17, 19, 20, 21, 22, 23, 88

Seppälä Jyrki	109
Seppänen Tuomas	83
Seren Yrsa	50, 98, 99, 102
Siitari Oliver	49, 109
Sirén Joonas	34
Sirén Petteri	34, 49, 109
Sirén Vesa	72, 75
Smeds Edgar	26
Sorri Simo	44
Still Viveca	100, 101
Stålhammar Timo (Stålkke)	16, 19, 21, 23, 24, 25
Sulkava Tapio	111
Sundman Guy	8, 40, 71, 72, 75, 86, 107
Sundman Jan-Erik	39
Sundström Matias	109
Suominen Jouko	19
Suvanto Heikki (Hessu)	9, 19, 20, 21, 88
Särmäkari Jani	93
Taittonen Leena	97, 98
Tamminen Joni	49
Tenhunen Erkki (Eki)	18, 19, 20, 21, 28, 50, 64, 88, 89, 91, 92, 93, 107, 108
Tenkula Liisa	kts. Tenkula-Kemppainen Liisa
Tenkula-Kemppainen Liisa (Lippe)	62, 63, 93, 103, 104, 105, 107
Timberg Tero	2, 5, 71, 101, 102, 103, 105
Toikkanen Jaana	99
Tuomi Matias	33, 35, 51, 56, 57, 73, 86, 87, 102, 103, 104, 105, 109
Tuominen Timo (Timppa)	28, 92, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 107, 108
Tuononen Pekko	108, 109
Turri Tiia	kts. Östman Tiia
Ulfves Christian (Ciko)	20
Vainio Marja	61
Vesioja Eve	47
Vesioja Tuija	73, 77, 82, 86, 93, 94, 95, 96, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 107
Vuola Jyrki (Jykä)	9, 17, 21, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95
Vuorela Lotta	96, 98, 99, 100, 103
Väyrynen Venla	102, 103
Åhman Tuija	14, 16, 18, 24
Öhman Juha	14, 16, 19, 24, 106
Öhman Kata	22
Östman Tiia	29, 30, 33, 34, 35, 38, 39, 40, 41, 43, 50, 56, 57, 86, 92, 102, 107

NOKIA

TietoEnator^{TE}

Martela

AVAA TULEVAISUUDEN

SILJA LINE

TAPIOLA

Yli huomisen

JAAKKO PÖYRY

Jaakko Pöyry Consulting

Rexona

WON'T LET YOU DOWN

ARKKITEHTITOIMISTO
HANNU JAAKKOLA OY

02180 Espoo

Mankkaantie 8, 02180 Espoo

Mankkaantie 8,

**MAANRAKENNUSLIIKE
E.M. PEKKINEN OY**

GARDENA®
ja pidät kiinni laadusta

K E S P R O

DUNLOP[®]

JUHANI PIISPA OY

*rakennuttajapalvelu
projektinjohto ja -valvonta
rakennussuunnittelu
rakentamisen asiantuntijalausunnot*

www.juhanipiispaoy.fi

*Eestirinne 4A 02280 Espoo
puh. 09 - 888 2000 fax 09 - 8845 110*

**Espoo Squash Rackets Club ry
kiittää kaikkia yhteistyökumppaneita!**

